LC
30
120781

No. 6 ஸஞ்சிகை தே.

வைத்திய கலாநிதிப்

பிரசுரங்கள்.

20 OCT 1930

THE VAIDYA KALANIDHI SERIES

PUBLICATIONS.

ஆயுர்வேத பூஷணம்

பண்டித எம். துரைஸ்வாமி ஐயங்கார், ஏ.வி. எஸ்.

அவர்களால் பதிப்பிக்கப்படுபவை.

இப்பொழுது வெளியாகும் நூல்கள் :

1. அஷ்டாங்க ஹ்ருதயம். 2. இரஸரத்தின ஸமுச்சயம்.

ஆசார்ய வாக்படரால் ஸம்ஸ்கிருதத்தில் இயற்றப்பெற்றவை.

அஷ்டாங்க ஹ்ருதயம்

ஸூத்திர ஸ்தாநம். —சாரீரம்)

பக்கம் 281 முதல் 336 வரையில்

இரஸரத்தின ஸமுச்சயம்

பூர்வ கண்டம்

பக்கம் 121 முதல் 144 வரையில்

சந்தா விவரம்.

12 ஸஞ்சிகைகளுக்கு ரூ. 8-8-0;

6 ஸஞ்சிகைகளுக்கு ரூ. 4-12-0.

ஒரு ஸஞ்சிகையின் விலை அணா 12.

வைத்திய கலாநிதி ஆபீஸ், வேப்பேரி, மதராஸ்.

மாதவ நிதானம்

என்னும்

ரோகவிநிச்சயம்.

ஸகல வியாதிகளையும் பரீக்ஷிப்பதற்கான
பிராசீன வைத்திய நூல் இது ஒன்றே.

'மாதவகரன்' என்னும் பிரபல வைத்தியாசிரியர்
ஸம்ஸ்கிருதத்தில் இயற்றிய ரோக விநிச்சயநூலின்
தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு.

ஆயுர்வேத பூஷணம்
பண்டிதஎம். துரைஸ்வாமி ஐயங்கார், ஏ. வி. எஸ்.
அவர்களால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. உரையுடன்கூடியது.

எளிய வசன நடை.

வியாதிகளைப் பரீக்ஷித்தறிய மாதவநிதானம் ஒன்றே மிகப் பிரதானமான பிரமாணக் கிரந்தம் என்று படித்தறிந்த வைத்தியர்களுக்குத் தெரிந்த விஷயம். 73 அத்தியாயங்கள் அல்லது நிதானங்கள் அடங்கியது. ஒவ்வொரு அத்தியாயத்திலும் முக்கியமான ஒன்று அல்லது பல ரோகங்களும், அவற்றிற்கு அநுபந்தமான அல்லது உபத்திரவரூபமான வேறு பல வியாதிகளும் விவரிக்கப்படுகின்றன. முதல் அத்தியாயத்தில் விவரிக்கப்பட்டுள்ள நிதானம், பூர்வரூபம், ரூபம், உபசயம், ஸம்ப்ராப்தி என்கிற வியாதிகளைப் பரீக்ஷிக்க அவசியமான பஞ்ச லக்ஷணங்களும் அநேகமாய் ஒவ்வொரு வியாதிக்கும் ஸூத்திரூபம் விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பிரதானமாகவும், அநுபந்தரூபமாகவுமுள்ள சுமார் 500-க்கு மேற்பட்ட வியாதிகளின் நிலைமைகள்—அவற்றின் காரண லக்ஷணாதிகளோடு விவரிக்கப்பட்டுள்ளன.

சாஸ்த்ரீய விஷயங்களை எளிதில் அனைவரும் அறிவதற்கு அநுகூலமான விரிவான உரையும், ஒவ்வொரு விஷயமும் வகுப்புவாரியாகப் பிரிக்கப்பட்டு விளங்கத் தலையங்கங்களும், விஸ்தாரமான விஷய அகராதியும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

ஒவ்வொரு வைத்தியருக்கும் மாதவநிதானம் இன்றியமையாதது.

அட்டை பைண்டு ரூ. 5-4-0; முழுக்காலிகோ பைண்டு ரூ. 6.

வைத்திய கலாநிதி ஆபீஸ்,
வேப்பேரி, மதராஸ்.

தை[1] நன்றாகக் கையினால் மறைத்துப்பிடித்துக்கொண்டு, நூறுமாத்திராகாலம் அமைதியாயிருக்கவேண்டும். "வர்த்ம ரோகங்களில்"[2] இமைகளை வெளிப்புறமாக மடித்துப் பிடித்துக்கொண்டு, கருவிழி முதலிய மற்றப்பாகத்தைப் பஞ்சு முதலியதால் நன்கு மறைத்துவிட்டு, க்ஷாரம் நாமமையிதழளவு மெல்லியதாகப் படும்படி வர்த்மங்களினுள் தடவலாம். நாசியினுள் உண்டாகும் "கிராணார்புதம்" என்கிற பிளவைகளிலும் வர்த்மரோகத்தில் பிரயோகிப்பதுபோலவே தடவவேண்டும். சூரியனிருக்கும் திசையை நோக்கிப் பிணியாளியை உட்காரச் செய்து, நாசிமுனையை நிமிர்த்திப் பிடித்துக்கொண்டு, க்ஷாரத்தை நாசியினுள் தடவிவிட்டு, ஐம்பது மாத்திராகாலம் அமைதியாயிருக்கவேண்டும். "செவியினுள்" உண்டாகும் அர்சஸ் என்னும் முளையைப் போக்குவதற்கும் அவ்விதமே க்ஷாரப் பிரயோகம் செய்யவேண்டும். 28—30.

க்ஷாரம் பிரயோகித்தவிடத்தில் அழற்சி முதலியதைத் தணிக்குமுபாயம்:—அவ்வாறு பிரயோகித்த பிறகு மிருதுவான வஸ்திரம் முதலியதால் க்ஷாரத்தைத் துடைத்து, அவ்விடம் முறைப்படி நன்றாகச் சுடப்பட்டதா வென்பதை அறிந்துகொண்டு, அவ்விடத்தில் நெய்யையும் தேனையும்தடவி, பாலையும், கழுநீரையும், காடியையும் ஊற்றி அவ்விடத்திலுண்டாகும் அழற்சியைத் தணியச்செய்யவும்; பிறகு இனிப்பும் குளிர்ச்சியுமுள்ள வஸ்துக்களோடு நெய்யையும் கலந்து லேபநம் பண்ணவேண்டும்.—31, 31½.

க்ஷாரப்பிரயோகத்திற்குப் பிறகு உட்கொள்ளத் தகுந்த உணவுகள்:—அபிஷ்யந்திகள் என்னும் நீர்க்கசிவுகளை உண்டுபண்ணும் உணவுகளை, சுட்டவிடத்திலிருந்து நீர்க்கசிவு உண்டாய் அவ்விடம் ஆறும் பொருட்டு உட்கொள்ளலாம்.—32.

க்ஷாரதக்த்தப் பிரதேசம் ஸாதாரணமாய் ஆறவிட்டால் செய்யும் சிகித்ஸை:—க்ஷாரத்தினால் சுடப்பட்ட இடத்தில் விரணமானது வேரூன்றிப்போய் எளிதில் ஆறி உதிராமற்போனால், காடி, கொடி மாதுளை, அதிமதுரம், எள் இவற்றைக் கல்கம்போல் ஆட்டி, அதனால் லேபநம் செய்யலாம். அதிமதுரத்தையும் எள்ளையும் கல்கமாக அரைத்து நெய்யிற் கலந்து உபயோகித்தாலும் விரணம் ஆறும்.—33, 33½.

க்ஷாரப்பிரயோகத்தில் ஸம்யக்தாஹ - துர்த்தாஹ - அதிதாஹக் குறிகள்:—க்ஷாரத்தினால் நன்றாகச் சுடப்பட்ட பிரதேசம் நன்கு கனிந்த நாவற்பழம்போல் கருநிறமாகவும், ஒருவாறு குழி விழுந்திருப்பதாகவும் காணப்படும். தகுந்தவாறு சுடப்படாமற்போனால், அவ்விடம் சிவந்தும், குத்தல் வலி, தினவுமுதலிய துர்க்குணங்க

1. யந்திரம் என்பதால் யந்திரவிதி அத்தியாயத்தில் குறிப்பிட்டுள்ள அர்சோயந்திரம் எனக் கருத்து.
2. வர்த்மா—கண் இமைகளின் உட்புறத்திலுள்ள மாம்ஸபாகம்.

ளோடு கூடியதாகவும் இருக்கும்; அவ்வாறு நன்றாகச் சுடப்படாத விடத்தை மறுபடியும் சுடவேண்டும். மிதமிஞ்சி ஓரிடத்தை க்ஷாரத்தினால் சுட்டால் இரத்தப் பெருக்கு எடுப்பதுடன், மூர்ச்சையும் அழற்சியும், ஜ்வரம் முதலிய வேறு துர்க்குணங்களும் உண்டாகும். இவற்றுள் முதலிற் கூறியது "ஸம்யக் தக்த்தம்" என்றும், இரண்டாவது கூறியது "தூர் தக்த்தம்" என்றும், மூன்றாவது கூறியது "அதிதக்த்தம்" என்றும் வழங்கப்படும்.—34, 35.

க்ஷாரதாஹங்களால் ஒவ்வொரு அவயவத்திலுண்டாகும்விசேஷக் குறிகள்:—விசேஷமாக குதத்தைச் சுடும்போது அது அதிதக்த்தமாகப்போனால், மல-மூத்திரங்கள் இறுகிக் கட்டிப்போம்; அல்லது அவை அதிகமாவாவது இறங்கும்; ஆண்தன்மையாவது போய்விடும்; அல்லது மரணமாவது ஸம்பவிக்கும். நாசியில் க்ஷாரப்பிரயோகத்தினால் அதிதக்த்தம் செய்யப்படுமானால் மூக்கில் பிளவுகள் ஸம்பவிக்கலாம்; அவ்வவயவம் சுருக்கங்கொள்ளலாம்; மணமறியும் உணர்ச்சியும் போய்விடும். செவி முதலிய அவயவங்களிலும் அதிதக்த்தத்தினால் நாசியிலுண்டான கோளாறுகளைப்போலவே கெடுதிகள் ஸம்பவிக்கும்.—36, 37.

க்ஷாரத்தினால் அதிதக்த்தமானதின் விசேஷசிகித்ஸை:—க்ஷாரப்பிரயோகத்தினால் இவ்வாறு மிதமிஞ்சி சுடப்பட்ட விடத்தை தேனும் அம்லரஸமுள்ள காடி முதலியவற்றால் நனைக்கலாம்; தேன், நெய், எள் இவைகளைக் கல்கமாய் அரைத்து லேபம் செய்யலாம். மேலும் வாத-பித்தஹரமான சீதோபசாரமுள்ள எல்லாவித சிகித்ஸையும் செய்வது அனுகூலமானதாகும். இந்நிலைமைக்கு இவ்விதம் செய்வது விசேஷ சிகித்ஸையாம்.—38.

க்ஷார தக்த்தத்தை அம்லத்தினால் ஆற்றுவதன் காரணம்:—அம்லரஸமானது இயற்கையில் பரிசிப்பதற்குக் குளிர்ச்சியாயிருக்கும்; அத்துடன் க்ஷாரம் ஒன்று கூடுமானால் உடனே சுவையில் இனியதாக ஆய்விடுகிறது. ஆகையால் க்ஷாரதக்த்தமான பிரதேசங்களை அம்லரஸமுள்ள பதார்த்தங்களால் குளிரச்செய்து நன்றாக ஆற்றிவிடலாம்.—39.

அக்னியினால் சுடும் முறை.

அக்னியினால் சுடுவதும் அதன் மேன்மையும்:—க்ஷாரத்தைவிட அக்னியினால் சுடுவது சிரேஷ்டமாகும்; ஏனெனில் அக்னியினால் சுடப்படும் வியாதிகள் மீண்டும் ஸம்பவிக்காதபடி பற்றறவே ஒழிந்துவிடுகின்றன; மேலும் ஔஷதங்களைக் கொடுப்பதாலும், க்ஷாரங்களைப் பிரயோகிப்பதாலும், சஸ்திரசிகித்ஸை செய்வதாலும் பரிஹரிக்க முடியாத வியாதிகளும் அக்னியைக்கொண்டு சுடுவதால் நிவ்ருத்தியாகின்றன.—40.

அக்னியினால் சுடுவதற்கான தாதுக்கள்:—அக்னிதாஹம்என்னும் சுடும் சிகித்ஸையை சர்மத்திலும், மாம்ஸத்திலும், ஸிரைகளிலும் ஸ்நாயுக்களிலும், ஸந்திகளிலும், எலும்புகளிலும் பிரயோகிக்கலாம். (1) மஷகம் என்னும் ஒருவிதமான பரு, தேஹவாட்டம், சிரஸ்ஸைப் பற்றியநோய், அதிமந்தம் என்னும் நேத்திரவியாதி, கீலம் என்னும் குதத்தில் உண்டாகும் பிளவை, திலம் என்கிற மறு இவை முதலியவற்றில் சர்மத்தில் சூடுபோட வேண்டும்; வர்த்தி, பசுவின் பால், ஸூரியகாந்தக்கல், அம்புமுனை முதலியவைகளைக் காய்ச்சி சர்மத்தைச் சுடலாம். (2) அர்சஸ், பகந்தரம், கிரந்தி, நாடீவிரணம், கெட்டுப்போன விரணம் முதலியவைகளில் மாம்ஸபாகத்தில் சுட வேண்டும்; அதில் தேன், ஸ்நேஹவஸ்து, ஜாம்பவோஷ்டம் என்னும் கருவி, வெல்லம் இவை முதலியவற்றைக் காய்ச்சி அவற்றால் சுடவேண்டும். (3) கண்களின் இமைகள் ஒன்றோடொன்று ஒட்டிக்கொள்கையிலும், இரத்தப்பெருக்கு நேரிட்டிருக்கையிலும், நீலிகா யென்னும் சர்மவியாதியிலும், ஸிரை முதலியவற்றைச் சுடவேண்டும்; மாம்ஸதாஹத்திற்கூறியுள்ள உபகரணங்களையே ஸிரைகளைச் சுடுவதற்கும் உபயோகிக்கவேண்டும். 41—43¼.

அக்னிதாஹத்திற்குத் தகாதவர்கள்:—க்ஷாரப் பிரயோகத்தினால் தாஹமென்னும் சூடு இடுவது எவர்களுக்குத் தகாதென்று கூறப்பட்டிருக்கிறதோ, அவர்களே அக்னி ஸம்பந்தமான சூடுப்பிரயோகிப்பதற்கும் தகாதவராவர்; மேலும் இரத்தமோ அல்லது வேறு சல்யமோ உள்ளே தங்கியிருக்கும்போது அவ்விடத்தையும், சிதைவுண்ட குடல்களையும், அநேகம் விரணங்களால் பீடிக்கப்படுகிறவர்களுடைய அவயவங்களையும் அக்னிதாஹத்தி... சிகித்ஸை செய்யக்கூடாது.—44.

அக்னியினால் சுடப்பட்ட அவயவத்தில் லேபநம் செய்தல்:—அக்னிப்பிரயோகத்தினால் நன்றாகச் சூடு இடப்பட்டு நிறைவேறியிருந்தால், அவ்விடத்தில் தேனையும் நெய்யையும் தடவி, ஸ்நிக்த்தமும் குளிர்ச்சியும் பொருந்திய லேபநவஸ்துக்களால் பூச்சிட வேண்டும்.—44½.

நன்றாக ஆறும் அக்னிதாஹவிரணத்தின் குறிகள்:—இரத்தக்கசிவு முற்றிலும் நின்றுபோய், ஒருவிதமான சப்தமும் நிணநீரும் உண்டாய், கனிந்த பனம்பழம் அல்லது மாடப்புறாவின் நிறமுடையதாய், அதிக வேதனையில்லாததாகவும் இருந்தால் அவை நன்கு ஆறக்கூடிய விரணம் எனபதற்கு எற்ற குறிகளாம்.—45½.

பிரமாத தக்த்தம்:—(1) நன்கு சூடு நிறைவேறுதற்கும், மிதமிஞ்சி சுடப்பட்டதற்கும் குறிகள், அஜாக்கிரதையினால் சுடப்படும்போது ஸம்பவிக்கும் குறிகளைப்போல முற்றிலும் உண்டாகும். அஜாக்கிரதையினால் சுடப்படுவதை "பிரமாத தக்த்தம்" என்பார்கள். (2) அஜாக்கிரதையினால் ஸம்பவிக்கும் பிரமாத தக்த்தம் என்பது, தூர் தக்த்தம் என்னும் [illegible] [illegible] [illegible] நான்கு

விதமாகப் பகுக்கப்படும்; அதாவது :—துத்த தக்தம், துர்த்தக்தம், அதி தக்தம், ஸம்யக் தக்தம்[1] என்பனவாம்.—46½.

துத்த தக்தாதிகளின் குறிகள் :—(1) துத்த தக்தம் என்பது அஜாக்கிரதையினுல் சுடப்பட்ட அநுசித சூட்டின் அவக்குறியாகும், அதன் இலக்ஷணங்கள் :—சர்மங்கள் நிறமாகும்; அழற்சி மிகுதியாயுண்டாகும்; அவ்விடம் கொப்புளிக்கமாட்டாது. (2) துர்த்தக்தத்தின் குறிகளாவன :—சுடப்பட்டவிடம் கொப்புளித்திருக்கும்; எரித்தல் அதிகம் உண்டாகும்; தாபம் மிகுதியாயிருக்கும். (3) அதி தக்தம் என்னும் மிதமிஞ்சிய சூட்டைப் பிரயோகிப்பதால் உண்டாகும் குறிகளாவன :—தசைநார் அறுபட்டுத் தொங்குதல், ஓர் அவயவம் அல்லது தசைநார் சுருக்கங்கொள்ளல், அழற்சியுண்டாதல், புகைந்து வெப்பம் அதிகரிப்பதுபோன்ற உணர்ச்சி யேற்படுதல், வேதனை அதிகரித்தல், ஸிரைமுதலிய இரத்தக் குழாய்கள் சிதைவுறுதல், தாவாட்சியும் மூர்ச்சையும் உண்டாதல், விரணம் மிகவும் ஆழமாய் ஏற்பட்டுவிடுதல், மரணம் ஸம்பவித்தல் என்பனவாம். 47—48½.

துர்த்தக்த்தாதிகளின் சிகித்ஸை முதலியன :—(1) தகாத விதமாகச் சுடப்பட்ட **துர்த்தக்த்தம்** என்னும் சூடு இடப்பட்ட விடத்தில், மறுபடியும் அக்னியினுல் அவ்விடத்தை நன்றாகச் சுடவேண்டும்; உஷ்ணகுணமுள்ள ஔஷதத்தையும் உபயோகிக்கவேண்டும். [illegible]டப்பட்ட அல்லது அடிகாதப்பட்ட அவயவத்தில் இரத்தம் [illegible]படிக்கொண்டு நின்றால் வேதனை மிகவும் அதிகரிக்கும். அவ்வாறு [illegible]படிக்கொண்ட இரத்தமானது கரைந்துபோனுல் வேதனையுங்குறைவடையும். (2) முறைதவறுகச் சுடப்பட்ட **துர்த் தக்த்தத்தில்** முதலில் சீதளமும் உஷ்ணமுமான குணங்களையுடைய ஔஷதத்தையே உபயோகித்து, பிறகு சீதளமான ஔஷதத்தையே உபயோகிக்க வேண்டும். (3) முறைப்படி நன்றுகவே தாஹசிகித்ஸை நிறைவேறியிருந்தால், மூங்கிலுப்பு, பூவரசு, சந்தனம், காவி இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, நெய்யையும் சீந்திற்கொடியின் சாற்றையும் விட்டு நன்றாக ஆட்டி, அவ்விடத்திற் பூசவேண்டும்; பிறகு பித்தவித்ரதிக்குச் செய்யப்படுவது போன்ற சிகித்ஸையையும்[2] செய்ய வேண்டும். (4) மிதமிஞ்சிச் சுடப்பட்ட **அதிதக்த்தம்** என்பதில் பித்தஸம்பந்தமான விஸர்ப்பத்திற்கேற்ற சிகித்ஸையை[3] யெல்லாம் வெகு சீக்கிரம் செய்ய வேண்டும். 49—51½.

---

1. ஸம்யக் **தக்தம்** என்பது, முறைப்படி சுடப்பட்டு நன்கு நிறைவேறிய தாஹசிகித்ஸையைக் குறிப்பிடுவதாயிருந்தும், அஜாக்கிரதையினுல் செய்வதில் ஒரு ஸமயம் முறைப்படியும் சுடப்படலாம் ஆகையால், இவ்வாறு ஸம்யக்தக்தம் பிரமாத தக்தத்துடன் சேர்த்து கூறப்பட்டது.
2. பித்தவித்ரதி சிகித்ஸை—சிகித்ஸா ஸ்த்தாநத்தில் விவரிக்கப்படும்.
3. பித்தவிஸர்ப்ப சிகித்ஸை—சி[illegible]

காய்ச்சிய ஸ்நேஹத்தினுல் சுடப்பட்டதற்கு சிகித்ஸை :—காய்ச்சிய எண்ணெய் முதலிய ஸ்நேஹம் ஏதாவது தேஹத்தில் விழுந்து அவயவம் அழுன்று விட்டால், மிகவும் ரூக்ஷகுணமுள்ள ஔஷதத்தை அதில் பிரயோகிக்கவேண்டும்.—52.

ஸூத்திர ஸ்த்தாநத்தின் முடிவுரை :—அருமையான இரஹஸ்யார்த்தங்கள் அடங்கிய இருதயத்தின் ஒரு பாகம் போன்ற "அஷ்டாங்க ஹ்ருதயம்" என்னும் இக்கிரந்தத்தின் ஸூத்திர ஸ்த்தாநமானது இத்துடன் முடிவு பெறுகின்றது. இந்த ஸ்த்தாநத்தில் சுருக்கமாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள விஷயங்களை பற்ற எல்லாப் பாகங்களிலும் இனி விரிவாகக் கூறப்படும்.—53.

இருபத்தைந்தாம் அத்தியாயத்திற் கூறியுள்ள இயந்திரங்களின் உருவப்படங்கள்.

ஸ்வஸ்திக யந்திரங்கள்.

(இரண்டு அலகுகள் இணைந்த கெளவிப் பிடிக்கக்கூடிய கருவிகள்)
(231-ம் பக்கம் பார்க்க.)

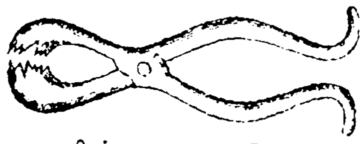

ஸிம்ஹமுக யந்திரம்.

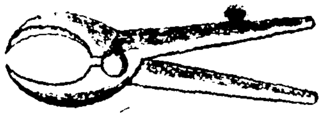

தரக்ஷுமுக யந்திரம்.
(சிவங்கிமுகம் போன்றது.)

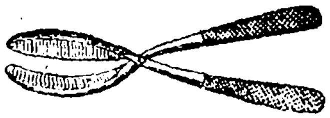

ருக்ஷமுக யந்திரம்.
(கரடிமுகம் போன்றது.)

காகமுக யந்திரம்.

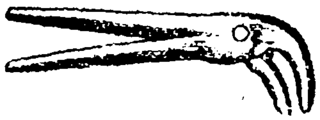

கங்கமுக யந்திரம்.
(பருந்துமுகம் போன்றது.)

ஸந்தம்ச யந்திரங்கள்.

(இரண்டு அலகுகளையுடைய கடித்துப் பிடிக்கும் கருவிகள்.)
(231-ம் பக்கம் பார்க்க.)

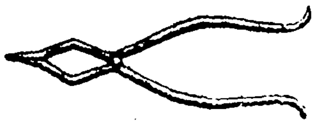

ஸந்தம்ச யந்திரம்.

முசுண்டி யந்திரங்கள்.

தாளயந்திரங்கள்.

(மத்ஸியம் முதலியவற்றிற்கு இருப்பனைபோன்ற தாள்களையுடைய கருவிகள்.)
231-ம் பக்கம் பார்க்க.

தாளயந்திரங்கள்.
(ஒற்றைத்தாள்-மேலேயிருப்பது.
இரட்டைத்தாள்-கீழேயிருப்பது.)

நாடீயந்திரங்கள்.

(குழாய்கள்போன்ற கருவிகள்.)
(232-ம் பக்கம்.)

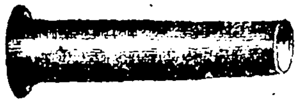

கண்டசல்யாவலோகினீ
(தொண்டையிலுள்ள சல்யம் முதலியதைப் பார்த்துப் பரீக்ஷிக்கும் இயந்திரம்.)

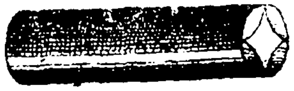

பஞ்சமுக நாடி.
(ஐந்து த்வாரங்களையுடைய ஒரு விதவாரங்க யந்திரம்.)
(232-ம் பக்கம்).

அர்சோ யந்திரங்கள்.
(232-ம் பக்கம் பார்க்க.)

சமீ யந்திரம்.
(233-ம் பக்கம் பார்க்க.)

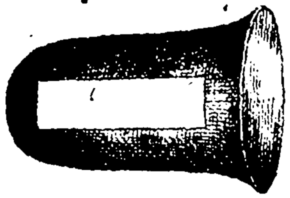

பகந்தர யந்திரம்.
(233-ம் பக்கம்.)

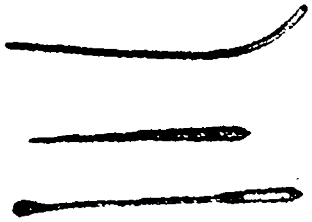

[illegible] யந்திரங்கள்.
(நாஸி, சிறிய த்வாரமுள்ள விரணங்கள் முதலியதில் உபயோகிக்கத் தகுந்தவை.)
(232-233-ம் பக்கங்கள்.)

ச்ருங்க நாடிகள்.
ஏகமுகநாடி-மேலேயிருப்பது.
த்விமுகநாடி-கீழேயிருப்பது.
(208-ம் பக்கம்.)

அங்குலித்ராணகம்.
(233-ம் பக்கம்.)

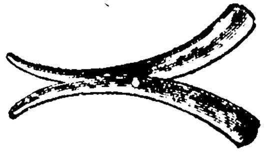

யோநி-வ்ரணேக்ஷணம்.
(233-ம் பக்கம்.)

நளிகா யந்திரம்.
(ஜலோதர யந்திரம்)
(234-ம் பக்கம்)

வஸ்தி யந்திரங்கள்.
(கருத்தி அல்லது பையினைத்த நாடீ யந்திரங்கள்.)

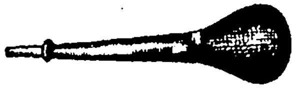

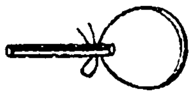

நாடீ விரண யந்திரங்கள்.
(234-ம் பக்கம்)

வஸ்தி யந்திரம்.
(அநுவாஸக-நிரூஹங்களுக்கு)
(194, 195-ம் பக்கங்கள்)

உத்தர வஸ்தி யந்திரம்.
(205-ம் பக்கம்)

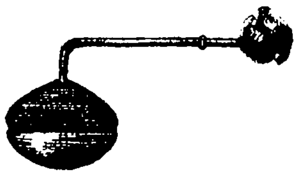

தூம யந்திரம்.
(மல்லக ஸம்புடம்)
(216-ம் பக்கம் கெ. 21½.)

ச்ருங்க யந்திரம்.
(234-ம் பக்கம்)

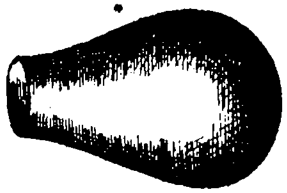

அலாபு யந்திரம்.
(234-ம் பக்கம்.)

சலாகா யந்திரங்கள்.
(கம்பிகள் போன்ற கருவிகள்.)
(235-ம் பக்கம்)

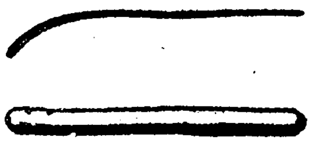

கண்டூபதமுகசலாகைகள்.

(235-ம் பக்கம்.)

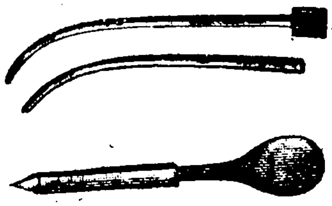

சரபுங்கமுக சலாகைகள்.
(236-ம் பக்கம்)

மார்ஜந சலாகை.

(236-ம் பக்கம்.)

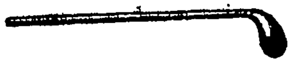

ஜாம்பவௌஷ்ட சலாகை.

(237-ம் பக்கம்)

கர்ப்ப சங்கு.

(236-ம் பக்கம்)

கர்ப்ப சங்கு.

(மற்றொரு வகை)
(236-ம் பக்கம்)

ஸர்ப்ப பண யந்திரம்.
(236-ம் பக்கம்.)

இருபத்தாறும் அத்தியாயத்திற் கூறியுள்ள சஸ்திரங்களின் உருவப்படங்கள்.

மண்டலாக்ரம்.
(239-ம் பக்கம்)

நீண்ட முனையுள்ள
வ்ருத்திபத்ரம்.
(239-ம் பக்கம்)

வ்ருத்தி பத்திரம்.
(மற்றொரு வகை)

பின்புறமாக வளைந்த
வ்ருத்திபத்திரம்.
(239-ம் பக்கம்)

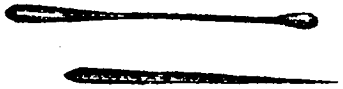

கண்டபேதமுக ஏஷணிகள்.
(மண்ணுணிப் பாம்புபோன்ற
ஏஷணீ.)
(240-ம் பக்கம்)

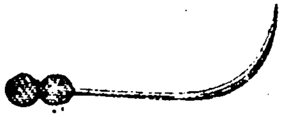

மற்றொருவித ஏஷணீ.

ஸூசிமுக ஏஷணீ.
(240-ம் பக்கம்)

அங்குலி சஸ்திரம்.
(241-ம் பக்கம்)

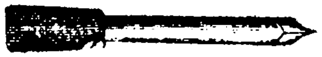

அங்குலி சஸ்திரம்
(மற்றொரு விதம்)
(241-ம் பக்கம்)

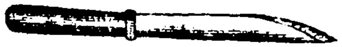

அத்யார்த தாரை.
(239-ம் பக்கம்)

ஸர்ப்பமுக சஸ்திரம்.

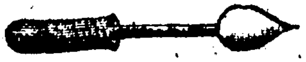

உத்பலபத்திரம்.
(239-ம் பக்கம்)

சராரீ முகம்.
(240-ம் பக்கம்)

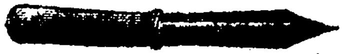

ஆடீமுகம்.

குசபடா (குசபத்திரம்)
(240-ம் பக்கம்)

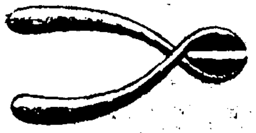

அந்தர்முகம்.
(240-ம் பக்கம்)

வேதஸபத்திரம்.
(240-ம் பக்கம்)

த்விமுக சலாகை.
(241-ம் பக்கம்)

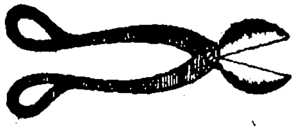

அர்த்த சந்திரமுகம்.
(240-ம் பக்கம்)

வ்ரீஹிமுகம்.
(241-ம் பக்கம்)

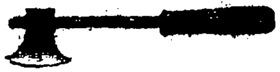

(241-ம் பக்கம்.)

படிசம்.
(241-ம் பக்கம்)

கரபத்திரம் (கைவாள்)

(242-ம் பக்கம்)

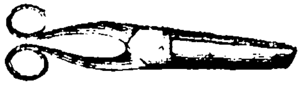

கர்த்தரி 1

(242-ம் பக்கம்)

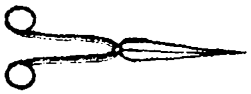

கர்த்தரி 2

(242-ம் பக்கம்)

கர்த்தரி 3

(242-ம் பக்கம்)

நகசஸ்திரம்.

(242-ம் பக்கம்)

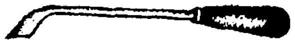

தந்த லேகநம்.

(தந்த சங்கு)

(242-ம் பக்கம்)

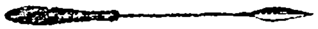

கூர்ச்சம்.

(243-ம் பக்கம்)

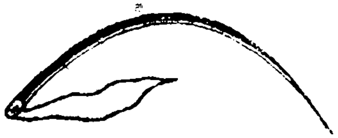

ஸூசி. 1

(242-ம் பக்கம்)

ஸூசி. 2

(242-ம் பக்கம்)

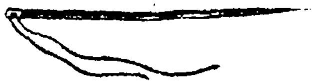

ஸூசி. 3

(242-ம் பக்கம்)

ஸூசி. 4

(242-ம் பக்கம்)

கஜம்.

(243-ம் பக்கம்)

யூதிகா.

(243-ம் பக்கம்)

ஆரா.

(243-ம் பக்கம்)

கர்ணவேதநீ.

(243-ம் பக்கம்)

சஸ்திரகோசம்.

சஸ்திர-யந்திரங்கள் வைக்கும் கருவிப்பெட்டி.

(244-ம் பக்கம்)

பலவித பந்தந முறைகள்.

(29-ம் அத்தியாயம் 273-ம் பக்கம்.)

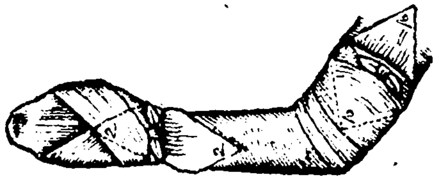

கோசபந்தநம்

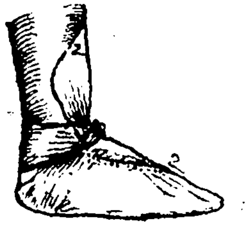

ஸோசபந்தநம்

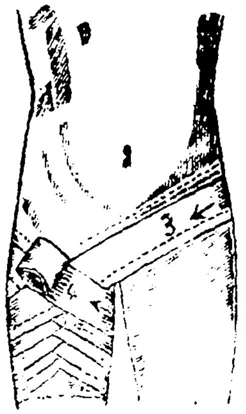

ஸ்வஸ்திக பந்தநம்.

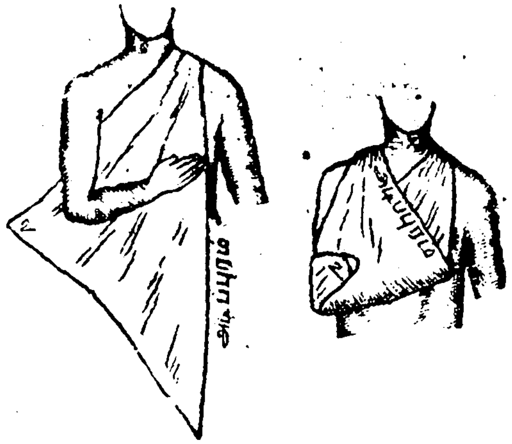

முத்தோலி பந்தநங்கள்.

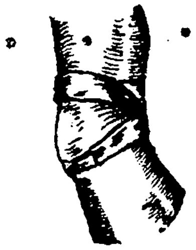

சிந பந்தநம்.

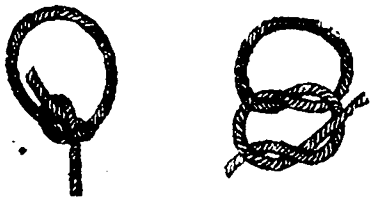

தாம பந்தநங்கள்.

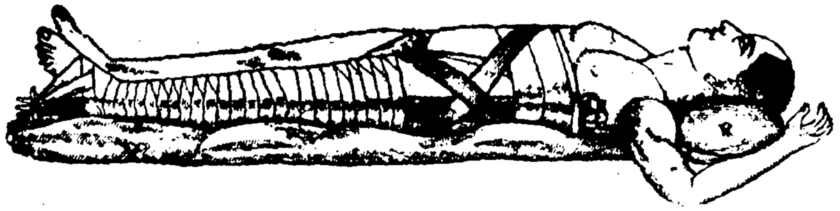

அநுவேல்லித பந்தநம்.

கட்வா பந்தநம்.

விதாந பந்தநம்.

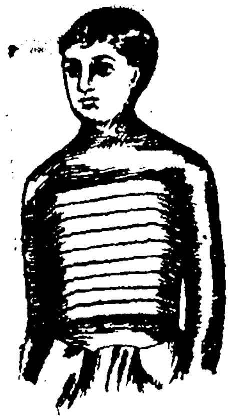

விபந்த பந்தநம்.

உத்ஸங்கபந்தநம்.

கோபண பந்தநம்

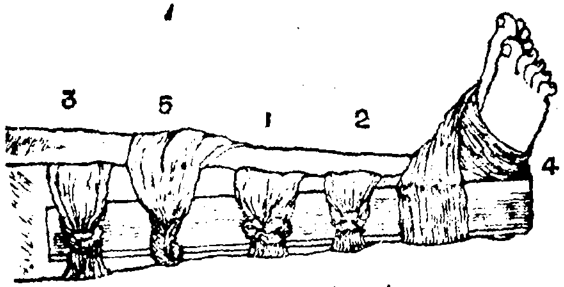

பஞ்சாங்க பந்தனம்.

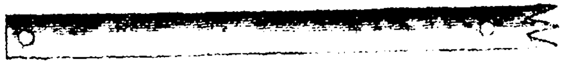

பலகை
(278-ம் பக்கம்.)

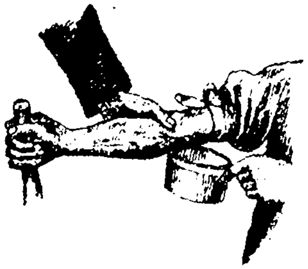

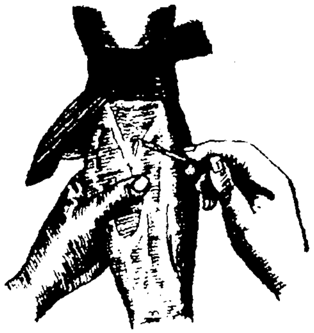

ஸிராவ்யதை முறைகள்.
(250, 251-பக்கங்கள்)

சிரோ வஸ்தி
(221-ம் பக்கம்)

சாரீர ஸ்த்தானம்.

முதல் அத்தியாயம்

கர்ப்பாவக்ராந்தி சாரீரம்.

இனி ஆத்திரேயர் முதலிய மஹரிஷிகள் மொழிந்துள்ள முறைகளையனுஸரித்து கர்ப்பாவக்ராந்தி சாரீரம்[1] என்னும் அத்தியாயத்தை விவரித்துக் கூறுகிறோம்:—

சுக்ர - ஆர்த்தவங்களும் ஜீவனும் கூடி கர்ப்பமாதல்:— தோஷம் நீங்கி நிர்மலமாயுள்ள சுக்ரமும்,[2] அதே விதமான ஆர்த்தவமும்[3] ஒன்று கூடும்போது, ஜீவனானது பூர்வஜன்மத்தில் தான் செய்த சுபாசுப கர்மங்களாலும், அவித்யை முதலிய கிலேசங்களாலும்[4] ஏவப்பட்டு, அகிர்கட்டையில் அக்னியைப்போல, ஸாதனங்களின் கூட்டு முறைக்கு இணங்க[5] கர்ப்பமாகப் பரிணமிக்கின்றது.—1.

பஞ்ச பூதங்களின் கூட்டுறவால் கர்ப்பம் வளருதல்:— மிகவும் ஸூக்ஷ்மமாகவும், சுக்ர-ஆர்த்தவங்களின் ரூபமாகவும், மனஸ்தத்துவத்துடன் கூட அதைப் பின்பற்றியவையாகவும், மாதாவினுடைய ஆஹாரத்தின் ஸாராம்சங்களால் உண்டானவையுமான பஞ்சமஹா பூதங்களின் கூட்டுறவினால் அந்த ஜீவன், மாதாவின் வயிற்றில் கிரமமாக கர்ப்ப ரூபமாய் வளர்ந்து வருகின்றது.—2.

ஜீவாத்மா கர்ப்பாசயத்தினுள் பிரவேசிக்கும் வகை:— சூரிய கிரணங்களின் ஒளியானது ஒரு படிகமணியினால் மறைக்கப்பட்ட போதிலும், அம்மணியை ஊடுருவி சாணம் முதலியதில் அக்கிரணம் சேர்ந்து எரிவது போலவும், ஒரு விதமான குறியும் காணமுடியாமல்

---

1. சுக்ரம், ஆர்த்தவம், ஜீவன் இவற்றின் சேர்க்கையினால் ஏற்படும் வஸ்து கர்ப்பம் எனப்படுகிறது; அதன் உற்பத்தி வகையைக் கூறுவது கர்ப்பாவக்ராந்தி அத்தியாயம் எனப்படும். "சாரீரம்" என்றால் சரீர ஸம்பந்தமான தத்துவத்தைக் கூறுவதென்று பொருள். கர்ப்பாவக்ராந்தியென்னும் சரீரதத்துவம் இவ்வத்தியாயத்தில் விவரிக்கப்படுகிறது எனப் பொருள்.
2. சுக்ரம்—இரேதஸ் என்னும் புருடர்களுடைய ஏழாவது தாது.
3. ஆர்த்தவம்—ருதுகாலத்தில் ஸ்திரீகளுக்கு உண்டாகும் ஒருவித தாது; இதுவே இரஜஸ் என்றும் கூறப்படும். மாதவிடாயில் காணும் இரத்ததாது.
4. அவித்யை, அஸ்மிதை, இராகம், த்வேஷம், அபிநிவேசம் இவை "கிலேசங்கள்" என்று பாதஞ்ஜல யோக ஸூத்திரம்.
5. அகிர்கட்டையும், கடையுங் கருவியும், கடையும் வேலையும் சேர்ந்தால் அக்னியுண்டாவதுபோல கர்ப்பமும் உண்டாகின்றது.

அப்படிக மணியினுள் ஊடுருவிப்பாய்வது போலவும், ஜீவாத்மாவும் கர்ப்பாசயத்தினுள் பிரவேசித்து விடுகின்றது.—3.

ஜீவாத்மா மனிதவுருவம் முதலியதை யெடுப்பதற்குக் காரணம்:- காரியங்கள் யாவும் காரணங்களை அனுஸரித்தே[1] ஏற்படவேண்டியிருப்பதால், அக்காரியங்களுக்குக் காரணங்களின் தன்மையே உண்டாகின்றது; ஆகையால் உருக்கி வார்க்கப்படும் உலோஹமானது அந்தந்த அச்சின் உருவங்களுக்கேற்றவாறு பற்பல ரூபங்களை அடைவதுபோல, ஜீவாத்மாவும் எந்தெந்த பிராணியின் கர்ப்பத்தில் பிரவேசிக்கின்றதோ அதற்கேற்ற உருவங்களையே பெற்றுவிடுகின்றது.—4.

கர்ப்பம் ஆண் பெண் முதலிய உருவங்களைப் பெறுதல் :— காரியம் காரணத்திற்கு அனுரூபமாயிருக்குமென்னும் விதியை அனுஸரித்தே, சுக்ரம் அதிகமானால் ஆணும், ஆர்த்தவம் அதிகரித்தால் பெண்ணும், அவ்விரண்டும் ஸமமாக விருந்தால் நபும்ஸகமான கர்ப்பமும் ஸம்பவிக்கின்றன.—4¾.

கர்ப்பத்தில் அநேக சிசுக்கள் உண்டாவது :— வாயுவின் சக்தி விசேஷத்தினால் சுக்ரார்த்தவங்கள் பலவாறு சிதறிப் பிரிக்கப்படுமானால், அந்தந்த நிலைமைக்கு ஏற்றவாறு கர்ப்பத்தில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட சிசுக்களும் உற்பத்தியாவதுண்டு.—5½.

உருவத்தில் விகாரமான கர்ப்பங்கள் உண்டாவது :— ஸ்திரீ-புமான்களுடைய சுக்ரார்த்தவங்கள், கோளாறடைந்த வாதாதி தோஷங்களால் விகாரமடைந்து விட்டால், வெவ்வேறு விதமான பிராணிகளின் உருவங்களும், அல்லது விகாரமான ஸ்வரூபங்களும் கர்ப்பத்திற்கு உண்டாகின்றன.—6.

ஆர்த்தவம் வெளிப்படும் காலநியமம் :— ஸ்திரிகளுக்கு அவர்களுடைய உணவின் ஸத்துவத்தினால் உண்டாகும் "இரஜஸ்" என்னும் தாதுவானது சோணிதம் என்னும் இரத்தத்தின் உருவமாக மாதந்தோறும் மூன்று நாட்கள் வெளிப்படுகின்றது. இவ்வாறு பன்னிரண்டாவது வயதில் அல்லது அதற்கு மேல் ஆர்த்தவம் வெளிப்பட ஆரம்பித்து, ஐம்பதாவது வயதுக்குமேல் வெளிப்படாமல் நின்றுவிடுவது இயல்பு.—7.

வீர்யவானான பிள்ளையைப் பெறுவதற்கு ஆதாரமான விஷயங்கள் :— நன்றாகப் பதினாறு வயது நிரம்பிய ஸ்திரீயானவள், இருபது வயது நன்றாக நிரம்பிய புருஷனுடன் கூடி, அப்பொழுது கர்ப்பாசயமும், ஸ்திரீபுமான்களுடைய கர்மஸ்தானமார்க்கங்களும், இரஜஸ்ஸும், சுக்ரமும், வாததோஷமும், இருதயமும் நிர்மலமாயிருக்குமானால் பிறக்கும் பிள்ளை நல்ல வீர்யமுள்ளவனாயிருப்பான்.—8¼.

1. இங்கு காரியம் கர்ப்பத்தின் உருவம்; அந்தந்தப் பிராணியின் சுக்ரார்த்தவங்கள் காரணம்.

யுக்த வயது வராத தம்பதிகளுக்குப் பிறக்கும் குழந்தையின் தன்மை :— மேற் கூறியதற்குக் குறைந்த வயதுள்ள தம்பதிகள் கூடினார்களானால், அவர்களுக்குப் பிறக்கும் குழந்தை ரோகியாகவாவது, அற்பாயுளாகவாவது, எவ்வித சிறப்புமில்லாத துர்ப்பாக்கியனாகவாவது இருப்பான்; அல்லது கர்ப்பமுண்டானாலும் உண்டாகலாம், உண்டாகாமலேயும் இருந்து விடலாம்.—9.

சுக்ரார்த்தவங்களின் ஒன்பது வித தோஷங்கள் :— (1) சுக்ர தோஷம் ஒன்பது விதம். அது பின் வருமாறு: வாதசுக்ரம்,[1] பித்த சுக்ரம்,[2] கபசுக்ரம்,[3] குணப சுக்ரம்,[4] கிரந்தி சுக்ரம்,[5] பூய சுக்ரம்,[6] க்ஷீணசுக்ரம்,[7] மலசுக்ரம்,[8] மூத்திர சுக்ரம்[9] என்பனவாம். (2) இவ்விதமாகவே வாதார்த்தவம், பித்தார்த்தவம், கபார்த்தவம், குணபார்த்தவம், கிரந்த்யார்த்தவம், பூயார்த்தவம், க்ஷீணார்த்தவம், மலார்த்தவம், மூத்திரார்த்தவம் என்று ஒன்பது விதமான தோஷங்கள் ஆர்த்தவத்திற்கும் உண்டாகலாம்.[10] இந்த தோஷங்களையுடைய சுக்ரமும் ஆர்த்தவமும் கர்ப்பத்தை உற்பத்தி செய்வதில் சக்தியற்றவைகளாகும்.—9¾.

சுக்ரார்த்தவ தோஷங்களின் இலக்ஷணங்கள் :— வாத-பித்த-கபங்களுக்கு இயற்கையாக என்ன குணங்கள் உண்டோ, அக்குணங்களையே அவற்றால் விகாரப்பட்ட சுக்ரார்த்தவங்களுக்கும் கூறவேண்டும்.[11] குணபதோஷமுள்ள சுக்ரார்த்தவங்கள் இரத்தம் கெட்டுப்போவதால் ஸம்பவிக்கும். கிரந்தியைப் போன்ற சுக்ரார்த்தவங்கள் வாத-கபங்களுடைய பிரகோபத்தினாலும், பூயம் போன்ற சுக்ரார்த்தவங்கள் இரத்த-பித்தங்களின் பிரகோபத்தினாலும் க்ஷீண சுக்ரார்த்தவங்கள் வாத-பித்தங்களின் பிரகோபத்தினாலும்

1. வாதசுக்ரம்—வாத தோஷத்தினால் கெட்டுப் போன சுக்ரம்.
2. பித்த சுக்ரம்—பித்ததோஷத்தினால் கெட்டுப் போன சுக்ரம்.
3. கப சுக்ரம்—கபதோஷத்தினால் கெட்டுப் போன சுக்ரம்.
4. குணபசுக்ரம்—குணபம் என்றால் சவம்; சவத்தைப் போன்ற நாற்றமுள்ள சுக்ரம் எனப் பொருள்.
5. கிரந்தி சுக்ரம்—கட்டிக் கட்டியாகத் தோய்ந்துபோன சுக்ரம்.
6. பூயசுக்ரம்—சீழ்மாதிரியான சுக்ரம்.
7. க்ஷீணசுக்ரம்—அளவில் குறைந்து வற்றிப் போன சுக்ரம்.
8. மலசுக்ரம்—மலம்போன்ற நாற்றமுள்ள அல்லது அவ்வித உருவமுள்ள சுக்ரம்.
9. மூத்திர சுக்ரம்—மூத்திரம்போன்ற உருவமும் அதற்குச் சமானமான நாற்றமும் உடைய சுக்ரம்.
10. சுக்ரங்களுக்குக் கூறப்பட்டுள்ள விகாரங்களே இங்கு ஆர்த்தவத்திற்கும் பொதுவென்று அறிக.
11. வாதாதி தோஷங்களால் கோளாறடைந்த சுக்ரார்த்தவங்களுக்கு 5-ம் பக்கத்திற் கூறப்பட்ட (ஸூத்ரஸ்தானம் 1-வது அத்தியாயம்) வாதாதிகளின் இலக்ஷணங்களே உண்டாகும்.

கோளாறடைந்தவை யென்றறியவும்; ஆகவே குணபசுக்ரம், குணபார்த்தவம் முதலிய கோளாறடைந்த சுக்ரார்த்தவங்களில் அந்தந்த தோஷங்களுக்கு இயல்பான குறிகளையும் அவ்வவற்றில் காணலாம். மூத்திரம் போலவும் மலம் போலவும் உள்ள சுக்ரார்த்தவங்கள் ஸந்நிபாத தோஷத்தினால் கோளாறடைந்ததாகக் கருதுக. 10, 11.

சுக்ரார்த்தவதோஷங்களில் ஸாத்தியாஸாத்தியங்கள் :—வாத சுக்ரம் முதல் க்ஷீணசுக்ரம் வரையிலுமுள்ள எழு விதமான சுக்ர தோஷங்களும் க்ருச்சிர ஸாத்தியங்கள்[1]. ஸந்நிபாத தோஷங்களால் கோளாறடைந்த மூத்திரசுக்ரமும், மலசுக்ரமும் அஸாத்தியங்களாகும். இவ்விதமே ஆர்த்தவ தோஷங்களிலும் ஸாத்தியா ஸாத்தியத்தன்மைகளை அறிந்துகொள்ளவேண்டும்.—11½.

சுக்ரதோஷங்களுக்கு சிகித்ஸை :—வாத-பித்த-கபங்களால் கோளாறடைந்த சுக்ரதோஷங்களில், அந்தந்த தோஷத்திற்குப் பரிஹாரமான சிகித்ஸையைச் செய்யவேண்டும்.[2] (1) குணபசுக்ரத்திற்குக் காட்டாத்திப்பூ, கருங்காலி, மாதுளை, மருதை இவற்றால் பக்குவம் செய்யப்பட்ட க்ருதத்தையாவது, அஸனாதிகணத்தைச் சேர்ந்த[3] வஸ்துக்களால் பக்குவம் செய்த க்ருதத்தையாவது உட்கொள்ளச் செய்யவேண்டும். (2) கிரந்தி சுக்ரத்தில் பலாசங்கட்டையின் பஸ்மத்தையும் கல்லுருவியையும் உபயோகித்து சிகித்ஸை செய்யவேண்டும். (3) பூய சுக்ரத்தில் பருஷகாதிகணத்திலும்[4], ந்யக்ரோதாதிகணத்திலும்[5] கூறப்பட்டுள்ள பதார்த்தங்களால் பக்குவம் செய்யப்பட்ட க்ருதத்தைப் பருகச்செய்ய வேண்டும். (4) க்ஷீணசுக்ரத்தில், சுக்ரம் நன்றாகச் செழிக்கக்கூடிய சிகித்ஸையைச் செய்ய வேண்டும்; மேலும் இப்பிணியாளிக்கு ஸ்நேஹ சிகித்ஸை, வமனசிகித்ஸை, விரேசசிகித்ஸை, நிரூஹவஸ்தி, அநுவாஸனவஸ்தி இவற்றைச் செய்வித்து, அப்பால் உத்தரவஸ்தியையும் நன்றாகப் பிரயோகிக்கவேண்டும். (5) மலசுக்ரத்தில் பிணியாளிக்கு முதலில் சோதந சிகித்ஸைகளைச் செய்து, பிறகு பெருங்காயம், எலுமிச்சை வேர் இவற்றால் பக்குவஞ்செய்த க்ருதத்தைப் பானஞ்செய்து வரச் செய்யவும். 12—15½.

ஆர்த்தவ தோஷ சிகித்ஸை :—(1) கிரந்திகளைப்போல ஆர்த்தவம் விகாரமடைந்தால், அப்பிணியாளிக்கு வட்டத்திருப்பி, த்ரி

1. க்ருச்சிர ஸாத்தியம்—மிகவும் சிரமப்பட்டு சிகித்ஸை செய்யக் கூடிய வியாதி.

2. வாதாதி தோஷங்களுக்கு எதிரிடையான குணமுள்ள வஸ்துக்களால் சிகித்ஸை செய்யவேண்டும் எனக் கருத்து.

3. அஸனாதிகணம் 162-ம் பக்கம் பார்க்க.

4. பருஷகாதிகணம்—161-ம் பக்கம் பார்க்க.

5. ந்யக்ரோதாதி கணம்—164-ம் பக்கம் பார்க்க.

கடுகம்[1], வெட்பாலரிசி இவற்றால் பக்குவம் செய்த கஷாயத்தைக் கொடுக்கலாம். (2) குணபார்த்தவம் என்னும் சவநாற்றமுள்ள ஆர்த்தவ தோஷத்திலும், பூயார்த்தவத்திலும் சந்தனம் சேர்த்து பக்குவம்செய்த கஷாயத்தையும், குஹ்யரோகப்ரதிஷேதாத்தியாயத்தில்[2] கூறப்போகிற எல்லாவிதமான சிகித்ஸைகளையும் உத்தரவஸ்தியோடுகூடவே பிரயோகிக்கவேண்டும்.—16, 17.

சுத்த சுக்ரத்தின் இலக்ஷணங்கள்.—சுக்ரமானது வெண்ணிறமாகவும், குருகுணமுள்ளதாகவும், ஸ்நிக்தமாகவும், பெரும்பாலும் மதுரமாகவும், அளவில் அதிகமாகவும், நெய்-தேன்-தைலம் இவற்றைப் போன்றதாகவும் இருந்தால் அதுவே நல்ல கர்ப்பத்தை உண்டுபண்ணக் கூடியதாகும்.—18.

சுத்த ஆர்த்தவத்தின் இலக்ஷணங்கள் :—ஆர்த்தவமோ, செவ்வரக்குநீர், முயலின் இரத்தம் இவற்றிற்கேற்ற நிறமுள்ளதாகவும், அலம்பப்படும்போது வஸ்திரம் முதலியவற்றில் எவ்வித சாயமும் உண்டுபண்ணாமல் நன்கு விலக்கக்கூடியதாகவும் இருக்குமானால், அது நல்ல கர்ப்போற்பத்திக்குத் தகுந்ததாகும்.—18½.

கர்ப்பாதானம் ஆகவேண்டிய தம்பதிகளுக்குப் பொதுவான சோதந சிகித்ஸை :—(1) சுக்ரம்-ஆர்த்தவம் இவை சுத்தமாய், ஆரோக்கிய நிலைமையைப் பெற்று, ஒருவருக்கொருவர் மனமொப்பி அன்புமேலிட்டுள்ள தம்பதிகளுக்கு, அவரவருடைய விருப்பத்தின்படி ஆண் கர்ப்பமோ பெண் கர்ப்பமோ உண்டாவதற்கு அநுகூலமான பிரபாவம் வாய்ந்த[3] ஸ்நேஹ வஸ்துக்களால் அவர்களை ஸ்நிக்தமாகச் செய்து வைத்து, வமன-விரேசனங்களாலும், வஸ்தி கர்மங்களாலும் அவர்களுடைய தேஹத்தைச் சுத்தி செய்யவேண்டும். (2) புருஷனுக்கு விசேஷமாகச் செய்யக்கூடிய உபசாரமாவது : மதுர ரஸமுள்ள ஔஷதங்களால் பக்குவம் செய்யப்பட்ட பால்-நெய் இவைகளை அதிகமாய் உபயோகிக்கவேண்டும். (3) ஸ்த்ரீக்கு விசேஷமாகத் தைலத்தினாலும், பித்தத்தை விருத்தி செய்யக்கூடிய உளுந்து முதலியவற்றாலும் உபசாரம் செய்யவேண்டும். 19—20½.

ருதுமதியின் இலக்ஷணங்கள் :—ஒருமாது இளைத்தும் தெளிவுற்றதுமான முகமுடையவளாகவும், பிருஷ்டபாகமும் ஸ்தனங்களும் துடித்தும் பருத்துமிருக்க, சிறிது தளர்ந்து மடிப்பு விழுந்தி கண் இமைகளென்ன, வயிறென்ன இவற்றையுடையவளும், புருஷ

1. த்ரிகடுகம்—சுக்கு, திப்பிலி, மிளகு இவற்றின் கூட்டு.

2. குஹ்யரோகப்ரதிஷேதம் — உத்தரஸ்தானம் 34-ம் அத்தியாயம்.

3. சில ஔஷதிகளாலும், ஔஷதிகளால் பக்குவம் செய்யப்பட்ட ஸ்நேஹங்களாலும் ஸ்த்ரீ புருஷர்களுக்கு ஸம்ஸ்காரம் செய்தால், அவற்றின் பிரபாவத்தினால் அவரவர்களுடைய விருப்பப்படி ஸ்த்ரீப் பிரஜையாவது புருஷப் பிரஜையாவது பிறக்கக்கூடுமென்பது கொள்கை.

ரிடம் விருப்பம் மேலிட்டவளுமான ஸ்த்ரீயை ருதுமதி யென்றறிக[1].—21½.

ருதுகாலம் முதலியவற்றில் ஸ்த்ரீகளுடைய மர்மஸ்த்தாநத்தின் நிலைமை:—பகற்பொழுது போய் இராக்காலம் வருகையில் தாமரைப் பூவானது எவ்வாறு மூடிக்கொண்டு விடுமோ, அவ்விதமே ஸ்த்ரீக்கு ருதுகாலம் அதிக்ரமித்ததும் மர்மஸ்த்தாநம் சுருக்கங்கொள்ளும்; ஆகவே அதன் பிறகு அவ்வவயவம் சுக்ரத்தை அவ்வளவாய் ஏற்றுக் கொள்வதில்லை.[2]—22½.

ஆர்த்தவம் வெளிவரும் முறை:—ஆர்த்தவ ஜநகங்களான இரண்டு குழாய்களின் மூலமாய்[3] ஒருமாத காலத்தில் மேன்மேலும் அபிவ்ருத்தியடைந்து, சிறிது கருநிறமாகவும் ஒருவித துர்நாற்றமுடையதாகவுமிருக்கிற இரத்தத்தை வாயுவானது மர்மஸ்த்தாநத்திலிருந்து வெளியில் கொண்டு செலுத்துகின்றது.[4]—23½.

ருது தினங்களில் பிரஹ்மசர்ய விரதம்:—(1) அவ்வாறு புஷ்பமெண்ணும் ஆர்த்தவம் வெளிவந்ததைக் கண்டபிறகு, அந்த ஸ்த்ரீ **மூன்று நாட்கள் வரையில்** மங்களகரமான விஷயங்களையே மனத்தில் நினைத்துக்கொண்டு, தேய்த்துக் குளித்தலையும் அலங்காரங்களையும் விலக்கி, தர்ப்பைகளைப் பரப்பி அதன்மேல் படுத்துவரவேண்டும். குடல்களைச் சுத்திசெய்து, அதிக போஷணையைத் தராததான பால், வாற்கோதுமை இவற்றாலான உணவை, ஏதேனும் இலையிலாவது அகலிலாவது கரத்திலாவது மிதமாகக் கிரஹித்து உட்கொண்டு வரவேண்டும். அத்தினங்களில் பிரஹ்மசாரிணியாகவும் இருந்து வரவேண்டும். (2) பிறகு நான்காவது தினத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து, வெண்மையான வஸ்திரத்தையும் புஷ்பத்தையும் அணிந்துகொண்டு, உள்ளும் புறமும் பரிசுத்தமாயிருந்தவளாய், தன் கணவனுக்கொப்பான புத்திரனைப் பெறவேண்டுமென விரும்பி, முதன்முதல் பர்த்தாவைப் பார்ப்பாளாக.24—26½.

---

1. பிறகு 27, 28 இப்பத்தியங்களில் குறிப்பிடும் வண்ணம் ருதுவான தினம் முதல் 12 நாட்கள் வரையில் ருதுகாலம் எனப் படுகிறபடியால், அத்தருணத்தில் ஸ்த்ரீக்கு இவ்வித இலக்ஷணங்கள் ஸம்பவிக்கும் என்றறிக. இக்குறிகள் இருந்தால் அது கர்ப்போற்பத்திக்கு ஏற்ற நிலைமையாகும்.

2. ருதுகாலம் தப்பின பிறகு ஸ்த்ரீ புருஷர்கள் கூடினாலும், அதனால் கர்ப்பம் ஜனிக்காதென்று இதனால் அறியவேண்டும்; அப்பொழுது கர்ப்பாசயத்தின் முகம் ஸங்கோசம் அடைகிறதென்றறிக.

3. இந்த இரண்டு குழாய்களுக்கும் ஆர்த்தவ வாஹிதமநிகள் என்று ஸம்ஸ்கிருதத்திலும், ஆங்கிலத்தில் பெல்லோபியன் ட்யூப்ஸ் என்றும் பெயர்.

4. கர்ப்பாசயத்துத் தசைநார் முதலியவற்றின் அசைவு முதலிய வேலையைச் செய்விக்கும் நரம்புகளின் சக்தி வாயுவென்று இங்கு கூறப்படுகிறது.

ருதுகாலமும் கூடுவதற்கேற்ற தினங்களும்:—ஸ்த்ரீகள் ஒவ்வொரு முறையும் ருதுவாகும்போது, அவர்களுக்கு ஆர்த்தவம் வெளியானது முதல் பன்னிரண்டு நாட்களும் ருதுகாலம் எனப்படும். அவற்றுள் முதலில் மூன்று நாட்களும், பிறகு பதினோராவது தினமும் அதற்குப் பிறகும் தம்பதிகள் கூடுவதற்குத் தகாதவைகள்; மற்ற நாட்களில் அவர்கள் சேருவதால் பயனுண்டாகும். அவற்றிலும் ருதுகாலத்தில் இரட்டைப்பட்ட நாட்களில் கூடுவதால் புத்திரனும், ஒற்றைப்பட்ட நாட்களிலானால் பெண்ணும் பிறக்குமெனப்படுகிறது.[1]—27½.

தம்பதிகள் சேருவதற்கான ஸம்ஸ்கார முறை:—(1) அப்பால் புரோஹிதர், ஸ்த்ரீக்கு புத்திரோற்பத்திக்கு அநுகூலமான சடங்குகளைச் சாஸ்த்திரமுறை தவறாமல் செய்துவைக்கவேண்டும். முதல் மூன்று வர்ணங்களைத் தவிர நான்காவது வர்ணமான சூத்திர ஸ்த்ரீயை நமஸ்காரம் செய்யச் செய்து, மந்திரமின்றியே மற்றச் சடங்குகளை அவளுக்குச் செய்விக்கவேண்டும். இவ்விதம் செய்வதால் தம்பதிகளின் சேர்க்கை ஸபலமாவதுடன், அவரவருக்குப் பிரியமான ஆண்பிள்ளையோ பெண்பிள்ளையோ பிறக்கக்கூடும். தம்பதிகள் முறைப்படி ஏகாந்தத்தில் இங்ஙனம் மக்கட் பேற்றை விரும்பி ஒன்று சேரவேண்டுமென்று சான்றோரும் கூறுகின்றனர். மிகச் சிறப்புற்ற குலத்திலும் அஸத்தான பிள்ளையொன்று பிறக்குமானால், அவன் அக்குலத்திற்குக் கொடிய தீமை விளைவிப்பதற்கு ஹேதுவாவான். தம்பதிகளுக்கு எவ்விதமான குழந்தை வேண்டுமென்று விருப்பம் உண்டாகின்றதோ, அதேவிதமான ரூபமும் நடத்தையுமுடைய மனிதரை அவர்கள் கூடும்போது மனதில் நினைத்துக்கொள்ளவேண்டும்; அவ்விதமான பரிஜன பரிவாராதிகளையும் ஆசார விவஹாரங்களையுமுடைய தேசத்து ஜனங்களையும் அவர்கள் மனத்தில் எண்ணவேண்டும். தம்பதிகளுக்கு முதலிற் செய்யவேண்டிய ஸம்ஸ்காரங்கள் முடிவுபெற்றதும், புருஷன் நெய்யும் பாலும் கலந்த சம்பா அரிசியினாலான அன்னத்தைப் புஜித்துவிட்டு, ஜ்யோதிச் சாஸ்திரவல்லோருடைய அனுமதியைப் பெற்று, சயனத்தில் ஏறவேண்டும். ஸ்திரீ முதலில் வலதுகாலை வைத்துச் சயனத்தில் ஏறவேண்டும். அதிகமாகக் கலந்த உணவையானவள் எண்ணெயும் உளுந்தும் அதிகமாகக் கலந்த உணவை உட்கொண்டுவிட்டு, முதலில் இடது காலை வைத்து அவளது கண

---

1. ஸ்த்ரீகளுடைய சோணிததாது அதிகமானால் பெண்குழந்தையும், புருஷர்களுடைய சுக்ராதாது அதிகமானால் ஆண்குழந்தையும் பிறக்குமென்று கூறப்படுகிறதல்லவா? ஸ்த்ரீ ருதுவானதினம் முதல் 5, 7, 9, 11 இந்த ஒற்றைப்பட்ட நாட்களில் கூடுவதால், அவர்களுக்கு இயற்கையிலேயே சோணிதம் அந்த நாட்களில் அதிகரித்திருக்குமாதலால் ஸ்த்ரீ ப்ரஜையும், 4, 6, 8, 10, 12 இவற்றில் சோணிதம் குறைவதால் சுக்ராதிக்யத்தால் புருஷ ப்ரஜையும் பிறக்குமாம்.

வனுக்கு இடது பக்கமாகச் சயனத்திற் சென்று உட்காரவேண்டும். அதன்பிறகு அடியில் வரும் மந்திரத்தைப் பிரயோகிப்பாராக: (2) "அஹிரஸி ஆயுரஸி ஸர்வதஃ ப்ரதிஷ்டாஸி, தாதா த்வாம் ததாது, விதாதா த்வாம் ததாது, ப்ரஹ்மவர்ச்சஸா பவேதி. ப்ரஹ்மா ப்ருஹஸ்பதிர் விஷ்ணுஸ் ஸோமஸ் ஸூர்யஸ் ததாச்விநௌ. பகோத மித்ராவருணௌ வீரம் ததாது மே ஸுதம்." (3) பிறகு தம்பதிகள் ஒருவரோடொருவர் ப்ரியவசனங்களைக் கூறி, மனமகிழ்ச்சியோடு சயனிக்கவேண்டும். ஸ்த்ரீயானவள் அங்கங்களை ஏற்றவாறு அமைதியாக அமர்த்திக்கொண்டு நிமிர்ந்த நிலையில் படுக்கவேண்டும். அப்படிச்செய்தால்தான், அதற்கு இயல்பான ஸ்தானங்களில் நிற்கும் வாதாதிதோஷங்களின் மூலமாய் சுக்ரமென்னும் பீஜத்தை கர்ப்பாசயம் கிரஹிக்கின்றது. 28—34½.

கருத்தரித்த க்ஷணத்தில் உணரக்கூடிய குறிகள்:—கர்ப்பாதானம் நிறைவேறி கருத்தரிக்கப்படுமானால், அப்பொழுது உடனே ஸ்பஷ்டிக்கும் குறிகளாவன: யோனியானது பீஜம் அல்லது சுக்ரத்தை நன்றாகக் கிரஹித்துக் கொள்ளும்; அச்சமயம் செய்த செயலில் திருப்தியுண்டாகும்; வயிற்றில் உடனே ஏதோ ஒருவாறு பாரமுண்டானதுபோன்ற உணர்ச்சியும் துடிப்பும் உண்டாகும்; சுக்ரமும் சோணிதமும் கருப்பையை விட்டு மீண்டும் வெளிப்படாமல் ஒருமிக்கச் சேர்ந்துவிடும்; இருதயம் துடிக்கும்; சோம்பலுண்டாகும்; நாவறட்சியும், தேஹவாட்டமும், மயிர்ச்சிலிர்க்கையும் காண்பதுண்டு.—35, 36.

முதல் மாஸத்தில் கர்ப்ப நிலைமை:—கர்ப்பம் தரித்த முதல் மாஸத்தில், ஒரு வாரத்திற்குப் பிறகு கர்ப்பமானது "கலலம்" என்னும் நிலைமையைப் பெறுகின்றது;[1] ஆனால் ஒரு வாரத்திற்கு முன் அதன் உருவம் இன்னவிதமானதென்று விளங்காததாயிருக்கும்.—37.

பலமான புருஷப்பிரயத்தனம் தைவச் செயலையும் மீறலாம்:—புருஷப் பிரயத்தனமானது பலமானதாயிருந்தால், துர்ப்பலமான தைவச்செயலையும் மீறி தனது காரியத்தை நிறைவேற்றுவதுண்டு.[2] அதற்கான ஸம்ஸ்காரம் பின்வருமாறு:—பொன்னாலாவது வெள்ளி

1. கலலம்—சுக்ரார்த்தவஸம்யோகத்தினால் ஒரு வாரத்திற்குப் பின்பு சிறிது கனமாகப் பரிணமமடைந்த மிருதுவாகவும் வழவழப்பாகவுமுள்ள கர்ப்ப பிண்டம்.

2. ஜன்மாந்தரத்திற் செய்த சொற்பமான வினைப்பயன்களை முறைப்படி நிறைவேற்றப்படும் ஸம்ஸ்கார விசேஷங்களால் வென்றுவிடலாம் எனக் கருத்து. அடுத்துவரும் விஷயம் அந்த ஸம்ஸ்காரமுறைகளையே விவரிக்கின்றது.

யினாலாவது, செப்பினாலாவது, அதுவுமில்லாவிட்டால் இரும்பினாலாவது புருஷனைப்போன்ற ஓர் உருவத்தை நிர்மித்து, அதை அக்னியிலிட்டுப் பழுக்கக் காய்ச்சி, பாலில் தோய்க்கவும்; பிறகு அதில் ஒரு அஞ்ஜலியளவு எடுத்து கர்ப்பிணி உட்கொள்வது நலம். ஸுவர்ண கதளீயென்னும் பொன்னிற வாழையின் தண்டு, நாயுருவி, ஜீவகம், ருஷபகம், மருதோன்றி இவற்றில் ஏதேனும் ஒன்றையோ, இரண்டுச் சரக்குகளையோ, அனைத்தையும் ஒருமிக்கவோ ஜலத்தில் அரைத்து, புஷ்யநக்ஷத்திரங்கூடிய தினத்தில் உட்கொள்ளலாம். ஆண் குழந்தை வேண்டுமானால் வெள்ளைக் கண்டங்கத்திரிவேரைப் பாலில் அரைத்து, வலது நாசியினுள் கணவன் பிழியவேண்டும். பெண் குழந்தை வேண்டுமென்றால், அதையே இடது நாசியினுள் பிழியவேண்டும். கண்டங்கத்திரிவேரைப் பாலில் அரைத்து, நாசியினால் உறிஞ்சினாலும், வாயால் பருகினாலும் கர்ப்பம் புருஷப்ரஜையாக ஆவதுடன், தகுந்தவாறு பலத்தையும் பெறும். அவ்விதமே ஆலமரத்தின் எட்டு மொட்டுகளை எடுத்துப் பாலில் அரைத்து மூக்கினாலாவது வாயாலாவது உட்கொள்வதும் நலம். ஜீவநீய கணத்திற் கூறியுள்ள[1] மூலிகைகளையும் தேஹத்தின் மேலும் உட்புறமும் உபயோகித்து வரலாம். 38.—42.

கர்ப்பிணிக்குச் செய்யவேண்டிய உபசாரம்.—கர்ப்பிணிக்குப் பிரியமாகவும் ஹிதமாகவுமுள்ள உபசாரத்தை அவளது கணவனும் வேலைக்காரர்களும் நன்றாகச் செய்துவந்தால், அக்காரியம் கர்ப்பத்திற்கு வன்மையைக் கொடுத்து அதைத் தாங்கக் கூடியதாகும். வெண்ணெய், நெய், பால் இவற்றைக் கொண்டு எப்பொழுதும் கர்ப்பிணியைப் போஷித்து வரவேண்டும்.—43

கர்ப்பிணிக்கு ஆகாத வஸ்துக்களும் காரியங்களும்:—கர்ப்பிணிக்கு அடியில் வருபவை ஆகாத விஷயங்களாம். அதிகமான புணர்ச்சி, வியாயாமம், ஆயாஸம், சுமையெடுத்தல், கனமான போர்வை அல்லது உடுப்பு, அகாலத்தில் கண் விழித்தல், அகால நித்திரை, கடினமான ஆஸனத்தில் உட்காருதல், நிர்ப்பந்தமாய் உடலை ஒடுக்கிக்கொண்டு உட்காருதல், மனத்துயரம், கோபம், பயம், நிகில், மலவிஸர்க்கம் முதலிய வேகங்களை அடக்குதல், ஆசை முதலியவற்றை அடக்குதல், உபவாஸம், வழிநடத்தல், தீக்ஷ்ணமும் உஷ்ணவீர்யமும் குருகுணமும் மல மூத்திராதிகளைக் கட்டக் கூடியவையுமான உணவுகளைப் புஜித்தல், ஒருவருமில்லாத ஏகாந்த ஸ்தானத்தில் வஸித்தல், ஆழமான பள்ளம் கிணறு இவற்றைக் கவிழ்ந்துப் பார்த்தல், மதுபானம் செய்தல், இறைச்சியுண்ணுதல், மல்லாந்துப்படுத்தல் என்னும் இவைகளேயாம். மேலும் அனுபவசாலிகளான ஸ்த்ரீகள் வேறு எவை ஆகாதவை யென்று அபிப்பிராயப் படுகிறார்களோ அவற்றையும் விலக்கிவிட

1. ஜீவநீயகணம் 160-ம் பக்கம் பார்க்க.

வேண்டும்; அன்றியும் இரக்தமோக்ஷணம், வமந-விரேசநங்கள், ஸ்வேதி முதலிய சோதநசிகித்ஸைகள், ஆகியவற்றையும் எட்டாவது மாதம் வரையில் செய்யக்கூடாது. முற்கூறியவற்றை ஒரு கர்ப்பிணிக்குச் செய்தால், அவற்றால் கர்ப்பம் பக்குவமாகாமலே ஸ்ரவித்துவிடும்; வயிற்றிலேயே சுஷ்கித்தும் வரலாம்; அல்லது இறந்துவிடவுங்கூடும். வாயுவை விருத்தி செய்யக்கூடிய வஸ்துக்களால் அல்லது செய்கைகளால் கர்ப்பமானது கூன் விழுந்தும், குருடாகவும், சுறுசுறுப்பற்றதாகவும், குள்ளமாகவும் ஆகும்; பித்தம் விருத்தியாகக் கூடியவைகளால் கர்ப்பத்தின் தலையில் மயிர்கள் உண்டாகாமலும், பொன்னிறமாகவும் இருக்கும்; கபம் விருத்தியாகக் கூடியவற்றால் கர்ப்பம் வெண் குஷ்ட முள்ளதாகவும், மிகவும் வெண்ணிறமாகவும் ஆய்விடும். 44—48.

கர்ப்பிணிக்கு உபயோகிக்கத்தகுந்த ஔஷதத் தன்மை:—கர்ப்பிணிக்கு ஸம்பவிக்கும் வியாதிகளைப் போக்குவதற்கு ம்ருதுவாகவும், ஸுகமாகவும், தீக்ஷ்ண குணமில்லாதவையுமான ஔஷதங்களை உபயோகிக்கவேண்டும்.—48½.

கநம் - பேசீ - அர்புதம் என்னும் கர்ப்ப பரிணாமங்கள் :—கலலம் என்கிற நிலைமையிலுள்ள கர்ப்பமானது இரண்டாவது மாஸத்தில் கநமாகவோ, பேசியாகவோ, அர்புதமாகவோ பரிணாமம் அடையும்;[1] இவற்றுள் கர்ப்பம் **கநம்** என்கிற பரிணாமத்தை அடைந்தால் புருஷக் குழந்தையும், **பேசியாக** ஆனால் பெண் குழந்தையும் **அர்புதமானால்** இரண்டுமில்லாமல் நபும்ஸகமாகவும் பிறக்குமென்று அறிக.—49¼.

கர்ப்பக் குறிகள் :—அதில் கர்ப்பம் நன்றாக ஏற்பட்டிருப்பதற்கான குறிகள் பின்வருமாறு: உடம்பில் ஒருவித வாட்டம், வயிற்றில் மாத்திரம் பாரம் அதிகரித்தல், மயக்கமாயிருத்தல்: வாந்தி, அரோசகம், கொட்டாவி, வாயில் உமிழ்நீர் ஊறுதல், இளைத்தல், வயிற்றில் உரோமம் கொடிபோல் பிரகாசமாகத் தோன்றல், அம்லரஸத்தில் விருப்பம், ஸ்தநங்கள் பருத்துப் பாலுடன் கூடியவைகளாய் முனையிற் காம்புகளில் கருத்துவருதல், பாதங்களில் வீக்கமுண்டாதல், உணவு தக்தபாகம் அடைதல், பலவிதமான விருப்பங்கள் மேலிடுதல் என்பவையாம். 50—51½.

கர்ப்பிணியின் விருப்பத்தை அடக்கக் கூடாதென்பதற்கு முகாந்தரம்:—(1) கர்ப்பத்திலுள்ள சிசுவின் தேஹத்தில் இருதயம் என்னும் அவயவமானது தாயாருடைய தாதுக்களின் அம்சங்களால் முக்கியமாய் அமைக்கப்பட்டுள்ளது; மேலும் தாயாருடைய இருதயத்துடன் சிசுவின் இருதயமும் ஒருவாறு பிணைக்கப்பட்டிருக்

1. கநம் என்றால் பிண்டரூபமான ஒருவித உருவம். பேசியென்றால் சதுரமான கனத்த உருவம். அர்புதம் என்றால் நீளமாக நீண்ட உருவமுள்ள கர்ப்பம்.

கிறது[1]; அதனால் கர்ப்பிணியினுடைய விருப்பங்களை அடக்கச் செய்தல் சரியல்ல. (2) அவள் ஏதேனும் அஹிதமான வஸ்துவை விரும்பினால் அதையும் சொற்ப அளவில் ஹிதமான வஸ்துவோடு கலந்து அவளுக்குக் கொடுத்து வரலாம். (3) மசக்கை யெனப்படும் விருப்பத்தைத் தடுத்து அடக்கி வருவதால், கர்ப்பத்திற்கே ஏதேனும் விகார முண்டாகலாம்; அல்லது அது அகாலத்தில் வெளிப்பட்டு விடக்கூடும். 52—53½.

மூன்றாம் மாஸத்தில் கர்ப்பத்தின் அபிவ்ருத்தி:—மூன்றாவது மாஸத்தில் கர்ப்பத்திலுள்ள சிசுவுக்கு சிரஸ்ஸு, இரண்டு கால்கள், இரண்டு கைகள் என்னும் இவ்வைந்து பெரிய அவயவங்களும், மற்றுமுள்ள அவயவங்களின் ஸூக்ஷ்மமான பாகங்களும் உற்பத்தியாகின்றன. சிரஸ்ஸு முதலிய அவயவங்களோடு இன்ப-துன்பங்களை அறிவதற்கான உணர்ச்சியும் உண்டாகின்றது.—54, 55.

நாபிக்கொடியின் மூலமாய் கர்ப்பம் போஷிக்கப்படுதல் :—கர்ப்பத்தின் நாபியிலுள்ள தொப்புட் கொடியானது தாயாருடைய இருதயத்தோடு ஒருவாறு பிணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதன் மூலமாய் சிசுவானது, வாய்க்கால்லால் வயல்களைப்போல் போஷிக்கப் படுகின்றது.[2]—56.

நான்காவது முதல் ஏழாம் மாஸம் வரையில் கர்ப்ப விருத்தி :—நான்காவது மாஸத்தில் சிசுவின் அவயவங்கள் நன்கு விளங்கும்படி விருத்தியாகின்றன. ஐந்தாவது மாஸத்தில் உணர்ச்சியும் வியக்த்தமாய உண்டாகின்றது. ஆறாவது மாஸத்தில் ஸ்நாயுக்கள், ஸிரைகள், உரோமங்கள், சீரவண்மை, நிறம், நகம், சர்மம் இவைகள் விருத்தியாகும். ஏழாவது மாஸத்தில் எல்லாவித வஸ்துக்களாலும், எல்லா அவயவங்களும் பூர்த்தியாய் புஷ்டியடைந்து வருகின்றன. 57, 57½.

கர்ப்பிணிக்கு எட்டாம் மாஸத்தில் உண்டாகும் சில குறிகள் :—(1) எட்டாம் மாஸத்தில் வாதாதி தோஷங்கள் கர்ப்பத்தினால் நெருக்கப்பட்டு, கர்ப்பிணியின் இருதயத்தை அடைந்து, இளைப்பையும் ஒருவித அழற்சியையும் உண்டுபண்ணுகின்றன; அப்பொழுது ஸ்தநங்களைச் சுற்றிலும் துடைகளிலும் கறுப்பான சில இரேகைகளையும் அத்தோஷங்கள் உண்டாக்குகின்றன. (2) அப்பொழுது

1. கர்ப்பிணியினுடைய வயிற்றிலுள் இரத்தக்குழாய்கள் மாயை யெனப்படும் அபராவில் கலந்து, அங்கிருந்து நாபிக்கொடி மூலமாய் சிசுவின் உடம்பின்—முக்கியமாய் இரத்தக்குழாய்களோடு கலப்பதால் இவ்வணம் கூறப்பட்டதென்றறிக.

2. தாயாருடைய இருதயத்திலிருந்து உணவின் ஸாரமான சில அம்சங்கள் தமனிகளின் மூலமாய் அபராவென்னும் மாயையினுள் சேர, பிறகு அங்கிருந்து நாபிக்கொடியினூடே சிசுவின் வயிற்றிற் சென்று, அங்கிருந்து அநேகம் சிறிய இரத்தக் குழாய்களின் மூலமாய் சிசுவின் தேஹமெங்கும் பரவி அதைப் போஷிக்கின்றது எனக் கருத்து.

தினவு முதலியதைப் போக்குவதற்கு வெண்ணெய் ஹிதமான வஸ்துவாம்; புளியாரையினாலும் மதுரமான ஔஷதங்களாலும் பக்குவம் செய்யப்பட்டு, சிறிதளவு உப்பும் ஸ்நேஹமும் கலந்துள்ள இனிய சுவை பொருந்தியதும், எளிதில் ஜீர்ணமாகக் கூடியதுமான உணவை உட்கொள்ளவேண்டும். சந்தனம், வெட்டிவேர் இவற்றைக் கல்கமாக ஆட்டியெடுத்துத் தொடையிடுக்குகளிலும் ஸ்தனங்களின் இடையிலும் பூசவேண்டும். மேலும் வெள்ளை மான், கருப்பு மான், முயல் இவற்றின் இரத்தத்தினால் ஆட்டிய த்ரிபலாகல்கத்தையும் அவ்விடங்களில் பூசலாம். அலரியிலைகளைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய தைலத்தினால் அவ்வவயவங்களைத் தேய்த்து நன்றாகப் பிடித்து மர்த்தனம் செய்யலாம். மதுயஷ்டியும் பேய்ப்புடல், வேம்பு, மஞ்ஜிஷ்டை, கருந்துளஸி இவற்றின் கஷாயத்தினால் அவ்வவயவங்களைத் தேய்த்துக் கழுவவேண்டும். 58—61½.

எட்டாம் மாஸத்தில் பிரஸவிப்பதன் கேடு:—எட்டாவது மாஸத்தில் ஓஜஸ் என்னும் தாதுவானது[1] மாதாவினிடமும் சிசுவினிடமும் மாறி மாறி அடிக்கடியும் கிரமமாக ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றது. அதனால், அவர்கள் மாறி மாறி அடிக்கடி வாடியும் களிப்புடன் செழித்தும் வருவதால், அந்த நிலைமையில் சிசு வெளிப்பட்டால் ஜீவிக்கமாட்டாது. ஓஜஸ் மாதாவினிடமிருந்து சிசுவினிடமும் மாறிப் பிரவேசிக்கக் கூடுமாகையால், அத்தருணத்தில் பிரஸவமானால் ஸ்த்ரீ ஜீவித்திருப்பதும் ஸந்தேஹமாம்.—62, 63.

கர்ப்பிணிக்கு எட்டாம் மாஸத்தில் செய்யவேண்டிய உபசாரம்:—இத்தருணத்தில் நெய் கலந்த பால் ஸம்பந்தமான பேயா என்னும் திரவாஹாரமே[2] விசேஷமாகப் பருகத் தகுந்தது. திராக்ஷை முதலிய மதுர ரஸமுள்ள வஸ்துக்களால் பக்குவம் செய்த கிருதத்தை அநுவாஸநவஸ்தியாக உபயோகிக்கலாம். அங்ஙனமே, உலர்ந்த முள்ளங்கி, இலந்தம்பழம், புளி இவற்றைக் கஷாயமாகக் காய்ச்சி, அதில் சதகுப்பியைக் கல்கமாகச் சேர்த்து, தைலம், நெய், இந்துப்பு இவற்றையும் கூட்டி, பழைய மலங்களை வெளியாக்கிக் குடலை சுத்தம் செய்வதற்காக நிரூஹவஸ்தியையும் பிரயோகிக்கலாம். 64, 65.

பிரஸவத்திற்கு உசிதமான காலம்:—(1) எட்டாவது மாஸம் முடிந்து ஒருநாள் கழிந்தபோதிலும், அதன் பிறகுள்ள தினமும் பிரஸவத்திற்கு ஏற்ற காலமாகவே கருதப்படும். (2) கர்ப்பமானது, பிரகோபமடைந்த வாததோஷத்தினால் வெளிவரக் கூடாமல் அடைக்

1. ஓஜஸ்—115, 128-ம் பக்கங்களைப் பார்க்க.
2. சுமார் ஒருபலம் அளவான கோதுமை முதலியதைப் பொடித்து அறுபத்திநான்கு பலம் ஜலத்தில் பக்குவம் செய்து, அரைப்பங்கு நீர் குறைந்தபிறகு, அடுப்பிலிருந்து இறக்கி யெடுத்துக் கொள்ளப்படும் ஒருவித திரவமான உணவு பேயா எனப்படும்.

கப்பட்டு, ஒரு வருஷத்திற்குப் பிறகும் பிரஸவமாகாமற் போனால், வயிற்றினுள் அக்கர்ப்பம் கோளாறுகளை புண்டுபண்ணும்.—66.

கர்ப்பிணிக்கு ஒன்பதாம் மாஸத்தில் உபசாரக் கிரமம்:—ஒன்பதாவது மாஸத்தில் ஸ்நிக்த்த குணமுள்ள மாம்ஸரஸம் கலந்த அன்னத்தை உபயோகிப்பது நலம்; அல்லது அதிக ஸ்நேஹ வஸ்துக்கள் கலந்த யவாகூ என்னும் கஞ்சியையாவது[1] உபயோகிக்கலாம். அத்துடன் முற்கூறியுள்ள அநுவாஸந வஸ்தியையும் பிரயோகிக்க வேண்டும். பிறகு மிருதுவான சிறிய துணித்துண்டுகளாலான நிர்மலமாயுள்ள பிசு என்னும் நூற்சிலும்பையை யோனியில் தினந்தோறும் வைத்து வரவேண்டும்; மேலும் வாதஹரமான இலைகளை அல்லது தழைகளைப் போட்டுக் காய்ச்சப்பட்டு, அப்பால் தானே குளிர்ந்த ஜலத்தைப் பிரதிதினமும் ஸ்நானத்திற்கு உபயோகிப்பது உசிதமுமாம். ஒன்பதாவது மாஸம் முதற்கொண்டு கர்ப்பிணியின் தேஹத்திற்கு ஸ்நேஹோபசாரம் இல்லாமல் அவளை ரூக்ஷசரீரமுடையவளாக இருக்கச் செய்யக்கூடாது. 67—68½.

ஆண்-பெண்-நபும்ஸகக் குழந்தைகள் பிறப்பதற்கான முற்குறிகள்:—(1) முதலில் வலது பக்கத்து ஸ்தனத்தில் பால் ஊற ஆரம்பித்தாலும், அதே பக்கத்தில் அசைவு முதலியவை யேற்பட்டாலும், ஆண் பாலான பெயர்களையுடைய பதார்த்தங்களில் மசக்கையுடையவளா யிருந்தாலும், புருஷர்களை ஸ்வப்னத்திற் கண்டாலும், வயிற்றின் வலது பக்கம் உயர்ந்திருந்தாலும், கர்ப்பம் வட்டமாகப் பருத்திருந்தாலும் அக்கர்ப்பிணி ஆண்பிள்ளையைப் பெறுவள். (2) இதற்கு எதிரிடையா யிருந்தாலும், புருஷருடன் சேருவதில் விருப்பமுள்ளவளாயினும், நர்த்தநம், வாத்தியம், நாகரிகமான சிருங்காரவேஷம், நறுமணமுள்ள வஸ்து, புஷ்பம் இவற்றில் விருப்பமுள்ளவளாயிருந்தாலும் அவள் பெண் குழந்தையைப் பெறுவள். (3) முற்கூறிய இரண்டு வகையான குறிகளும் கலந்து கண்டால் பிறக்கும் குழந்தை நபும்ஸகமாயிருக்கும். 69—71.

இரட்டைப் பிள்ளைப் பிறப்பதற்கான முற்குறிகள்:—வயிற்றின் இரு புறங்களும் தாழ்ந்து சரிந்து, மத்தியபாகம் உயர்ந்து பருத்திருந்து, அது ஒரு சாலைப்போல் காணப்படுமானால், அப்பொழுது இரட்டைப் பிள்ளைப் பிறக்குமென்று அறியலாம்.—72.

ஸூதிகாக்ருஹமும் அதில் பிரவேசமும்:—ஒன்பதாவது மாஸத்திற்கு முன்பாகவே கர்ப்பிணியானவள் ஸூதிகாக்ருஹம் எனப்படும் பிரஸவ அறையிற் பிரவேசித்து, அவ்விடத்திலேயே இருந்து வரவேண்டும். அந்த க்ருஹம் ஜல்லிதத்திலும் மிகச் சிறந்ததாகவும், பிரஸவகாலத்திற்கு வேண்டிய எல்லா உபகரணங்கள் அல்லது

1. [illegible] பலங்கொண்ட அரிசிமுதலியவற்றை அறுபத்திநான்கு பலம் ஜலத்தில் சேர்த்து, அரைவாசி வற்றுகிறவரையில் காய்ச்சி யெடுக்கப்படும் கஞ்சி யவாகூ எனப்படும்.

ஸாமக்ரிகளால் நிரம்பியதாகவும் இருக்க, அதில் சிறந்த சுபதினத்தில் கர்ப்பிணி பிரவேசிக்கவேண்டும். அவ்விடத்தில் பிரஸவிக்கப்போகிற ஸ்திரீயானவள், ஸகல உபசாரமும் செய்வதில் திறமைவாய்ந்த பரிசாரிகைகளால் சூழப்பட்டு, பிரஸவம் சீக்கிரம் எளிதில் உண்டாகுமென்று எதிர்பார்த்த வண்ணம் இருந்துவரவேண்டும்.—73,73½.

பிரஸவிக்கையில் உண்டாகும் குறிகள்:—இன்றைக்கோ நாளைக்கோ பிரஸவம் நேரிடுமென்று இருக்கையில், உடம்பில் வாட்டமும் அசக்தியும் உண்டாகும்; கண்களும் வயிறும் தளர்ந்துவிடும்; அடிவயிற்றில் பாரம் அதிகரிக்கும்; அரோசகமும், வாயில் உமிழ் நீரும் உண்டாகும்; மூத்திரம் அதிகரிக்கும்; தொடைகள், வயிறு, இடுப்பு, பிருஷ்டபாகம், இருதயம், மூத்திரப்பை, தொடையிடுக்குகள் இவற்றில் வேதனையுண்டாகும்; அடுத்தாற்போல யோனி அகன்று, அதில் குத்தல் வலியெடுத்துத் துடிக்க ஆரம்பித்து, அதிலிருந்து சில திரவமும் கசியத் தொடங்கும்; அப்பால் பிரஸவத்திற்கு இயல்பான வேதனைகள் உண்டாய், பிறகு கர்ப்பாசயத்திலிருந்து கர்ப்பநீரின் பொசிவும் காணும். 74—76.

பிரஸவிப்பதற்கு முன் செய்யவேண்டிய உபசாரம்:—கர்ப்பத்திலுள்ள சிசு வெளியாகப் போகிறதென்கிற விஷயம் தெரிந்தவுடனே, அவளுக்கு ரக்ஷாபந்தனம் முதலிய மங்களகரமான சடங்குகளைச் செய்வித்து, அவளுடைய கையில் ஆண்பாலான பெயர்களுடைய கனி வர்க்கங்களைக் கொடுத்து, நன்றாக அப்யஞ்ஜனம் செய்து உஷ்ண ஜலத்தினால் குளிப்பாட்டி, நெய் கலந்த பேயா என்னும் திரவமான உணவைப் பருகச் செய்யவேண்டும்.—77½.

பிரஸவிக்கும் போது ஸ்திரீ இருக்கவேண்டிய நிலைமை முதலியது:—(1) பிரஸவிக்கும் ஸ்திரீயை, பூமியிற் பரப்பிய மிருதுவான படுக்கையில் தொடைகளை உயர்த்தி மடக்கிக் கொண்டு மல்லாந்து சயனிக்கச் செய்து, நாபிக்குக் கீழே தைலம் முதலியதைத் தடவி திரும்பத் திரும்ப உருவிவிடுவதோடு, மூச்சை அடக்கிப் பொறுமையுடன் வயிற்றில் அழுக்கத்தை உண்டுபண்ணி, இங்குமங்குமாய் உடம்பைப் புரட்டச் செய்யவேண்டும். (2) முற்கூறியவாறு செய்ய, கர்ப்பமானது தலைகீழாக மேலிருந்து கீழ் நோக்கி வரும். இக்காரியம் நடக்கும்போது ஸம்பவிக்கும் குறிகளாவன:—மாதாவுக்கும் சிசுவுக்கும் இருந்துவந்த இருதயப்பற்றுதல் விடுபட்டுப்போக,[1] அப்பால் கர்ப்பமானது அடிவயிற்றில் இறங்கி மூத்திரப்பைக்கு மேற்புறமாய் நிற்கும். (3) பிரஸவத்திற்கு இயல்பான வேதனைகள் ஸ்திரீயைத் துரிதப்படுத்தித் தூண்டும்; அப்பொழுது மெதுவாக மஞ்சத்தின்மீது ஏற்றிவிடவேண்டும். அப்பால்

1. கர்ப்பிணியின் கருப்பையிலுள்ள இரத்தக் குழாய்களின் மூலமாய் அபராவென்னும் மாயைக்கும் ஸ்திரீயின் இருதயத்திற்கும் ஒரு பற்றுதல் உண்டு. சிசு வெளிப்படுகையில் அப்பற்றுதல் விலகிவிடுவது இயல்பு.

கர்ப்பம் பலமாக அழுத்தப்படும்போது, அவளுடைய யோனியில் தைலம் முதலியவற்றைப் பிரயோகித்து அவ்விடத்தை ஸ்நிக்தமாக்கவேண்டும். முதலில் மெதுவாகவும், சிசுவானது சிறிது வெளிப்பட ஆரம்பித்ததும் பிரஸவம் முடியும் வரையில் வெகு பலமாகவும் அழுத்தி அமுக்க வேண்டும். 'உனக்கு அருமைப் புதல்வன் இதோ பிறந்துவிட்டான்' என்று சொல்லியும், ஜலத்தினால் முகத்தைக் கழுவியும், சிற்றாலவட்டத்தினால் வீசியும் அடிக்கடி அவளை உத்ஸாஹப்படுத்தவும் வேண்டும். அவ்விதம் செய்வதால், பிரஸவிக்கும்போது உண்டாகும் கிலேசத்தினால் களைத்துப்போன உடலில் மீண்டும் தகுந்தவாறு சக்தியுண்டாகும். 78—82.

கர்ப்பம் அல்லது அபரா தடையுறுவதற்குப் பரிஹாரம்:—(1) கர்ப்பம் வெளிவராமல் தடையுறுமானால், கருநாகத்தின் உரிந்த மேற்புறணிகளால் யோனியில் தூபம் போடலாம். கொன்றையின்[1] வேரைக் கைகால்களில் வைத்துக் கட்டலாம்; ஸூர்யகாந்தி யென்னும் மூலிகையையாவது, விசல்யை யென்னும் மூலிகையையாவது அவ்விதம் செய்யலாம்; மாயை முதலியது வெளியில் விழாமற் போனால் அப்பொழுதும் இந்த மூலிகைகளை இவ்வாறு உபயோகிக்கலாம். மேலும் அவளைக் கைகளில் ஏந்தி ஒருவாறு குலுக்கலாம்; இடுப்பில் மெதுவாக அடிக்கடியும் முஷ்டியினால் குத்தலாம்; பிருஷ்டபாகங்களைக் கைகளால் நன்கு அழுத்தி உறுக்கலாம்; மயிர்ச் சுருணையினால் வாயையும் தொண்டையையும் பரிசிக்கலாம்; சிரஸில் எருக்கம்பாலைத் தடவலாம்; பூர்ஜபட்டை, நீர்த்திப்பிலி, சுரைவேர், பாம்புத்தோல், கோஷ்டம், கடுகு, இவற்றைத் தனித்தனியாகவோ, இரண்டிரண்டாகவோ, அனைத்தையும் ஒருமிக்கச் சேர்த்தோ கல்கமாக அரைத்து, யோனியில் லேபநம் செய்யலாம்; அல்லது அவற்றைக்கொண்டு தூபம் போடலாம்; அல்லது கோஷ்டம், தாளிசபத்திரி இவற்றைக் கல்கமாகச் செய்து தெளிந்த கள்ளோடு உட்கொள்ளச் செய்யலாம்; அல்லது அதே கல்கத்தைக் கொள்ளுக் கஷாயத்தோடாவது, பில்வப்பழத்தினால் செய்த ஆஸவத்தோடாவது உட்கொள்ளச் செய்யலாம். (2) அபராவென்கிற மாயை வெளிவருவது தடையுறுமானால், அடியில் வரும் சிகித்ஸையைச் செய்யவேண்டும்:—சதகுப்பி, கடுகு, ஓமம், முருங்கை, மிளகு சித்திரமூலம், பெருங்காயம், கோஷ்டம், மருக்காரை இவற்றைப் பசுவின் மூத்திரத்திலும் பாலிலும் சேர்த்துக் காய்ச்சி, அதில் கடுகெண்ணெயைச் சேர்த்துப் பக்குவம் செய்யவும்; இத்தைலத்தை குதத்திலாவது, யோனியிலாவது, அநுவாஸநமாக அல்லது உத்தரவஸ்தியாகப் பிரயோகிக்கலாம். சதகுப்பி, வசம்பு, கோஷ்டம், திப்பிலி, கடுகு இவற்றைக் கல்கமாகப் பக்குவம் பண்ண கஷாயத்தில் ஸ்நேஹவர்க்கங்களையும் இந்துப்பையும் சேர்த்து, நிரூஹவஸ்தி

1. ஹிரண்யபுஷ்பீ—இதைச் சிலர் சவிந்தியென்றும் கூறுவர்.

யாகப் பிரயோகித்தால், அபரா யென்பது சீக்கிரம் வெளியாய் விடும்; கோளாறடைந்த வாயுவானது மாயையின் தடைக்குக் காரணமாயிருக்கும்; இச்சிகித்ஸைகளால் வாயு கண்டிக்கப்பட்டுப் போகுமாதலால், மாயையும் பிறகு தானே வெளியாய்விடும். அல்லது பிரஸவிக்கச் செய்யும் வேலையில் திறமையுள்ளவள் தன் கைவிரல்களிலுள்ள நகங்களையெடுத்துக் கொண்டு, தைலம் முதலியதைக் தடவிக்கொண்டு, மெதுவாக மாயையைக் கையினாலும் இழுத்துவிடலாம். 83—90½.

சிசுவும் அபராவும் வெளியானதும் செய்ய வேண்டிய ஸ்நேஹோபசாரம் :—சிசுவும், அபராயென்னும் மாயையும் கர்ப்பாசயத்தையும் யோனியையும் விட்டு வெளியாய் விட்டபிறகு, யோனியையும், மீற்ற அவயவங்களையும் தைலத்தைத் தடவி மெதுவாக உறுவி விடுவது நலம்.—91.

மக்கல்லமும் அதற்குப் பரிஹாரமும் :—இந்த நிலைமையில் பிரஸவித்த ஸ்திரீக்கு, மக்கல்லம் என்கிற ஒரு வித நோய்[1] உண்டாவதுண்டு: அதில் தலைவலி, மூத்திரைப்பை வலி, குடலில் விசேஷமான வேதனை இவை ஸம்பவிக்கும். அப்பொழுது யவக்ஷாரத்தை நன்றாகப் பொடிசெய்து, நெய் அல்லது ஜலத்தில் அநுபானமாக உட்கொள்ளச் செய்யவேண்டும். த்ரிகடு,[2] த்ரிஜாதகம்[3] இவற்றின் சூர்ணத்தையும் வெல்லத்தையும் சிறிதளவு காடியில் சேர்த்து உபயோகிக்கச் செய்யலாம். 92, 92½.

சிசுவைப் பரிபாலித்தல் :—பிறகு குழந்தையை ஓர் அநுபவசாலியான ஸ்திரீ யெடுத்து, பாலர்களுக்குரிய முறைப்படியேற்பட்ட உபசாரத்தினால்[4] அதைப் பரிபாலித்து வரவேண்டும். 93.

ஸூதிகைக்கு வாயு பிரகோப மடையாமலிருக்கச் செய்யும் சிகித்ஸை :—பிரஸவித்த ஸ்திரீ ஸூதிகை யெனப்படுவாள்; ஸூதிகைக்கு நல்ல பசியுண்டானதும், தைலத்தையாவது கிருதத்தையாவது யெடுத்து, அதில் பஞ்சகோலங்களைப்[5] பொடிசெய்துச் சேர்த்து, உத்தம மாத்திரை யெனப்படும் பெரிய அளவில்[6] அதை உபயோகித்து, அதற்கு அநுபானமாகச் சூடான வெல்லம் கரைந்த

1. மக்கல்லம்—பிரஸவித்த ஸ்திரீக்குக் கருப்பையிலிருந்து அழுக்குகள் நன்கு வெளிப்படாமையால் உண்டாகும் ஒரு வித விஷ நோய்.
2. த்ரிகடு—83-ம் பக்கம் பார்க்க.
3. த்ரிஜாதகம்—83-ம் பக்கம் பார்க்க.
4. உத்தரஸ்தானத்தில் 'பாலோபசரணீயம்' என்கிற முதல் அத்தியாயத்தில் பாலோபசாரத்தைப் பற்றிய விவரங்கள் விஸ்தாரமாகக் கூறப்படுகின்றன.
5. பஞ்சகோலம்—84-ம் பக்கம் பார்க்க.
6. ஸ்நேஹத்திற்கு உத்தம மாத்திரை, மத்திம மாத்திரை, ஹ்ருஸ்வ மாத்திரைகளைப்பற்றி 169, 170-ம் பக்கங்கள் பார்க்க.

நீரை உட்கொள்ளச் செய்யலாம். அல்லது வாதஹரமான வஸ்துக்களால் பக்குவம் செய்யப்பட்ட கஷாயத்தையாவது பருகச் செய்யலாம்; அவ்விதம் செய்வதால் வாதம் பிரகோபமடையாமலிருக்கும்; கெட்டுப்போன இரத்தமும் நன்றாக வெளிவந்து கருப்பை சுத்தமாகும். இம்முறையை இரண்டு மூன்று நாள் தொடர்ந்து நடத்தவேண்டும். ஸ்நேஹபானம் செய்யத்தகாதவள், தைலம் கிருதங்கள் இவற்றைத் தவிர்த்து மற்றப்படி இச்சிகித்ஸாமுறையையே செய்து கொள்ளலாம். இவ்வாறு கஷாயாதிகளைப் பானம் செய்தபிறகு அவளுடைய வயிற்றை யமகஸ்நேஹத்தில்[1] நனைத்த வஸ்திரத்தினால் சுற்றிக் கட்டிவைக்கவேண்டும். 94—96.

ஸூதிகைக்கு ஹிதமான ஆஹாரங்களும் அவற்றிற்கு ஏற்ற காலங்களும் :—உட்கொண்ட ஸ்நேஹம் அல்லது கஷாயம் முதலியது நன்கு ஜீர்ணமான பிறகு, ஸ்நானம் செய்து, முற்கூறிய ஔஷதச் சரக்குகளால்[2] பக்குவம் செய்யப்பட்ட பேயாயென்னும் திரவமான ஆஹாரத்தை உட்கொள்ளவேண்டும். மூன்று நாள் சென்றதும் விதார்யாதி கணத்திற்[3] கூறிய வஸ்துக்களாலான கஷாயத்தில் பக்குவம் செய்த யவாகூ வென்னும் கஞ்சியில் ஸ்நேஹவஸ்துக்களை வேண்டியளவு சேர்த்து அருந்துவது நலம்; அல்லது அவரவருடைய வழக்கம் அல்லது தேஹக்கூறை அநுஸரித்து, பாலிற் பக்குவம் செய்த யவாகூவையாவது உட்கொள்ளலாம். ஏழாம் நாள் சென்றதும், இவளுக்குக் கிரமமாக ப்ருஹ்மணசிகித்ஸையைச் செய்யலாம். பன்னிரண்டு நாட்கள் கழிவதற்கு முன்பு மாம்ஸாஹாரத்தை உபயோகிக்கக் கூடாது. 97—98½.

ஸூதிகைக்குக் கருத்துடன் உபசாரம் செய்யவேண்டிய அவசியம் :—ஸூதிகைக்குக் கருத்துடன் ஜாக்கிரதையாக உபசாரம் செய்ய வேண்டும்; ஏனெனில் சர்ப்பம் விருத்தியாவதாலும், அது பிரஸவத்தில் வெளிவரவேண்டியதாகையாலும், பிரஸவவேதனையினாலும், பலவிதமான நீர்கள் கசிவதாலும் இரத்தப் பெருக்காலும், அழுக்கம் அல்லது முக்கல் அதிகரிப்பதாலும் அவளுக்குண்டாகும் வியாதிகள் எளிதில் பரிஹரிக்கக் கூடாதவைகளாய் விடுகின்றன.—99½.

ஸூதிகை யென்னும் நிலைமையின் கால அளவு முதலியது :—இன்னும் முற்கூறியவாறு ஒன்றரை மாஸம் வரையில் உபசரிக்கப்பட்டு, அப்பால் கிரமமாக ஆஹாரம் முதலியவற்றைப் பற்றிய நிர்பந்தங்களை மெதுவாக விலக்கி விடலாம். இதன்பிறகு ஸூதிகையென்னும் நிலைமை ஸ்திரீக்கு நீங்கி விட்டதாகக் கருதப்படும்; ஆனால் மறுபடியும் மாதவிடாய் உண்டாகும் வரையில் அவளுக்கு

1. யமகஸ்நேஹம்—166-ம் பக்கம் பார்க்க.
2. முற்கூறிய ஔஷதச் சரக்குகள் பஞ்சகோலம் முதலியவை.
3. விதார்யாதிகணம்—160-ம் பக்கம் பார்க்க.

ஸூதிகை யென்கிற விவஹாரம் உண்டென்றும், மறுபடி, ஆர்த்தவம் காணப்பட்ட பிறகே அந்த நிலைமையிலிருந்து அவள் நீங்கியவளாவாள் என்றும் கிலாது கொள்கை.—100.

இரண்டாம் அத்தியாயம்.

கர்ப்பவ்யாபத் சாரீரம்.

இதன் பிறகு கர்ப்பவ்யாபத் சாரீரம்[1] என்னும் அத்தியாயம் விவரித்துக் கூறப்படுகிறது :—

மூன்றாம் மாஸத்துக்கு மேல் கர்ப்பிணிக்கு ஆர்த்தவம் வெளி வந்தால் செய்யும் பரிஹாரங்கள்:—கர்ப்பிணியான ஸ்த்ரீ பரிஹரிக்கத் தகுந்த வஸ்துக்களை உபயோகிப்பதாலோ, அவ்வித வேலைகளைச் செய்வதாலோ, அல்லது ஏதேனும் வியாதியினாலோ அவளுக்குப் புஷ்பம் என்னும் மாதவிடாய் தோன்றக் கூடும்; சூலம் என்கிற வேதனையாவது உண்டாகக்கூடும். அப்பொழுது தேஹத்திற்கு உள்ளும் புறமும் ஸ்நிக்தமும் சீதளமுமாயுள்ள வஸ்துக்களைக் கொண்டு உபசாரம் செய்யவேண்டும். விளாமிச்சை, தாமரை, பனிநீர், பாலுள்ள மரங்களின் பட்டைகள் இவற்றைக் கல்கமாய் அரைத்து, நெய்விட்டுக் குழப்பி, பிசுவென்னும் நூற்சிலும்பைகளையும் மிருதுவான சிறிய சீலைகளையும் அக்கல்கத்தில் தோய்த்து, ஈரம் கசியக் கசிய அவற்றை யோனியிலும் மூத்திரப்பையின் மீதும் வைத்திருக்க வேண்டும். மேலும் ஸ்த்ரீயின் உடம்பில் சததௌதக் ருதத்தைப்[2] பூசி, முற்கூறிய விளாமிச்சை முதலியவற்றாலான கஷாயஜலத்தினால் ஸ்நாநம் செய்விக்கவும். சர்க்கரை, தேன், ஆம்பல்மலர், தாமரைப்பூ, நெய்தல், நாககேஸரம் இவற்றைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலை நன்றாகக் கடைந்தெடுத்து, அதிலிருந்து வரும் நெய்யை உட்கொள்ளலாம். தாமரைக் கிழங்கு, அல்லிக்கிழங்கு முதலியதையும் மென்று விழுங்கலாம். வாஸனைப்புல், தாமரை, அல்லி முதலியவற்றின் கிழங்குகள், அத்தியின் இளங்காய் இவற்றால் பக்குவம் செய்த பாலையாவது பருகலாம். சம்பாப்பயிர், காகோலி யென்கிற மூலிகை, சிற்றாமுட்டி, பேராமுட்டி, அதிமதுரம், கரும்பு இவற்றைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலைச் சிவப்புச் சம்பா அரிசியினாலான அன்னத்துடன் கலந்து புஜிக்கலாம்; அல்லது அதே அன்னத்தைத் தேன் சர்க்கரைகளோடும், ஜாங்கலமாம்ஸ ரஸத்

1. கர்ப்பத்திற்கு உண்டாகும் அபாயங்கள் கர்ப்பவ்யாபத் எனப்படும்; அது விஷயமான தத்துவங்களும், அவ்வித அபாயங்களுக்குப் பரிஹார முறைகளும் விவரிக்கப்படும் அத்தியாயம் எனப் பொருள்.

2. வெளிப்புற சீதோபசாரம்—குளிர்ந்த பூச்சுகள், ஸ்நாநம் முதலியன; உட்புற சீதோபசாரம்—சீதளமான வஸ்துக்களைப் புஜிப்பது, பாநம் செய்வது முதலியன.

தோடும் கூட்டி உண்ணலாம். சோதநம் செய்வதைத் தவிர்த்து இரக்த பித்தத்திற்குக் கூறப்படும் விதிகளை அநுஸரித்து உபசாரங்களைச் செய்யலாம்.[1] மூன்று மாஸங்கள் பூர்த்தியாகாத கர்ப்பிணியையும்,[2] அதற்குமேற்பட்ட மாஸங்களில்கூட ஆமதோஷத்துடன் கூடிய ஆர்த்தவம்[3] வெளிவரும் கர்ப்பிணியையும் விலக்கி, மற்றவருக்கே முற்கூறிய சிகித்ஸைகளைச் செய்யலாம். 1—6½.

கர்ப்பிணிக்கு ஆமதோஷமுள்ள ஆர்த்தவம் வெளியாகையில் செய்யும் பரிஹாரம்:—அவ்வாறு ஆமதோஷத்துடன் கூடிய ஆர்த்தவம் வெளிப்படும்போது அடியிற் கூறப்படும் சிகித்ஸை ஹிதமாயிருக்கும்: ரூக்ஷகுணத்துடன் கூடியதும் சீதவீர்யமுள்ளதுமான சிகித்ஸை அநுகூலமானது; லங்கநம் செய்ய வேண்டும்; கோரைக் கிழங்கு, வெட்டிவேர், சீந்தில், பெருவாகை, கொத்துமல்லிவிதை, காஞ்சோறி, பர்ப்பாடகம், சந்தனம், அதிவிடயம், சிற்றாமுட்டி இவற்றை ஜலத்தில் சேர்த்துக் கஷாயமாகக் காய்ச்சி உட்கொள்ளலாம்; இச்சிகித்ஸையைச் செய்து கொண்டு வருகையில், திருணதானியம் முதலியவற்றை[4]ப் பயறு முதலானவைகளின்[5] யூஷங்களோடு கலந்து புஜித்து வரவேண்டும். இவற்றால் ஆமதோஷம் பரிஹரிக்கப்பட்டதும், முன்போலவே ஸ்நிக்தம் முதலிய குணங்களையுடைய வஸ்துக்களை உபயோகித்து வரலாம். 7—8½.

கர்ப்ப பாதத்தில் செய்யுமுபசார முறைகள்:—கர்ப்பம் பதநமாய் விட்டால்,[6] அப்பொழுது செய்ய வேண்டிய பரிஹாரம் பின்வருமாறு: கர்ப்பாசயம் சுத்தியாவதற்காகவும், அப்பொழுது உண்டாகும் வேதனையை உணராமலிருப்பதற்காகவும் கூடுமான வரையில் மதுவை அருந்தச் செய்யலாம். பிறகு இலகு பஞ்சமூலத்தினால்[7] பக்குவம் செய்யப்பட்டு ரூக்ஷமாயுள்ள யவாகைப் பருகக் கொ

1. சிகித்ஸாஸ்த்தாநத்தில் இரண்டாம் அத்தியாயத்திற் கூறப்போகிற இரக்தபித்த சிகித்ஸையில் இவ்விவரங்களைக் காணலாம்.

2. மூன்று மாஸம் பூர்த்தியாவதற்குள் ஆர்த்தவம் வெளியானால், சிகித்ஸை செய்தாலும் கர்ப்பம் நிலை நிறுத்தப்படுவது அஸாத்தியமாகையால், அதற்கு முன்னால் இச்சிகித்ஸைகள் பயன்படமாட்டாவெனக் கருத்து.

3. இங்கு ஆமதோஷம் என்றால், வெண்மையான பெரும்பாடு போன்ற தோஷம் குறிப்பிடப்படுகிறது.

4. செந்நெல், சாமை, கேழ்வரகு முதலிய தானியங்கள் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

5. பயறு முதலிய என்பதால் கடலை, காராமணி முதலியவைகளும் கிரஹிக்கப் படுகின்றன.

6. கர்ப்ப பதநம் அல்லது கர்ப்பபாதம்—மூன்றாவது மாஸத்திற்குப் பிறகு 8-வது மாஸத்திற்கு முன் வெளியாகும் அகாலப்ரஸவம்.

7. இலகுபஞ்சமூலம்—84-ம் பக்கம் பார்க்க.

டுக்கவேண்டும். மதுபாகம் செய்யாத ஸ்த்ரீ பஞ்சகோல கல்கத்தில்[1] பக்குவம் செய்த பேயாவை உட்கொள்வது நலம்; அவ்விதமே மஹாபஞ்சமூல கஷாயத்தில்[2] எள், உத்தாலகம் என்னும் ஒருவித நெல்[3], ஸாதாரண சம்பாஅரிசி இவற்றைப் பக்குவம் செய்து புஜித்து வரலாம். இவ்வாறு இலகு குணமுள்ளதும், ஸ்நேஹமாவது உப்பாவது கலக்காமல் தீபநசக்தியுள்ள வஸ்துக்களுடன் கூடியதுமான பேயா முதலிய ஆஹார முறையே ஒரு மாஸ காலம் வரையில் கர்ப்பம் பதிதமான ஸ்த்ரீக்கு ஹிதமானதாம். கோளாறடைந்த வாதாதி தோஷங்கள், இரஸாதி தாதுக்கள், மற்றுமுள்ள துர்நீர்களின் கசிவுகள் இவற்றைச் சோஷணம் செய்வதற்கு இந்த முறை இங்ஙனம் விதிக்கப்பட்டதாகும். இதன் பிறகு பல்யமாகவும், ஜீவநீய குணமுள்ளவையாகவும், தீபநகுணமுள்ளவையுமான ஸ்நேஹங்களையும், ஆஹாரங்களையும், வஸ்திகர்மங்களையும் பிரயோகிக்கவேண்டும். 9—13.

உபவிஷ்டக-நாகோதர கர்ப்பங்கள் :—(1) கர்ப்பத்திற்கு நன்றாக பலம் உண்டாய் பருத்திருந்தும், ஆர்த்தவம் முதலியது கசிந்து கொண்டிருந்தால் கர்ப்பமானது நன்கு விருத்தி யடையாமல் கருப்பையிலேயே ஒருவாறு துடித்துக் கொண்டிருக்கும். இவ்விதமான கர்ப்பத்தை உபவிஷ்டகம் என்பார்கள்; இதனால் வயிறு கர்ப்பிணிகளுக்குள்ள இயற்கைப்படி நன்றாகப் பருத்து வருவதில்லை. (2) மனத்துயரம், லங்கநம், ரூக்ஷமான ஆஹார விஹாரங்கள் இவை முதலியவற்றால், அல்லது யோனியிலிருந்து அதிகமாய் நீர்கள் கசிவதால் வாத தோஷம் பிரகோபமடைந்து விட, கர்ப்பம் சிறுத்துப் போய் சுஷ்கித்துவரும். முதலில் வயிறு இந்த நிலைமையில் பருத்துக் காணப்பட்டாலும், பிறகு தானே குறைந்துவிடும். வயிற்றிலுள்ள சிசுவின் சலனம் அல்லது துடிப்பு வெகு நீடித்த காலத்திற்கு ஒரு முறையே காணும். இவ்வித கர்ப்பத்திற்கு நாகோதரம் என்று பெயர். 14—16.

உபவிஷ்டக-நாகோதரங்களுக்குச் சிகித்ஸை :—உபவிஷ்டகம், நாகோதரம் என்கிற நிலைகளில் ப்ருஹ்மணமாகவும், வாதஹரமாகவும், மதுரமாகவுமுள்ள வஸ்துக்களைச் சேர்த்து பக்குவம் செய்யப்பட்டகிருதங்களாலும் பால்களாலும் தர்ப்பண சிகித்ஸை செய்யவேண்டும்; மிருகங்களுடைய பக்குவ நிலைமையடையாத கருக்களையெடுத்து அவற்றையும் புஜிக்கச் செய்யலாம். இவற்றால் நன்றாகத் திருப்தியடைந்த பிறகு வண்டி முதலியவற்றிலும் இதர வாஹநங்களிலும் ஏற்றி கர்ப்பிணியின் உடம்பு குலுங்கும் வண்ணம் அவற்றை ஓட்டலாம்.—17, 17½.

1. பஞ்சகோலம்—84-ம் பக்கம் பார்க்க.
2. மஹாபஞ்சமூலம்—84-ம் பக்கம் பார்க்க.
3. உத்தாலகம்—58-ம் பக்கம் 7, 8 ச்லோகங்களின் மொழிபெயர்ப்பைப் பார்க்க.

லீந கர்ப்பமும் அதன் சிகித்ஸையும் :—துடிப்பு அல்லது எவ்வித அசைவுமற்றதான லீநம் என்கிற கர்ப்பவிகாரத்தில்[1] பருந்து, மத்ஸ்யம், அழுகுரல் பக்ஷி இவற்றின் மாம்ஸரஸத்தை வேண்டிய வளவு நெய் சேர்த்து உட்கொள்ளச் செய்யலாம்; அவ்விதமே உளுந்து, முள்ளங்கி இவற்றை ஜலத்தில் பக்குவம் செய்தெடுத்த இரஸத்தையும் நெய் கலந்து உட்கொள்ளக் கொடுக்கலாம். பில்வப் பிஞ்சு, எள், உளுந்து, ஸக்து என்னும் மாப்பண்டம் இவற்றை அன்னத்துடனோ தனித்தனியாகவோ பாலில் கலந்து உட்கொள்ளலாம். கொழுப்பை விருத்தி செய்யக்கூடிய மாம்ஸத்தையும் மேதஸ்ஸையும் உபயோகிக்கலாம். இடுப்பில் தைலம் முதலியதைப் போட்டு நன்றாகத் தேய்த்து உறுகச் செய்யலாம். 18—19½.

உபவிஷ்டக-நாகோதர - லீநகர்ப்பங்களுக்குப் பொதுவான சிகித்ஸை :—(1) இவ்வாறு உபவிஷ்டக-நாகோதர-லீநங்களென்கிற கர்ப்பவிகாரங்கள் ஏதேனும் உண்டாயிருக்கையில் ஸ்த்ரீயை எப்பொழுதும் ஸந்தோஷப்படுத்தி வரவேண்டும்; இவ்வாறு செய்தால் கர்ப்பம் விருத்தியடையும். (2) முற்கூறிய சிகித்ஸைகளைச் செய்யாவிடில் உபவிஷ்டகாதி கர்ப்பங்கள் பல வருஷங்கள் வரையில் வயிற்றில் ஏதோ ஒருவாறு வளர்ந்துகொண்டு, வெகு கஷ்டப்பட்டு பிறந்தாலும் பிறக்கும்; பிறக்காமலே இருந்து விடவும் கூடும்.—20½.

கர்ப்பிணிக்கு உண்டாகும் உதாவர்த்தம் :—கர்ப்பிணிக்கு உதாவர்த்தம்[2] உண்டானால், அதை ஸ்நேஹங்களாலும், அந்தந்த நிலைகளுக்குத் தகுந்த ஸ்நேஹவஸ்திகளாலும் பரிஹரிக்கவேண்டும். இல்லையேல், அவ்வுதாவர்த்தமானது கர்ப்பம் கர்ப்பிணி ஆக இருவரையும் கொன்றுவிடும்.—21½.

கருப்பையில் சிசு இறந்துவிடுவதும் அதன் குறிகளும் :—கருப்பையிலுள்ள சிசுவானது தோஷங்கள் மேன்மேலும் விருத்தியாவதாலும், அபத்தியமான ஆஹாராதிகளை உபயோகிப்பதாலும், தைவச்செயலாலும் இறந்துவிடுமானால், ஸ்த்ரீயின் வயிறு குளிர்ச்சியுடையதாகவும், கரித்ததாகவும், அசைவற்றதாகவும், பொருமலுள்ளதாகவும், அதிக வேதனையுடையதாகவும் ஆய்விடும்; சிசு துடிப்பதும் நின்றுவிடும்; தாவரட்சியும், உடல்வாட்டமும், புரட்டலும், தலைச்சுற்றலும் அதிகரிக்கும்; மூச்சுவிடுவதும் சிரமமாயிருக்கும்; கண்கள் குழி விழுந்து சோர்ந்துவிடும்; பிரஸவத்திற்கு இயல்பான வேதனைகளும் உண்டாகா. 22—23½.

1. லீநகர்ப்பம்—"வாதத்தினால் கர்ப்பமார்க்கம் [illegible] ஸ்ரோதோமார்க்கங்கள் அடைபட்டுப் போக, கருப்பையினுள் கர்ப்பம் விருத்தியாக முடியாமல் வயிற்றில் ஒட்டிக் கிடக்கும்; அது லீநகர்ப்பம் எனப்படும்." அஷ்டாங்க ஸங்கிரஹம்.
2. உதாவர்த்தம்—33-ம் பக்கம் பார்க்க.

இறந்த சிசுவை வெளிப்படுத்தும் உபாயங்கள் :—முதலில் இளஞ்சூடான ஜலத்தை அந்த ஸ்த்ரீயின் மேல் தெளிக்கவும்; பிறகு வெல்லம், மத்யத்தின் அடி வண்டல், உப்பு இவற்றை ஒன்றாகப் பிசைந்து யோனியின்மேல் லேபநம் செய்யலாம். மேலும், இலவம்பிசின், கர்சாம்பிசின், இவற்றை நன்றாக ஆட்டியெடுத்து நெய் கலந்து அடிக்கொருமுறையாக யோனியினூடே செலுத்தலாம்; அந்த நிலைமைக்குப் பரிஹாரமுண்டுபண்ணும் பிரபாவமுள்ள மந்திரங்களையும் பிரயோகிக்கலாம். இப்பரிஹார முறைகளைச் செய்தும் மூடகர்ப்பம்[1] வெளிவராவிட்டால், வைத்தியன் அதிகாரிகளுடைய உத்தரவைப் பெற்று, தன் கையிலும் யோனியிலும் இலவம்பிசின் நெய் இவற்றைத் தடவிக்கொண்டு, வெகு ஜாக்கிரதையாக, ஸாத்தியமானால் கையை உட் செலுத்தி கர்ப்பத்தை மெதுவாக வெளிப்படுத்திவிடலாம். 24—26½.

மூடகர்ப்பத்தை வெளிப்படுத்தும்முறை:—இயற்கைக்கு மாறாக முரண்பட்டு நிற்கும் சிசுவின் தேஹத்தை ஒழுங்காக நீட்டியும், தகுந்தவாறு மேற்புறமாக உயர்த்தித் தள்ளியும், அதை நாற்புறமும் அழுத்திக் குறுகச் செய்தும், குறுக்கு நெடுக்காகத் திருப்பி வசப்படுத்தியும், வெளியில் வருவதற்குத் [illegible] நிலையில் செலுத்தி, யோனி மார்க்கத்துக்கு நேர் வழியில் ருஜுவாக வந்திருக்கையில் அதை வெளியில் இழுத்து விடவேண்டும்.—27, 28.

விஷ்கம்பங்கள் என்னும் மூடகர்ப்பங்கள் :—சிசுவின் உடல் வளர்ந்து அதன் கையாவது, காலாவது, தலையாவது அல்லது மூன்றுமாவது யோனியில் பிரவேசித்து வெளிவர முடியாமல் அடைபட்டிருந்தாலும், சிசுவின் தேஹம் வளைந்து அதன் ஒரு காலும் ஒரு கையும் யோனியில் பிரவேசித்து வெளிவர முயன்றாலும் அவ்விரண்டும் **விஷ்கம்பங்கள்** எனப்படுகின்றன.[2] இவ்விதமான மூடகர்ப்பங்களில், சிசுக்கள் சஸ்திரங்களால் அறுக்கப்பட்டே வெளிப்படுத்தவேண்டியவையாம்.—29, 29½.

விஷ்கம்ப கர்ப்பங்களைச் சேதிப்பதற்கான கருவிகள் :—விஷ்கம்பம் என்கிற நிலைமையில் செய்யவேண்டிய சஸ்திரசிகித்ஸையில் மண்டலாக்ரம்[3], அங்குலி சஸ்திரம்[4] என்னும் கருவிகளைப் பிரயோகிக்கவேண்டும். மிகக் கூர்மையான முனையையுடைய வ்ருத்திபத்

1. மூடகர்ப்பம்—கர்ப்பாசயத்தில் சிசுவானது இறந்துபோய்விட்டாலும், அல்லது உயிருடன் இருந்து இயற்கைக்கு மாறான நிலைமையில் ஒழுங்கீனமாக நின்றாலும் மூடகர்ப்பம் எனப்படுகிறது.

2. விஷ்கம்பம்—உழல்மரம்போல் குறுக்காகத் தடைபுண்டுபண்ணுவதால் இப்பெயர் வந்தது.

3. மண்டலாக்ரம்—239-ம் பக்கம் பார்க்க.

4. அங்குலிசஸ்திரம்—241-ம் பக்கம் பார்க்க.

திரம்[1] என்கிற சஸ்திரத்தை யோனியில் பிரயோகிக்கக் கூடாது.—30½.

மூடகர்ப்பத்தில் சிசுவைச் சேதித்து வெளிப்படுத்தும் முறைகள் :—முதலில் நிபுணனான வைத்தியன் சிரஸ்ஸின் கபாலங்களைப் பிளந்து, வழியில் தடையுண்டுபண்ணாமல் சுத்தப்படுத்தவேண்டும். பிறகு சிசுவின் அக்குள், மார்பு, தவடை, முகவாய்க்கட்டை இவ்வவயவங்களில் ஏதேனும் ஒன்றைக் கெட்டியாக கர்ப்பசங்குவினால்[2] பற்றிக்கொண்டு இழுக்கவேண்டும். சிரஸ்ஸின் கபாலம் உடைக்கப்படாவிட்டால், கண்களின் மூலைகளிலும் கன்னங்களிலும் பற்றியிழுக்கலாம். தோள்கள் குறுக்காக மாட்டிக்கொண்டிருந்தால் கையை அறுத்து கர்ப்பத்தை வெளிப்படுத்தவேண்டும்; வாதத்தினால் சிசுவின் வயிறு பொருமிப் பருத்திருந்தால் அதன் வயிற்றைக் கீறி, குடல்களை வெளியில் இழுத்து, அதன் பிறகாவது சிசுவின் மற்ற அவயவங்களையும் வெளிப்படுத்தவேண்டும். சிசுவின் இடுப்புத் தடையுண்டுபண்ணினால், அவ்விடத்திலுள்ள எலும்புகளை அவ்வாறே வெட்டியெடுத்துவிடவேண்டும். வாயுவின் கதிக்குத் தக்கபடி கர்ப்பத்தினுடைய எந்தெந்த அவயவம் கர்ப்பாசயத்தில் தடையாக நிற்கின்றதோ அந்தந்த அவயவத்தையும் துண்டு துண்டாக வெட்டி முற்றிலும் வெளிப்படுத்தி வெகு ஜாக்கிரதையாயிருந்து ஸ்த்ரீயை இரக்ஷிக்கவேண்டும். 31—35.

பிரஸவத்தில் கர்ப்பம் பலவாறு திரும்புதல் :—ஒழுங்கீனமான வாயுவானது, பிரஸவகாலத்தில் கர்ப்பத்தை முறைகேடாய் அநேகவிதமாகத் திரும்புமாறு செய்கின்றது. ஆகையால் அதில் விசேஷமான அறிவும் அநுபவமுமுள்ள வைத்தியன், அந்தந்த நிலைமைக்கு ஏற்றவாறு சிசுவை வெளிப்படுத்துவதற்கான சிகித்ஸையைச் செய்யவேண்டும்.—36.

உயிருள்ள சிசுவையும் உயிரிழந்ததையும் வெளிப்படுத்தல் :—(1) சிசு உயிருடன் இருந்தால், அதைச் சேதநம் செய்து வெளிப்படுத்த முயலக்கூடாது; அப்படிச் செய்தால், அது தன்னோடு கூட தாயாரையும் கொன்றுவிடக் கூடும். (2) ஆனால் உயிரிழந்த சிசுவை ஒரு க்ஷணங்கூட கருப்பையிலிருந்து வெளிப்படுத்தாமல் உபேக்ஷிக்கக்கூடாது.—37.

பிரஸவத்தில் அபாயக் குறிகள் :—யோனிமார்க்கம் மறைக்கப்படுதல், யோனி நெகிழ்ந்து வெளிவருதல், மக்கல்லம் என்னும் வியாதி,[3] சுவாஸரோகம் இவற்றால் பீடிக்கப்படுபவளும், துர்க்கந்தமாக ஏப்பம் விடுபவளும், மிகவும் குளிர்ந்துபோன தேஹமுடைய

1. வ்ருத்திபத்திரம்—239-ம் பக்கம் பார்க்க.
2. கர்ப்பசங்கு—236-ம் பக்கம் பார்க்க.
3. மக்கல்லம்—312-ம் பக்கம் மூலமும் டிப்பணியும் பார்க்க.

வளும், மூடகர்ப்ப முடையவளுமான ஸ்த்ரீக்கு பிரஸவம் பிராணா பாயமுண்டுபண்ணுவதாயிருக்கும்.—38.

தடையுண்ட அபரா முதலியதை வெளிப்படுத்தல் முதலியது:— அப்பால் அபராவானது வெளிவராவிட்டால், அதை முற்கூறிய முறைப்படி வைத்தியன் வெளிப்படுத்துவானாக. இவ்வாறு கருப்பையில் ஒழுங்கீனமாய் சல்யம்போலிருந்த அபரா முதலியது[1] வெளிப்படுத்தப்பட்ட பிறகு, உஷ்ணஜலத்தை முகம் முதலியவற்றில் தெளிக்கவேண்டும். பிறகு தேஹத்தில் தைலம் தேய்த்து, யோனியில் ஸ்நேஹபிசு என்கிற தைலத்தில் நனைத்த துணிச் சீலையை வைக்கவேண்டும்; அதனால் மர்மஸ்தாநம் ம்ருதுவாக ஆவதோடு, பிரஸவத்தினால் ஏற்பட்டிருந்த வலியும் நிவ்ருத்தியாகும்.—39, 40.

மூடகர்ப்பத்திற்கான ஔஷதப்பிரயோகங்கள்:—(1) குராசானி யோமம், அதிவிடயம், சிற்றரத்தை, காயம், ஏலம், பஞ்சகோலம்[2] இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து ஸ்நேஹத்துடன் உட்கொள்ளக் கொடுக்கலாம்; அச்சரக்குகளையே கல்கமாகச் செய்தும் உபயோகிக்கலாம்; அவற்றை க்வாதமாகக் காய்ச்சியும் பருகச் செய்யலாம். (2) கடுகரோஹிணி, அதிவிடயம், வட்டத்திருப்பி, தேக்கம்பட்டை, காயம், மூங்கிலுப்பு இவற்றையும் முன்போலவே சூர்ணமாகவாவது, கல்கமாகவாவது, க்வாதமாகவாவது பக்குவம் செய்து, கருப்பையிலிருந்து தோஷங்கள் வெளிப்படுவதற்காகவும், வேதனைகள் நிவ்ருத்தியாவதற்காகவும் உபயோகிக்கலாம். இவ்விதம் மூன்று நாட்கள் செய்து, பிறகு ஏழு நாட்கள் வரையில் கஷாயாதிகளைத் தவிர்த்து ஸ்நேஹத்தை மாத்திரம் உட்கொள்ளச் செய்யலாம்; மாலை நேரத்தில் ஏதேனும் அரிஷ்டத்தையாவது, நன்றாகப் பக்குவம் செய்துள்ள ஆஸவத்தையாவது பானம் செய்விக்கலாம். (3) காட்டுவாகைப்பூவின் க்வாதத்தில் நனைத்த பிசுவென்னும் சீலைகளை மர்மஸ்தாநத்தில் வைக்கலாம். வேறு எந்த உபத்திரவங்கள்[3] உண்டானபோதிலும், அவற்றிற்கும் அதன்தன் நிலைமைகளுக்குத் தகுந்தவாறு சிகித்ஸை செய்யவேண்டும். 41—44.

மூடகர்ப்பத்தில் ஹிதமான உணவு முதலியவை.— பிறகு வாதஹரமான வஸ்துக்களால்[4] பக்குவம் செய்யப்பட்ட பாலை, போஜனத்தில் பத்து நாட்கள் உபயோகித்துவர வேண்டும்; அதற்குப் பிறகு மாம்ஸரஸம் பத்து நாட்கள் உபயோகிக்கத் தகுந்தது. அப்பால் அந்த ஸ்த்ரீ இலகுவாகவும், ஹிதமாகவும் உள்ள ஆஹாரங்களைச் சொற்பமாக உபயோகித்துக் கொண்டுவந்து, ஸ்வேத சிகித்ஸையைச் செய்துகொண்டு, அப்யங்கமும் பண்ணியவளாய், அடியிற் கூறப்படும் பலாதைலம் முதலிய ஸ்நேஹங்களை உட்கொள்ளலாம். நான்கு மாஸங்களுக்குமேல் அந்த ஸ்த்ரீ கிரமமாக இஷ்டமான அன்ன-பான-விஹாராதி ஸுகங்களைத் தடையின்றி அநுபவிக்கலாம்—45, 46.

பலாதைலம் பக்குவம் செய்யுமுறை:— சிற்றாமுட்டிவேரின் கஷாயம் ஆறு பங்கு; பால் ஆறு பங்கு; யவதானியம், இலந்தை, கொள் இவற்றினுடையவும், தசமூலங்களுடையவும்[1] கஷாயம் ஒரு பாகம்; தைலம் பதினான்கில் ஒரு பங்கு; மேதா, மஹாமேதா, தேவதாரு, மஞ்ஜிஷ்டி, காகோலீ, க்ஷீரகாகோலீ, செஞ்சந்தனம், நன்னாரி, கோஷ்டம், தகரவேர், ஜீவகம், ருஷபகம், இந்துப்பு, கல்மரப்பட்டை, கருஞ்சந்தனம், வசம்பு, அகில், சாறணை, அமுக்கிறாங்கிழங்கு, தண்ணீர் விட்டாங்கிழங்கு, வெளுத்த இராளி, அதிமதுரம், த்ரிபலை, போளம், சதகுப்பி, நரிப்பயறு, ஏலம், இலவங்கப்பட்டை, இலவங்கப்பத்திரி இவற்றை வெகு ம்ருதுவாக இடித்துக் கல்கமாகச் செய்து, முற்கூறிய தைலத்திற் சேர்த்து, சிறுகச் சிறுக எரித்தல் போட்டு, தைலத்தைப் பக்குவம் செய்யவும்.[2] இது எல்லா விதமான வாதரோகங்களையும் போக்கும்; ஸூதிகைகளுக்கும்,

1. தேஹத்திற்குக் கெடுதி செய்யுமாறு உடலுக்குள் தங்கி நிற்கும் எவ்வஸ்துவும் சல்யம் என்று வ்யவஹரிக்கப்படுமாகையால், ஒழுங்கீனமான நிலையிலுள்ள அபராவும் சிசுவுங்கூட சல்யங்களாகவே கருதப்படுகின்றன.

2. பஞ்சகோலம்—84-ம் பக்கம் பார்க்க.

3. உபத்திரவம்—12-ம் பக்கம் டிப்பணியைப் பார்க்க.

4. வாதஹரமான வஸ்துக்கள்—பத்ரதார்வாதி கணத்தைச் சேர்ந்த சரக்குகள் (159-ம் பக்கம் பார்க்க) முதலியன.

1. தசமூலம் 84-வது பக்கத்திற் கூறப்பட்டுள்ள இலகு பஞ்சமூலங்களுடையவும் மஹா பஞ்சமூலங்களுடையவும் சேர்க்கை.

2. தைலம் 1-பங்கு, சிற்றாமுட்டியின் கஷாயம் 6-பங்கு, பால் 6-பங்கு, யவதானியம் முதலியவற்றின் கஷாயம் 1-பங்கு. ஆகவே தைலத்தைத் தவிர மற்றவை 13 பங்கும், தைலம் 1-பங்கும் (அதாவது 14-வது பங்கும்) ஆகிறது. இவ்விஷயத்தையே இன்னும் நன்கு விவரித்துக் கூறுகிறோம்:— தைலம் 16 பலம் காய்ச்ச வேண்டுமானால், 24-பலம் சிற்றாமுட்டி வேரை 384-பலம் ஜலத்தில் சேர்த்துக் கஷாயம் காய்ச்ச வேண்டும்: அக்கஷாயத்தை $\frac{1}{4}$ பங்காகச் சுண்டக் காய்ச்சி யெடுத்தால், 96-பலம் கஷாயம் தேறுகிறது. இவ்விதமே பாலும் 96-பலம் சேர்க்கவேண்டும். பிறகு யவதானியம் முதலியதை வகைக்கு 4-பலமும், அதில் 64-பலம் ஜலமும் சேர்த்து, அதை $\frac{1}{4}$ பங்காக வற்றும்படிக் காய்ச்சி யெடுக்க, அக்கஷாயம் 16-பலம் ஆகிறது. மேதா, மஹாமேதா முதலிய கல்கத்திரவ்யங்களில் ஒவ்வொன்றும் $\frac{1}{2}$ பலம் தேவையானது; இவற்றைச் சேர்த்து பலாதைலம் பக்குவம் செய்யப்படுகிறது. இதில் யவம், இலந்தங்கொட்டை, கொள் இவை ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு பலமும், தசமூலத்தில் ஒவ்வொரு சரக்கும் ஒவ்வொரு பலமும் ஆக மொத்தம் 13-பலம் சேர்க்கவேண்டியது முறை. "கல்பயேத் ஸத்ருசாந் பாகாந் ப்ரமாணம் யத்ர நோதிதம்" (எவ்விடத்தில் வஸ்துக்களுக்குக் குறிப்பிட்டு அளவுகள் சொல்லப்படவில்லையோ, அங்கு ஒவ்,

பாலர்களுக்கும் வெகு உபயோகமானது; மர்மரோகங்களிலும், அஸ்த்தி ஸம்பந்தமான கோளாறுகளிலும், க்ஷதகாஸத்துடன் கூடிய க்ஷயரோகத்திலும் ஹிதமானது; மேலும் ஜ்வரம், குன்மம், கிரஹாவேசம்[1], உன்மாதம், மூத்திராகாதம், அந்த்ர விருத்தி யென்னும் குடலிறக்கம் இவற்றையும் நிவ்ருத்தி செய்ய வல்லது; யோனிரோகங்களையும், க்ஷயரோகங்களையும் தீர்க்க வல்லது; இது தன்வந்தரியினால் கொண்டாடப்பட்டதாகும். 47—52.

பிரஸவத்தால் இறந்தவளுடைய வயிற்றிலிருந்து சிசுவை யெடுத்தல்:—பிரஸவ ஸமயத்தில், கர்ப்பிணி திடீரென்று இறந்துவிட்டு, அப்பொழுது தாயின் வஸ்தி யென்னும் மூத்திரப்பைக்கு நேராக வயிறு மாத்திரம் துடிக்குமானால், உடனே தாமதம் செய்யாமல் அவ்விடத்தைச் சஸ்திரத்தினால் கீண்டு சிசுவை வெளிப்படுத்திவிடவேண்டும்.—53.

கர்ப்பஸ்ராவத்தில் ஏழு மாஸங்களுக்கும் ஏழு வகையான ஔஷதங்கள்:—முதல் மாஸம் முதற்கொண்டு ஏழாவது மாஸம் வரையில் எப்பொழுதாவது கர்ப்பஸ்ராவம் எனப்படும் கர்ப்பம் கரைந்து வெளிப்படுதல் நேரிடுமானால், அடியிற் கூறப்படும் ஔஷத யோகங்களை முறையே ஏழு மாஸங்களிலும் பிரயோகிக்கவேண்டும்:— (1) அதிமதுரம், வாலுளுவை, க்ஷீரகாகோலீ, தேவதாரு இவற்றின் கூட்டு முதல்யோகமாம். (2) கல்லுருவி, கறுப்பு எள், மஞ்ஜிஷ்டி, தண்ணீர்விட்டாங்கிழங்கு இவற்றின் கூட்டு இரண்டாவது யோகம். (3) சீந்திற்கொடி, க்ஷீரகாகோலீ, ஞாழல், கருநெய்தல் இவற்றின் கூட்டு மூன்றாவது யோகமாகும். (4) அறுகம்புல், நன்னாரி, சிற்றரத்தை, ஓரிலைத் தாமரை, அதிமதுரம் இவற்றின் கூட்டு நான்காவது யோகமாகும். (5) கண்டங்கத்திரி, வெள்ளைக் கண்டங்கத்திரி, குமிழம், பாலுள்ள மரங்களின் மொட்டுகளுடைய பட்டை, நெய் இது ஐந்தாவது யோகமாம். (6) சிறுமல்லி, சிற்றாமுட்டி, முருங்கை, நெருஞ்சி, சிறு குமிழன் இவை ஆறாவது யோகமாகும். (7) சவுட்டுக்கோரைக்கிழங்கு, தாமரைக்கிழங்கு, திராக்ஷை, சிறு கோரைக்கிழங்கு, அதிமதுரம், சர்க்கரை இவை ஏழாவது யோகமாகும். இவற்றிற்குப் பாலை அநுபானமாய் உட்கொள்ளவேண்டும். 54—57½.

எட்டு-ஒன்பது-பத்து இம்மாஸங்களில் உபயோகிக்கக் கூடிய சரக்குகள்:—(1) விளா, பில்வம், கண்டங்கத்திரி, பேய்ப்புடல், கரும்பு, வெள்ளைக் கண்டங்கத்திரி இவற்றின் வேர்களைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலை எட்டாவது மாஸத்தில உட்கொள்ளச் செய்யலாம். (2) நன்னாரி, அறுகம்புல், க்ஷீரகாகோலீ, அதிமதுரம் இவற்றைச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலை ஒன்பதாவது மாஸத்திற் பருகக் கொடுக்கலாம். (3) க்ஷீரகாகோலியையாவது, அதிமதுரம், சுக்கு, தேவதாரு இவற்றையாவது சேர்த்துக் காய்ச்சிய பாலைப் பத்தாவது மாஸத்தில் உட்கொள்ளச் செய்யலாம். 58—60.

கர்ப்பமல்லாததை கர்ப்பமென்று பிரமித்தல்:—கோளாறடைந்த வாதத்தினால், ஸ்திரீக்கு ஆர்த்தவம் என்னும் மாதவிடாயில் வரும் இரத்தமானது வெளிப்படாமல் தேஹத்திலேயே தங்கியிருந்து விடுமானால், அதை அறியாதவர்கள் கர்ப்பம் எனக் கூறுவர். ஏனெனில் அப்பொழுது கர்ப்பமுண்டாயிருப்பதற்கான குறிகள் ஏற்பட்டிருக்கும். காரம், உஷ்ணவீர்யம், தீக்ஷ்ணம் இக்குணங்களையுடைய வஸ்துக்களை யுபயோகிப்பதால் மறுபடியும் ஸாதாரண ஆர்த்தவஸம்பந்தமான இரத்தமே வெளிப்படுமாயின், மூடர்கள் கர்ப்பத்தை பூதங்கள் அபஹரித்து விட்டதாகக் கூறுவர். எவ்வுருவம் பூதங்களால் அபஹரிக்கப் படுவதாகக் கூறுகின்றனரோ, அவ்வித உருவமே காணப்படாமலிருக்க, அதை பூதங்கள் அபஹரிப்பதென்பதற்கு ஆதாரமேயில்லை. அல்லாமலும், வியவஸ்தையற்றவையான அவ்வித பூதங்கள் ஓஜஸ் என்னும் உத்தம தாதுவைப் பக்ஷிக்குந்தன்மை யுள்ளவையாதலால், அவை சிசுவை அபஹரித்து மாதாவைமட்டும் உபேக்ஷித்து விட்டுவிட வேண்டிய அவசியமில்லையே[1].—61, 62.

வொருவ பதார்த்தமும் ஒரே அளவாகப் பிரயோகிக்கப்படும்) என்கிற பிரமாணத்தைக்கொண்டு, தசமூலம் இவ்வளவு என்று குறிப்பிடப்படவில்லையாகையால், மற்றச் சரக்குகள் எவ்வளவு இந்த யோகத்தில் சேர்க்கப்படுகின்றனவோ அதே அளவில் தசமூலத்தில் அடங்கிய ஒவ்வொரு வஸ்துவும் பிரயோகிக்கப்படவேண்டும்.

1. கிரஹாவேசம்—பேய்ப்பிடித்தல் என்று வழங்கப்படும் விகாரங்கள் பெரும்பாலும் மனதைப்பற்றிய வியாதிகளாகவே இருக்குமாதலால், அவற்றில் வாதஸம்பந்தமான சேஷ்டைகள் விசேஷமாய் உண்டாவது இயல்பு; ஆகவே வாதஹரமான பலாதைலம் கிரஹாவேசத்திற்குத் தருந்தது என்று கூறப்பட்டது.

1. சிசுவுக்கு 8-வது மாஸத்திற்கு முன்பு ஓஜஸ் என்னும் தாது உற்பத்தியாவதில்லை யாதலால், ஓஜஸ் அற்ற சிசுவை அப்பூதங்கள் அபஹரிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை யெனப்படுகிறது.

மூன்றும் அத்தியாயம்.
அங்கவிபாக சாரீரம்.

அப்பால் அங்க விபாகசாரீரம்[1] என்கிற அத்தியாயம் விவரிக்கப்படுகின்றது:—

ஷடங்கங்களும் பிரத்யங்கங்களும்.—(1) சரீரமானது சிரஸ், உடல், இரண்டு கைகள், இரண்டு கால்கள் என்று ஸங்க்ரஹமாய் ஆறு அங்கங்களாகப் பிரிக்கப்படும். (2) அவ்விதம் பிரிக்கப்பட்ட அங்கங்களுக்கு நேத்திரம், இருதயம் முதலியவை பிரத்யங்கங்களாக ஏற்பட்டிருக்கின்றன.[2]—1.

பஞ்சபூதங்களும் அவற்றின் குணங்களும்:—ஆகாயம், வாயு, அக்னி, ஜலம், பூமி என்னும் இவ்வைந்து பூதங்களுக்கும் முறையே சப்தம், பரிசம், ரூபம், இரஸம், கந்தம் இவை இயற்கைக் குணங்களாகும்[3]. இவற்றுள் முதலிற் கூறப்பட்ட பூதத்திலிருந்து ஐந்தாவது பூதம் வரையிலும் ஒவ்வொன்றிலும் கிரமமாக ஒவ்வொரு குணம் அதிகமாகச் சேர்ந்திருக்கும்.[4]—2.

தேஹம் பஞ்ச பூதமயமானது:—(1) அந்தப் பஞ்ச பூதங்களுள் ஆகாயத்திலிருந்து இத்தேஹத்திலுள்ள எல்லா த்வாரங்களும், செவியும், சப்தத்தைக் கிரஹிக்கும் சக்தியும், சூன்யமாகத் தோற்றும் பாகங்களும் உண்டாகின்றன. (2) வாயுவிலிருந்து பரிச உணர்ச்சியும், சர்மமும், ச்வாஸ வேலையும் உற்பத்தியாகின்றன. (3) அக்னியிலிருந்து நேத்திரமும், ரூபக்கிரஹண சக்தியும், பசனம் என்னும் ஜீர்ணம் அல்லது எரித்துப் பக்குவம் செய்யும் வேலையும் ஏற்படுகின்றன. (4) ஜலத்திலிருந்து நாக்கும், சுவையறியும் சக்தியும், திரவப்பொருட்களும் உண்டாகின்றன. (5) ப்ருதிவியிலிருந்து

1. சரீரம் ஆறு அங்கங்களுடையதென்றும், அநேகம் பிரத்யங்கங்களுடையதென்றும், இரஸ ரக்தாதி தாதுக்கள் அடங்கியதென்றும், தத்துவங்களைக் குறிப்பிட்டு விஷய விவரணம் செய்யும் அத்தியாயம் "அங்க-விபாக சாரீரம்" எனப் படுகிறது.

2. வெளி அங்கங்களில் மிகப் பிரதானமானது கண். உட்புற அங்கங்களில் பிரதானமானது இருதயம்; ஆகையால் இவ்விரண்டும் குறிக்கப்பட்டன.

3. சரீரம் பஞ்சபூதங்களால் ஆக்கப்பட்டதென்று அடுத்தாற்போல் குறிப்பிடப்போவதால், பஞ்சபூதங்களுடைய விஷயமும் சிறிது விவரிக்கப்படுகிறது.

4. மேன்மேலும் ஒவ்வொரு பூதத்திலும் ஒவ்வொரு குணம் விருத்தியாவது என்றால்; ஆகாயத்திற்கு சப்தகுணம் ஒன்றுதான்; வாயுவுக்கு சப்தமும் பரிசமும் குணமாம்; அக்னிக்கு சப்தம்-பரிசம்-ரூபம்-இவை குணங்களாகும்; ஜலத்திற்கு சப்த-பரிச-ரூப-ரஸங்கள் குணங்கள்; பூமிக்கு ஐந்து குணங்களும் உண்டு.

நாசியும், வாஸனையறியும் உணர்ச்சியும், எலும்பும் உற்பத்தியாகின்றன.—3, 3½.

தேஹத்தில் மாதா-பிதாக்களுடையவும் ஜீவாத்மாவினுடையவும் அம்சங்கள்:—இத்தேஹத்திலுள்ள (1) இரத்தம், மாம்ஸம், மஜ்ஜை, குதம் முதலிய மிருதுவான அம்சமெல்லாம் மாதாவின் தேஹாம்சங்களிலிருந்து உண்டானவையாம். (2) சுக்ர தாது, தமனி என்னும் இரத்தக்குழாய் முதலியது, எலும்பு, உரோமம் முதலிய கடினமான பாகங்கள் யாவும் பிதாவின் அம்சங்களாம். (3) மனது, இந்த்ரியங்கள், பற்பல வகையான ஜீவராசிகளின் வயிற்றிற் பிறப்பது என்னும் இவை ஜீவாத்மாவின் ஸம்பந்தத்தினால் ஸம்பவிப்பவையாம்.—4, 5.

ஸாத்மியத்தினாலும் இரஸத்தினாலும் ஏற்படும் அம்சங்கள்:—(1) ஆயுள், ஆரோக்கியம், சுறுசுறுப்புடன் கார்யங்களில் பிரவ்ருத்தி, காந்தி, தேஹமனோபலம் இவை ஸாத்மியத்தினால்[1] ஏற்படுபவை.[2] (2) தேஹத்திலுள்ள எல்லா அவயவங்களின் உற்பத்தியும், ஜீவிதகாலம் நடைபெறுதலும், சரீரத்தின் அபிவிருத்தியும், சஞ்சலத்தன்மையின்றி ஒழுங்கான நிலைமையில் இருத்தலும் ஆகியவை ஆஹாரரஸத்தினால் ஏற்படுபவையாம்.[3]—6.

தேஹத்தில் ஸத்வ-இரஜஸ்-தமஸ்ஸுக்களால் உண்டாகும் அம்சங்கள்:—(1) தேஹம்-வாக்-மனது இவற்றில் சுத்தமாயிருத்தல், ஆஸ்திகனாயிருத்தல்,[4] சிறந்த தர்மங்களில் விருப்பம், புத்தி இவை ஸத்வகுணத்தின் அம்சங்களாம். (2) மிதமிஞ்சி எப்பொழுதும் பேசுதல், கர்வம், கோபம், டம்பம், த்வேஷம் இவை இரஜோகுணத்தினால் உண்டான அம்சங்களாகும். (3) பயம், அஞ்ஞானம், நித்திரை, சோம்பல், துயரம் இவை தமோகுணத்தின் அம்சங்களாம்.—7, 7½.

1. ஸாத்மியம்—வழக்கத்தில் தேஹத்தர்க்கு அநுகூலமாகப்போன பதார்த்தமும் கார்யமும் ஸாத்மியம் எனப்படுகிறது. [ஸாத்மியம் என்பதால் வியாதிஸாத்மியம், தேசஸாத்மியம், தேஹஸாத்மியம் என்கிற மூன்றும் கிரஹிக்கப்படுமாயினும், பிறந்தவுடனே தேஹத்தின் இயற்கை நிலைமையே நிரூபிக்கப்படுவது அவசியமாதலால், இயற்கைக்கு விரோதமான வியாதி ஸாத்மியத்தைத் தவிர்த்து மற்ற இரண்டு ஸாத்மியங்கள் மட்டும் இங்கு குறிக்கப்பட்டனவென்றறிக.]

2. மேற்கூறியவை இருஷ்டாந்தத்திற்காகவாதலால், ஸாத்மியஜம் என்பதனால் இந்த்ரியங்கள் தெளிவுடன் இருத்தலும், ஸ்வரம், நிறம், வீர்யம், மனக்களிப்பு முதலியவையும் கிரஹிக்கப்படுகின்றனவென்று அறிக.

3. ஆஹாரமில்லாவிட்டால் பஞ்சபூதாம்சமான தேஹம் அழிந்துவிடுமாகையால், ஆஹார ரஸத்தினாலும் தேஹம் உற்பத்தி விருத்திகளைப் பெறுகிறதென்று கூறப்படுகிறது.

4. ஆஸ்திக்யம்—கடவுளும், லோகாந்தரமும், ஆத்மாவும் உண்டென்கிற கொள்கை.

சர்மங்கள் :—தேஹம் மேற்கூறியவாறு பஞ்சபூதமயமானது. அத்தேஹத்தில் தாதுக்களுடைய சூட்டினால் பக்குவம் செய்யப்படுகிற இரத்தத்திலிருந்து ஏழு வகையான சர்மங்கள்,[1] 'பாலிலிருந்து ஆடையைப்போல்[2] உண்டாகின்றன.—8½.

கலைகள் :—தாதுக்களுடைய ஆசயங்கள் என்னும் பைபோன்ற பாகங்களின் உட்புறத்தில் இயற்கையிற் சேர்ந்துள்ள ஒரு வகையான கசிவு நீரானது அந்தந்த ஸ்தானத்து வெப்பத்தினால் பக்குவம் செய்யப்பட்டும், ஒருவகையான கபமென்ன, நரம்புகளைப்போன்ற வஸ்துவென்ன, சவ்வுப்போர்வையென்ன இவற்றால் மறைக்கப்பட்டுமுள்ள பாகம் கலையென்று வழங்கப்படும்; அது மரங்களின் மத்தியில் ஏற்பட்டுள்ள ஸாரமென்னும் வைரத்திற்கு ஒப்பானது. அந்தக் கலைகள் ஏழாம்.[3]—9½.

ஆசயங்கள் :—இரத்தாசயம், கபாசயம், ஆமாசயம், பித்தாசயம், பக்வாசயம், வாதாசயம், மூத்ராசயம் என்று ஏழுவித ஆசயங்கள் உண்டு.[4] மேலும் ஸ்திரீகளுக்கு கர்ப்பாசயம் என்கிற எட்டாவது ஆசயம் ஒன்று உண்டு; அது பித்தாசய-பக்வாசயங்களுக்கு இடையில் அமைந்துள்ளது.—10, 11.

கோஷ்டாங்கங்கள் :—முற்கூறிய ஏழு ஆசயங்களிலும் கோஷ்டாங்கங்கள் எனப்படும் அடியிற் கூறப்படும் அவயவங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன; அவையாவன :—இருதயம், க்லோமா, புப்புஸம், யக்ருத், ப்லீஹம், உந்துகம், வ்ருக்கங்கள், நாபி, சிசு, குடல், வஸ்தி என்பவைகளாம்.[1]—12.

உயிருக்கு ஆதாரமான பத்து ஸ்த்தானங்கள் :—சிரஸ், நாக்கின் பந்தபாகம், தொண்டை, இரத்தம், இருதயம், நாபி, வஸ்தியென்னும் மூத்திராவயவம், சுக்ரம், ஓஜஸ் என்னும் தாதுவிசேஷம், குதம் இந்த பத்து ஸ்த்தானங்களும் ஜீவனுக்கு ஆதாரமான அவயவங்களாம்.—13.

ஜால கண்டராதிகள் :—ஜாலங்கள்[2] பதினாறு; கண்டரங்கள்[3] பதினாறு; கூர்ச்சங்கள்[4] ஆறு; ஸீவனீகள்[5] ஏழு; இந்த ஸீவநிகளில் ஆண்குறியில் ஒன்றும், நாக்கில் ஒன்றும், சிரஸ்ஸில் ஐந்தும் அமைந்திருக்கின்றன; இந்த ஸ்த்தானங்களில் சஸ்திரங்களைப் பிரயோகிக்

---

1. ஏழு சர்மங்கள்—(1) முதல் சர்மம் 1/18 நெல் அளவு உடையது; அதற்கு அவபாஸிநீ எனப் பெயர். (2) லோஹிதா என்னும் இரண்டாவது சர்மம் நெல்லில் 1/16-பங்கு பருமனுள்ளது. (3) ச்வேதா யென்கிற மூன்றாவது சர்மம் 1/12 நெல்லளவு உள்ளது. (4) தாம்ரா யென்கிற நான்காவது சர்மம் ⅛ நெல்லளவு உள்ளது. (5) வேதிநீ யென்னும் ஐந்தாவது சர்மம் ½ நெல்லளவுள்ளது. (6) ரோஹிணீ யென்கிற ஆறாவது சர்மம் 1 நெல்லளவுடையது. (7) மாம்ஸதரா என்கிற ஏழாவது சர்மமானது இரண்டு நெல்லளவுள்ளது.

2. காய்ச்சப்படுகிற பாலில் ஆடைபடிவதுபோலவே, தேஹோற்பத்தி ஸமயத்தில் இரத்தத்திலிருந்து சர்மங்கள் உண்டாகின்றன எனக் கருத்து.

3. மாம்ஸதரா, இரக்ததரா, மேதோதரா, சிலேஷ்மதரா, புரீஷதரா, பித்ததரா, சுக்ரதரா என்று கலைகள் ஏழாம்.

4. இரத்தத்திற்கு ஆதாரமானது இரத்தாசயம் எனப்படுகிறது; இவ்விதமே கபாசயம் முதலியவற்றிற்கும் அறிக. இரத்தாசயமென்பது இருதயம்; கபாசயம் என்பது புப்புஸங்கள் என்னும் நுரையீரல்கள்; ஆமாசயம் என்பது இரைப்பை; பித்தாசயம் என்பது பித்தப்பை; பக்வாசயம் என்பது இரைப்பைக்குக் கீழுள்ள சிறு குடல்; வாதாசயம் என்பது குதத்திற்கு மேற்பட்டுள்ள அபானஸ்த்தானம்; மூத்ராசயம் என்பது வஸ்தியென்னும் மூத்திரப்பை. ஆசயங்களே கோஷ்டங்கள் என்றும் கூறப்படும்.

1. கோஷ்டாங்கங்கள்—இரத்தம் முதலியவை தங்கியிருப்பதற்கு ஆதாரமாய் உட்புறம் குழியுடன்கூடிய அவயவங்கள் கோஷ்டங்கள் எனப்படும்; அவையே இருதயம் முதலியவையாம். ஹ்ருதயம் அல்லது இருதயம்; க்லோமா—கணையம்; புப்புஸம்-நுரையீரல்; யக்ருத்—கல்லீரல்; ப்லீஹம்—மண்ணீரல்; உந்துகம்—குடலின் ஒரு பாகமான மலாசயம் அல்லது பெருங்குடல் எனப்படுகின்றது; வ்ருக்கங்கள்—மூத்திரக்குண்டிக்காய்கள்; நாபியென்பதால் நாபி நாடியென்னும் தொப்புட்கொடியும், சிசு என்பதால் கர்ப்பாசயத்தில் அடங்கிய சிசுவும் குறிக்கப்படுவதாய் அறிக; குடல் என்பதால் சிறு குடல் பெருங்குடல் எல்லாம் கிரஹிக்கப்படுகின்றன; வஸ்தி—மூத்திரப்பை.

2. மாம்ஸஜாலங்கள், ஸிராஜாலங்கள், ஸ்நாயுஜாலங்கள், அஸ்த்தி ஜாலங்கள் என்கிற நான்கு வகையான ஜாலங்களுள் ஒவ்வொன்றும் நான்கு ஆகையால் பதினாறு ஜாலங்கள் ஆகும். அந்த ஜாலங்கள் மணிக்கட்டிலும், குதிகாலிலும் சேர்ந்து ஒன்றோடொன்று சிக்கிக்கொண்டிருக்கின்றன. [ஜாலம் என்றால் வலையெனப் பொருள்; வலையைப்போல் மணிக்கட்டு முதலியவிடங்களில் ஒன்றோடொன்று பின்னிக்கொண்டிருப்பதால் இப்பெயர் வந்தது.]

3. கண்டரங்கள்—மாம்ஸபேசிகளை அஸ்த்திகளோடு பிணைப்பதற்கு உபயோகமான யந்த்ரவஸ்துக்கள். அவற்றுள் பாதங்களில் நான்கு; கைகளிலும், தொண்டையிலும், பிருஷ்ட பாகத்திலும் தனித் தனியே நான்கு; ஆகப் பதினாறு. கைகால்களிலுள்ள இக்கண்டரங்களின் முனைகளே கிரமக் கிரமமாக நகங்களாக மாறி முளைக்கின்றன என்று ஸுச்ருதர் கூறுகிறார்.

4. கூர்ச்சங்கள்—ஒவ்வொரு கையிலும் ஒவ்வொன்று, ஒவ்வொரு காலிலும் ஒவ்வொன்று, கழுத்தில் ஒன்று, ஆண்குறியில் ஒன்று ஆக ஆறு கூர்ச்சங்கள். [மாம்ஸபேசிகள் அநேகம் ஒரு கற்றையைப்போல் கூடி கைகளின் முனையிலும், பாதங்களின் முனையிலும் குச்சுகளைப்போல் அமைந்திருக்கும்; கழுத்திலும், ஆண்குறியிலுங்கூட அவ்விதமே யிருக்கும்; ஆகவே அவ்வித குச்சுகள் இங்கு கூர்ச்சங்கள் எனப்படுகின்றன.]

5. ஸீவநீ—சிரஸ்ஸில் ஒவ்வொரு கபாலாஸ்த்தியும் ஒன்றோடொன்று சேருமிடங்களிலும், நாக்கின் அடிப்புறத்து மத்தியபாகத்திலும், ஆண் குறியின் அடிப்புறத்திலும் தைக்கப்பட்டவைபோல் காணப்படும் இரேகைகள்.

கக் கூடாது. மாம்ஸரஜ்ஜுக்கள்[1] நான்கு; அஸ்த்தி ஸங்காதங்கள்[2] பதினான்கு; ஸீமந்தங்கள்[3] பதினெட்டு; அஸ்த்திகளும் பற்களும் நகங்களும் சேர்ந்து மொத்தத்தில் முன்னூற்று அறுபது எண்ணிக்கையுள்ளன.[4]—14, 15.

அஸ்த்தி ஸந்திகளின் ஸங்க்யை :—(1) தன்வந்தரியானவர் முன்னூறு அஸ்த்திகளே உண்டென்று கூறுகிறார்[5]. (2) இருநூற்றுப் பத்து ஸந்திகள் என்னும் பூட்டுகள் உண்டென்றும் அவர் கூறு

1, மாம்ஸரஜ்ஜுக்கள்—முதுகிலும் மற்றப் பாகங்களிலுமுள்ள எல்லா மாம்ஸ பேசிகளுக்கும் பலமுண்டு பண்ணுவதற்காக முள்ளந்தண்டுக்கு இருபுறமும் உட்பக்கமாகவும் வெளிப்பக்கமாகவும் அமைந்துள்ள மிகப் பெரிய கயிறுகள்போன்ற தசைநார்கள்.

2. அஸ்த்தி ஸங்காதங்கள்—ஒவ்வொரு கணுக்கால், முழங்கால், வங்க்ஷணஸந்தியென்னும் இடையிடுக்கு இவற்றிலும், ஒவ்வொரு மணிக்கட்டு, முழங்கை, தோள் இவற்றிலும், பிடரியிலும், சிரஸ்ஸிலுமாகப் பதினான்கு ஸங்காதங்கள். அநேகம் அஸ்த்திகள் ஓரிடத்திற் கூட்டமாகச் சேருவதால் ஸங்காதம் எனப் பெயர் வந்தது.

3. எங்கெங்கு அஸ்த்தி ஸங்காதங்கள் உண்டோ அங்கெல்லாம், அவை சேருமிடங்களுக்கு இடையில் சில ரேகைகள் உண்டு; அவை ஸீமந்தம் எனப்படும். [அஸ்த்தி ஸங்காதம் 14-ஆக இருப்பதால், ஸீமந்தங்களும் 14-என்பது ஸுச்ருதருடைய அபிப்பிராயம்.]

4. தற்காலத்திய வைத்தியர்களின் அபிப்பிராயப்படி 210 எலும்புகளே தேஹத்தில் உண்டு. ஆகிலும் பற்கள், முருந்துகள் முதலியவற்றையும் கூட்டினால் 300 அஸ்த்திகளாகும். ஸுச்ருதருடைய அபிப்பிராயப்படி அஸ்த்திகள் 300; ஸுச்ருதருடைய அபிப்பிராயமே தன்வந்தரியின் அபிப்பிராயமுமாகும்.

5. முன்னூறு அஸ்த்திகள்—காலில்நான்கு விரல்களில் ஒவ்வொன்றிலும் 3 எலும்புகள். பெருவிரலில் இரண்டு எலும்புகள். கணுக்காலில் 7 எலும்புகள்.ஜங்காவென்னும் காலில் இரண்டு. முழங்காலில் ஒன்று. துடையில் ஒன்று. பாதத்தில் 5. ஆக ஒரு காலில் 30 எலும்புகள். இவ்விதமே மற்றொரு காலில் 30 எலும்புகள். ஒவ்வொரு கையிலும் 30. ஆகக் கை கால்களில் மொத்தம் 120 எலும்புகள் உண்டு. இடுப்பில் ச்ரோணியஸ்த்தி ஒவ்வொன்றும் 3; ஆக அவை ஆறு. த்ரீகாஸ்த்தியென்பது 10. வம்சாஸ்த்திகள் என்னும் முள்ளந்தண்டெலும்புகள் 3[illegible]. தோளில் 4-எலும்புகள். விலா எலும்புகள் 24. மார்பு எலும்பு ஒன்று. விலா எலும்பு மூலைகளிலுள்ள தருணாஸ்த்திகள் என்னும் முருந்தெலும்புகள் 18. நாக்குக்குக் கீழே ஒரு எலும்பு. முகத்தில் 14 எலும்புகள். மண்டையெலும்புகள் 9. மார்பு எலும்பு 5 பிரிவுகள் உள்ளதாகக் காணப்படுவதால் அவை 5 என்றும், நாஸியில் 3 தருணாஸ்த்திகள் உண்டென்றும் சில ஆயுர்வேத நூல்கள் சொல்லுகின்றன. அப்பொழுது இதுவரையில் மொத்தம் 248 எலும்புகள் ஆயின. பற்கள் 32. நகங்கள் 20. ஆக மொத்தம் ஆயுர்வேத நூல்களின் இலக்கப்படி 300 அஸ்த்திகள் விவரிக்கப்பட்டன.

கிறார். (3) ஆத்ரேயர் இரண்டாயிரம் ஸந்திகள் இருப்பதாகக் கூறுகிறார்[1].—16½.

ஸ்நாயு-பேசிகளின் ஸங்க்யை.—ஸ்நாயுக்கள் தொள்ளாயிரம்[2]; மாம்ஸபேசிகள் என்னும் தசைநார்கள் புருஷர்களுக்கு ஐந்நூறு[3]; ஸ்த்ரீகளுக்கு ஐந்நூறு மாம்ஸ பேசிகளோடு யோனியிலும் ஸ்தநங்களிலும் ஆக இருபது மாம்ஸபேசிகள் அதிகமாய் ஏற்பட்டிருக்கின்றன.—17½.

ஸிரைகளின் ஆரம்ப பாகம். :—பத்து மூல ஸிரைகள் இருதயத்திலிருந்து ஆரம்பித்து, உடம்பெங்கும் பரவி, இரஸரூபமான ஓஜஸ் என்னும் தாதுப்பொருளை அகில தேஹத்திலும் பரப்புகின்றன. ஸிரைகளின் மற்றப் பாகங்களுக்குண்டான அசைவானது

1. இருநூற்றுப்பத்து ஸந்திகள் என்பது எலும்புப்பூட்டுகளை மாத்திரம் குறிப்பிடும். இரண்டாயிரம் ஸந்திகள் என்றால், ஸ்நாயு, பேசி முதலியவற்றின் ஸந்திபாகங்களும் குறிக்கப்படுகின்றனவென்று அறிக.

2. தொள்ளாயிரம் ஸ்நாயுக்கள்:—ஒரு காலின் ஒவ்வொரு விரலிலும் 6 ஸ்நாயுக்கள்; ஆக அவை 30. பாதத்தின் மேற்புறத்திலும் அடிப்புறத்திலுமாக 20. கணுக்காலில் 10. ஜங்கையென்னும் காலில் 30, முழங்காலில் 10, துடையில் 40, துடையிடுக்கில் 10, ஆக ஒரு காலில் 150. இவ்விதமே மற்றொரு காலிலும் கைகளிலும் இருக்கின்றன. ஆக மொத்தம் கை-கால்களில் இருப்பவை 600. இடுப்பில் 40; பீஜம், குடல்கள், ஆண்குறி, மூத்திரப்பை இவற்றில் 20; முதுகில் 80; விலாப்புறங்களில் 60; அக்குள்களில் 4; மார்பில் 18; தோளில் 8; இவ்வாறு உடலில் 230 ஸ்நாயுக்களாம். பிடரியில் ஒவ்வொரு பக்கத்திலுமாக 4; நேத்திரத்தில் 2; தவடையில் 2; உதட்டில் ஒவ்வொன்றிலும் 2; தோளில் 30; முகவாய்க்கட்டையில் 4; நாக்கில் 5; பற்களின் அடிப்புறத்தில் 12; தலையில் 6. இவ்விதம் ஸ்நாயுக்கள் 900.

3, ஐந்நூறு பேசிகள்—காலில் ஒவ்வொரு விரலிலும் 3 வீதம் 5 விரல்களிலும் 15. பாதத்தின் அடியிலும் மேற்புறத்திலும் தனித்தனியே 10; ஆக அவை 20; கணுக்காலில் 10, காலில் 30, முழங்காலில் 5, துடையில் 20. இவ்வாறு ஒரு காலில் மட்டும் 100 பேசிகள் உண்டு. இவ்விதமே மற்றொரு காலிலும், இரண்டு கைகளிலுமாக மொத்தம் 400 பேசிகள் ஆகின்றன. ஆண்குறியில் ஒரு பேசி; ஸேவநீயென்னும் குறியுள்ள விடத்தில் ஒரு பேசி; பீஜங்களில் இரண்டு; பிருஷ்டபாகத்தில் 10; குதத்தில் 3; மூத்திரப்பையின் மேல் 2; குடலில் 4; நாபியில் 1; இருதயத்தில் 1; இரைப்பையில் 6; கல்லீரல், மண்ணீரல், உண்டுகம் இவற்றில் 4; முதுகில் 10; தோள்பக்கத்தில் 4; இவ்விதம் உடலில் 60 பேசிகள் இருக்கின்றன. கழுத்தில் 10 பேசிகள்; கன்னத்தில் 8; முகவாய்க்கட்டையின் பக்கத்தில் 8; தவடையில் ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் ஒவ்வொன்று; நாக்கில் 1; தலையில் 1; தொண்டையில் 2; நெற்றியில் 1; உட்புறத்தவடையில் ஒவ்வொன்று; உதடுகளில் 2; காதுகளில் 2; நாஸியில் 2; ஸ்த்ரீகளுக்கு ஒவ்வொரு ஸ்தநத்திலும் 5; கருப்பையில் 10. ஆக 500 பேசிகள்.

இந்த மூலஸிரைகளை ஆதாரமாயுடையது[1]. இந்த மூலஸிரைகள், இலைகளில் அநேகம் நாடிநரம்புகள் படர்ந்திருப்பதுபோல் அடியிற் பருத்து, மேலே போகப் போகக் கிரமமாகச் சிறுத்து, மிக ஸூக்ஷ்மமான முனைகளையுடையவைகளாய், அநேகம் கிளைகளாகவும் பிரிந்துவிடுகின்றன ; அவ்விதம் எழுநூறு கிளைகளாகப் பிரிந்திருப்பதாய் எண்ணப்படுகிறது. 18—19½.

கை-கால்களில் உள்ள ஸிரைகள் :—அவற்றுள் கை-கால்களில் ஒவ்வொன்றிலும் நூறு ஸிரைகள் உண்டு. அவைகளில் ஜாலந்தராவென்னும் ஸிரை ஒன்று ; இந்த ஜாலந்தரா[2] என்னும் ஸிரையிலும், ஆழமானப் பிரதேசத்தில ஓடும் வேறு மூன்று ஸிரைகளிலும் இரக்த மோக்ஷணம் முதலியது செய்வதற்காகச் சஸ்திரப் பிரயோகம் செய்யக்கூடாது.—20½.

ச்ரோணி ஸிரைகள் :—ச்ரோணியென்னும் இடுப்பில் முப்பத்திரண்டு ஸிரைகள் உண்டு. அவற்றுள் துடையிடுக்கின் இரண்டு பாகத்திலுமுள்ள இரண்டிரண்டு ஸிரைகளும், கடீகதருணம்[3] என்னும் மர்மஸ்த்தாநங்களிலுள்ள இரண்டிரண்டு ஸிரைகளும் சஸ்திரப்பிரயோகத்திற்குத் தகுந்தவையல்ல.—21½.

விலாப்பக்கத்து ஸிரைகள் :—விலாப்பக்கங்களில் பதினாறு ஸிரைகள் உண்டு. அவற்றுள் ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் மேல் நோக்கிச் செல்லும் இரண்டு ஸிரைகளையும் சஸ்திரப்பிரயோகஸமயத்தில் விலக்கிவிடவேண்டும்.—22.

முதுகிலுள்ள ஸிரைகள் :—முதுகுப் பக்கத்தில், இருபத்தினாறு ஸிரைகள் இருக்கின்றன. முள்ளந்தண்டுக்கு இரு புறங்களிலும் மேல் நோக்கிச் செல்லும் இரண்டிரண்டு ஸிரைகள் சஸ்திரத்தினால் பரிசிக்கத்தகாதனவாம்.—23.

வயிற்று ஸிரைகள் :—முதுகில் இருப்பதுபோலவே வயிற்றிலும் இருபத்தினான்கு ஸிரைகள் இருக்கின்றன. அவற்றுள் ஆண்குறிக்கு மேலே வயிற்றில் உரோமரேகைக்கு இரு புறங்களிலும் உள்ள இரண்டிரண்டு ஸிரைகளில் சஸ்திரத்தைப் பிரயோகிக்கக் கூடாது.—24.

மார்பிலுள்ள ஸிரைகளும் அவற்றில் சஸ்திரப்பிரயோகத்திற்குத் தகாதவையும் :—மார்பில் நாற்பது ஸிரைகள் உண்டு ; அவற்றுள்

1. சுத்தாத்தம் ஒழிந்த இரத்தக்குழாய்களுக்குள்ள தன்மை இதனால் விளங்குகிறது. தமநிகளுடைய பர்யாயநாமமாக இங்கே ஸிரை வியவஹரிக்கப்படுகிறது. 3?-ம் ச்லோக மொழிப்பெயர்ப்பையும் பார்க்க.

2. ஜாலந்தரா—அநேகம் ஸிரைகளின் கூட்டம் ஒன்று கூடியிருப்பதால் இப்பெயர் வந்தது.

3. கடீகதருணம்—முள்ளந்தண்டுக்கு இரண்டு பக்கங்களிலும் இடுப்பிலுள்ள எலும்பின் சில பாகங்கள்.

ஸ்தநரோஹிதம்[1], ஸ்தநமூலம்[2], இருதயம் இந்த மர்மஸ்த்தாநங்களில் ஒவ்வொன்றிலும் தனித் தனியே இரண்டிரண்டு ஸிரைகளும், இரண்டு அபஸ்தம்பங்களில்[3] இரண்டு ஸிரைகளும், இரண்டு அபலாபங்களில்[4] இரண்டு ஸிரைகளும் ஆகப் பதினான்கு ஸிரைகள் மார்பில் சஸ்திரசிகிச்சைக்குத் தகாதவையாம்.—25, 25½.

கழுத்திலுள்ள ஸிரைகள் :—கழுத்திலும முதுகில் இருப்பதைப் போலவே இருபத்தினான்கு ஸிரைகள் உண்டு. அவற்றுள் நீலா இரண்டு,[5] மந்யா இரண்டு,[6] க்ருகாடிகா இரண்டு,[7] விதுரா இரண்டு,[8] மாத்ருகைகள் எட்டு,[9] ஆகப் பதினாறு ஸிரைகளில் சஸ்திரம் பிரயோகிக்கக் கூடாது.—26½.

முகவாய்க்கட்டை ஸிரைகள் :—[illegible]கவாய்க்கட்டையின் இரு புறங்களிலும் பதினாறு ஸிரைகள் உ[illegible]. அவற்றுள் முகவாய்க்கட்டையின் பூட்டுகளைக் கட்டுவதற்கான இரண்டு ஸிரைகளில் சஸ்திரம் பிரயோகிக்கக் கூடாது.—27.

நாக்கிலுள்ள ஸிரைகள் :—நாக்கிலும் பதினாறு ஸிரைகள் உண்டு. அவற்றுள் சுவை யுணரும்பொருட்டு நாக்கின் அடியில் அமைந்துள்ள இரண்டு ஸிரைகளையும், பேசும் வேலையை நடத்துபவையான இரண்டு ஸிரைகளையும் சஸ்திரப் பிரயோகத்தினின்றும் விலக்கிவிட வேண்டும்.—27½.

நாசியின் ஸிரைகள் :—நாசியில் இருபத்தினான்கு ஸிரைகள் இருக்கின்றன. அவற்றுள் மணம் அறிவதற்கான இரண்டு ஸிரைகளிலும், தாடையிலுள்ள ஒரு ஸிரையிலும் சஸ்திரம் பிரயோகிக்கக் கூடாது.—28, 28½.

1. ஸ்தநரோஹிதம்—முலைக்காம்பின் சுற்றுப் பக்கங்களிலுள்ள மர்மங்கள்.

2. ஸ்தநமூலம்—ஸ்தநங்களின் அடிப்பாகத்திலுள்ள மர்மஸ்த்தாநங்கள்.

3. அபஸ்தம்பம்—மார்பிலுள் வலது பக்கத்தில் ஒன்றும், இடது பக்கத்தில் ஒன்றும் ஆக இரண்டு மர்மஸ்த்தாநங்கள் எனப்படும் ச்வாஸக்காற்றை உட்செலுத்தி வெளிப்படுத்தும் இரண்டு நாடிகள்; இவற்றை புப்புஸ சிகரங்கள் என்பார் சிலர்.

4. அபலாபம்—தோள்பட்டைக்குக் கீழே விலாப்புக்கங்களில் இரு புறத்திலும் உள்ள மர்மங்கள்.

5. நீலா—கண்ட நாடியென்னும் கண்ட நாளத்திற்கு இரு புறத்திலுமுள்ள கருநிறமான இரண்டு இரத்தக் குழாய்கள்.

6. மந்யா—நீலாவுக்குப் பக்கத்திலுள்ள செந்நிற இரத்தக்குழாய்கள்.

7. க்ருகாடிகா—சிரக்கபாலமும், கழுத்திலுள்ள முள்ளந்தண்டு எலும்பும் கூடுகிற பாகம்.

8. விதுரா—செவிகளுக்குப் பின்புறமாய் சிறிது கீழேயுள்ள மர்மஸ்த்தாநங்கள்.

9. மாத்ருகா—கழுத்தில் இரண்டு பாரிசங்களிலுமுள்ள மர்மஸ்த்தாநங்கள்.

கண்களிலுள்ள ஸிரைகள் :—கண்களில் ஐம்பத்தாறு ஸிரைகள் உண்டு. அவற்றுள் கண்களை மூடித் திறப்பதற்கு உபயோகமான நான்கு ஸிரைகளிலும், கடைக்கண்களிலுள்ள இரண்டு ஸிரைகளிலும் ஆக ஆறு ஸிரைகளில் சஸ்திரப் பிரயோகம் செய்யக்கூடாது.—29½.

நெற்றியிலுள்ள ஸிரைகள் :—நெற்றியில் கண்களுக்கும் நாசிக்கும் ஸம்பந்தப்பட்டுள்ள ஸிரைகள் அறுபது. அவற்றுள் ஸ்த்தபநியென்னும்[1] மர்மஸ்த்தானத்திலுள்ள ஒரு ஸிரையையும், ஆவர்த்தங்கள்[2] என்கிற மர்மங்களிலுள்ள இரண்டு ஸிரைகளையும், செவிப் பக்கத்து நான்கு ஸிரைகளையும் ஆக ஏழு ஸிரைகளைச் சஸ்திரப் பிரயோகத்தினின்றும் விலக்கிவிடவும்.—30, 30½.

காதுகளிலுள்ள ஸிரைகள் :—காதுகளில் பதினாறு ஸிரைகள் உண்டு. அவற்றுள் ஓசை யறிவிக்கும் இரண்டு ஸிரைகளும், சங்கமென்கிற கன்னங்களிலுள்ள இரண்டு ஸிரைகளும், அச்செவிகளிலேயே கன்னம் காது இவற்றின் ஸந்திகளைப்பற்றியுள்ள வேறிரண்டு ஸிரைகளும் சஸ்திரத்தினால் பரிஹரிக்கத்தக்கவை.—31, 31½.

சிரஸ்ஸின் ஸிரைகள் :—சிரஸ்ஸில் பன்னிரண்டு ஸிரைகளாம். அவற்றுள் உத்க்ஷேபம், ஸீமந்தம், அதிபதி[3] என்னும் மர்மஸ்த்தானங்களின் ஸம்பந்தமான ஒவ்வொரு ஸிரையும் சஸ்திரசிகித்ஸை செய்யாமல் பரிஹரிக்கத் தகுந்ததாகும்.—32½

பொதுவாகச் சஸ்திரப் பிரயோகத்திற்குத் தகாத ஸிரைகள் :—சஸ்திரப் பிரயோகம் செய்யத் தகாதவைகளைப் பகுத்தறிவதன் பொருட்டு இவ்வாறு ஒவ்வொரு அவயவத்திலுமுள்ள ஸிரைகள் விவரிக்கப்பட்டன. சரீரத்திலுள்ள ஸிரைகளில் மொத்தம் தொண்ணூற்றிரட்டு ஸிரைகளில் சஸ்திரம் பிரயோகிக்கக் கூடாதென்று இதுவரையில் கூறப்பட்டது. மேலும், சஸ்திரசிகித்ஸைக்குத் தகாத ஸிரைகளோடு கலந்திருப்பவையும், கிரந்திகளைப்போல் கரடுமுரடாயிருப்பவையும், மிகவும் சிறியவையும், ஸந்திகளில் இருப்பவையுமான இதர ஸிரைகளுங்கூட சஸ்திரப் பிரயோகத்திற்குத் தகாதனவாம்.—33, 34.

நீள்குவித ஸிரைகள் :—(1) முற்கூறப்பட்ட எழுநூறு ஸிரைகளுள் நூற்றெழுபத்தைந்து ஸிரைகள் வாததோஷம் கலந்த இரத்தத்தைச் செலுத்துகின்றன. (2) வேறு நூற்றெழுபத்தைந்து ஸிரைகள் பித்தம் கலந்த இரத்தத்தையும், (3) வேறு நூற்றெழுபத்தைந்து ஸிரைகள் கபம் கலந்த இரத்தத்தையும் செலுத்துகின்றன. (4)

1. ஸ்த்தபநீ—இரண்டு புருவங்களுக்கும் நடுவிலுள்ள ஒரு மர்மம்.
2. ஆவர்த்தம்—புருவங்களுக்கு மேல் நெற்றியிலுள்ள மர்மங்கள்.
3. உத்க்ஷேபம், ஸீமந்தம், அதிபதி (அதிபம்) இவற்றைப்பற்றி அடுத்த 4-ம் அத்தியாயம் பார்க்க.

மிச்சமுள்ள நூற்றெழுபத்தைந்திலும் தோஷங்களுடைய கலப்பில்லாத சுத்தமான இரத்தம் ஓடுகின்றது. தோஷங்கள் இவ்வாறு தேஹத்தில் பரவியிருந்துவைகளாய் உடலைப் போஷிக்கச் செய்கின்றன. இத்தோஷங்களும் இரத்தமும் இயற்கைக்கு மாறான நிலைமையடைந்தால் தேஹத்தை வருந்தச் செய்கின்றன. அவற்றுள் (1) இரத்தத்தில் வாததோஷ ஸம்பந்தமுள்ள ஸிரைகள் அருணாருகருநிறங்கலந்த சிவப்பாகவும், கனத்திற் சிறியவையாகவும், க்ஷணத்திற்கு க்ஷணம் இரத்தம் நிரம்பி உடனே இரத்தம் வற்றியவையாகவும், விசேஷமாக நெகிழ்ந்தோடுபவையாகவும் இருக்கின்றன. (2) பித்ததோஷங் கலந்த இரத்தத்துடன்கூடிய ஸிரைகள் பரிசிப்பதற்குச் சூடாகவும், வேகமாய் இரத்தத்தைச் செலுத்துபவையாகவும், கருநிறங்கலந்த பொன் வர்ணமுள்ளவையாகவும் இருக்கும். (3) கபதோஷம் கலந்த இரத்தத்துடன்கூடிய ஸிரைகள் வெண்மையாகவும், ஸ்நிக்த்தங்களாகவும், அதிக வேகமில்லாதவையாகவும், குளிர்ந்தவையாகவும் இருக்கும். (4) மேற்குறிப்பிட்ட குறிகளில் அநேகம் ஒன்றோடொன்று கலந்திருக்குமானால், அவை இரண்டு விதமான அல்லது மூன்றுவிதமான தோஷங்கள் ஒன்றோடொன்று கலந்திருப்பதாய் அறிக.35—37.

சுத்தரத்த ஸிரைகள் :—சுத்தரத்தம் ஓடுவதற்கான ஸிரைகள் ஸமமாகவும், கெட்டியாகவும், ஸ்நிக்த்தங்களாகவும், சென்னிறமாகவும் இருக்கும்; அவை ஆழமான பிரதேசங்களில் ஓடும்.[1]—38.

தமநிகள் :—இருபத்தினாலு தமநிகள் நாபியில்[2] தொடக்கப்பட்டிருக்கின்றன[3]. சக்கரத்தின் நாபி யென்னும் மத்தியபாகம் ஆரக்கால்களால் சூழப்பட்டிருப்பதுபோல் தமநிகளால் நாபியும் சூழப்பட்டிருக்கிறது. இத்தமநிகள் தேஹத்தில் மேலேயும்,

1. இங்கு வாக்படாசாரியர் சுத்த இரத்தம், க்ஷாரரத்தம், வாயு இவை முறையே ஓடுவதற்கான செவ்விரத்தக் குழாய்களையும், க்ஷாரரத்தக் குழாய்களையும், நாடிகள் என்கிற நரம்புகளையும் ஒருமிக்க ஸிரைகள் என்றே கூறுகிறார். ஆனால் சுத்தரத்தம் ஓடும் குழாய்கள் தமநிகள் என்றும், கருப்பு இரத்தம் ஓடும் குழாய்கள் ஸிரைகள் என்றும், வெண்மையான கபம்போல த்ரவம் ஓடும் குழாய்கள் இரஸாயனிகள் என்றும், வாயு அல்லது வாதம் ஓடுவதற்கான கோடிகள் நாடி அல்லது நரம்புகள் என்றும் பிரித்துக் கூறுவது முறை.

2. நாபியென்றால் இங்கு தொப்புளல்ல; மூலஸ்த்தானம் எனப் பொருள்; ஆகவே தமநிகள் என்கிற இரத்தக்குழாய் ஆரம்பிக்கும் மூலஸ்த்தானமே இங்கு நாபியெனப் படுவதாய் அறிக.

3. தமநிகள்—இரத்தத்தை உடலெங்கும் இரைத்துப் பரப்புவதால் சுத்த இரத்தக்குழாய்கள் இப்பெயரால் அழைக்கப்படுகின்றன. இதற்கு முன் அடுத்தாற்போல் கலப்பில்லாத சுத்த இரத்தமோடும் குழாய்களைக் கூறியதும், அடுத்தாற்போல தமநிகளின் விஷயம் குறிக்கப்படுவதால், இந்த தமநிகளே சுத்த இரத்தக்குழாய்கள் என்று அபிப்பிராயப்படுவதாய் அறிக.

கீழேயும், குறுக்கிலும் எங்கும் வியாபித்து உடலனைத்தையும் போஷிக்கின்றன.—39, 39½.

வெளிப்புற ஸ்ரோதஸ்ஸுகள்:— நாசித்வாரங்கள் இரண்டு, இரண்டு செவிகள், கண்கள், குதம், முகம், ஆண்குறி அல்லது யோனியென்பவை ஒன்பது **ஸ்ரோதஸ்ஸுகள்** எனப்படும். ஸ்தநங்கள் இரண்டும், ஆர்த்தவம் வெளிவரும் மார்க்கம் ஒன்றும் ஆக ஸ்திரீகளுக்கு வேறு மூன்று ஸ்ரோதஸ்ஸுகளும் உண்டு.—40½

உட்புற ஸ்ரோதஸ்ஸுகள் :—சரீரத்திற்குள் உயிருக்கு மூலாதாரமாகப் பதின்மூன்று ஸ்ரோதஸ்ஸுகள் இருக்கின்றனவாம். அந்த ஸ்ரோதஸ்ஸுகள் பிராணனுக்கு ஆதாரமான ஸத்துவங்களையும், இரஸம் முதலிய தாதுக்களையும், மலங்களையும், மற்றும் நீர்ப்பொருளையும், அன்னத்தையும் செலுத்துவதற்கு உபயோகமாயிருக்கின்றன.[1]— 41½.

ஸ்ரோதஸ்ஸுகள் ரோகாரோக்கியங்களுக்கு ஆதாரமாயிருத்தல்—அஹிதமான ஆஹார விஹாரங்களால் அந்த ஸ்ரோதஸ்ஸுகள் கெட்டுப்போய் ரோகங்களை யுண்டுபண்ணும் ; அவையே நன்கு சுத்தமாக இருந்தால் ஆரோக்கியத்திற்கு ஆதாரமாகும்.—42.

ஸ்ரோதஸ்ஸுகளின் பலவித உருவங்கள் :—ஸ்ரோதஸ்ஸுகள், அவ்வவற்றில் ஓடும் தாதுப்பொருட்களுக்குச் சமமான நிறங்களுடையவையாகவும், திரண்டுருண்டு பருத்தவையாகவும், சிலவிடங்களில் மெல்லியவையாகவும், சில விடங்களில் நீண்டவையாகவும், வேறு சில விடங்களில் கொடிகளைப்போல் கப்பும் கிளையுமாகப் படர்ந்தவையாகவும் உருவத்தில் பலவாறாகக் காணப்படும்.—43.

ஆஹாரவிஹாரங்களால் ஸ்ரோதஸ்ஸுகள் தூஷிக்கப்படுதல் :—(1) எந்த ஆஹாரமும்[2] எந்த விஹாரமும்[3] தோஷங்களுடைய குணங்களுக்கு ஏற்ற குணமுள்ளதாயிருக்கின்றதோ, தாதுக்களுடைய குணங்களுக்கு எதிரிடையான குணமுள்ளதாகவும் ஆகுமோ, அவ்வித ஆஹாரமும் விஹாரமும் ஸ்ரோதஸ்ஸுகளைத் தூஷிப்பிக்கும் தன்மையுடையனவாம்[1]. (2) எந்தெந்த ஸ்ரோதஸ்ஸிலிருந்து எந்தெந்த பதார்த்தம் வெளிவருவது வழக்கமோ[2] அதிலிருந்து அந்தந்த பதார்த்தம் மிதமிஞ்சி வெளியாவதும், அல்லது வெளிவராமல் கட்டப்படுவதும், அல்லது இயற்கையில் வெளிவரக் கூடிய மார்க்கத்தை விட்டு வேறு மார்க்கத்தில் செல்லுவதும், ஸிரைகள் கிரந்திகளைப்போல் கரடு கட்டுவதும் **ஸ்ரோதஸ்ஸுகள் கோளாறடைந்திருப்பதன் குறிகளாம்.—44, 45.**

உட்புற ஸ்ரோதஸ்ஸுகளின் உபயோகம் :—தாமரைக் கொடிகளிலிருப்பதுபோல, ஸ்ரோதஸ்ஸுகளுடைய த்வாரங்கள்[2], ஸூக்ஷ்மமாகவும், தேஹத்தில் வெகு தூரம் நீண்டு பரவியும் இருக்கின்றன. இந்த ஸ்ரோதஸ்ஸுகளின் மூலமாகவே இரஸம்[3] தேஹத்திற் செழித்துப் பரவுகின்றது.—46.

ஸ்ரோதஸ்ஸுகள் அபிகாதப்பட்டால் உண்டாகும் தீமையும் பரிஹாரமும் :—(1) ஸ்ரோதஸ்ஸுகள் சல்யம் முதலியவற்றால் தாக்கப்படுமானால் மூர்ச்சை, நடுக்கல், பொருமல், வாந்தி, ஜ்வரம், பிதற்றல், வயிற்றுவலி, மலமூத்திரங்கள் கட்டப்படுதல் என்னும் இக்கோளாறுகள் உண்டாகும் ; மரணமாவது ஸம்பவிக்கும். (2) ஆகையினால் வைத்தியன் ஸ்ரோதஸ்ஸில் தாக்குண்ட பிணியாளியினிடம் அவனுக்குண்டாயுள்ள நிலைமை பிராணபாயமுண்டுபண்ணக்கூடியதென்றும், ஆகவே சிகித்ஸை செய்கையில் திடீரென்று பிராணபாயம் நேரிடக்கூடுமென்றும் வெளிப்படையாகச் சொல்லி அதன் பிறகே ஜாக்கிரதையாகச் சிகித்ஸை செய்ய முயலவேண்டும். அப்பொழுது ஊக்கத்துடன் சல்யத்தை வெளிப்படுத்தி, அபிகாதத்தினால் அப்பொழுதே நேர்ந்த விரணத்திற்கு எவ்வித உபசாரம் செய்யப்படுமோ அவ்வித உபசாரத்தையே இதற்கும் பிறகு செய்யவேண்டும்.[4]—47, 48.

---

1. பிராணவஹமான ஸ்ரோதஸ்ஸுகளுக்கு ஹ்ருதயம் மூலம்; மஹாஸ்ரோதஸ் என்னும் பெரிய மூல தமனியும் அதற்கு மூலாதாரமாம். வேறு நீர்ப்பொருள் ஓடும் ஸ்ரோதஸ்ஸுகளுக்கு (உமிழ்நீர் முதலியன) தாலுமூலத்திலுள்ள கிரந்திகள் மூலாதாரமாம். அன்ன வாஹியான ஸ்ரோதஸ்ஸுக்கு ஆமாசயமும் மற்றக் குடல்களும் மூலாதாரமாம். இரஸ வாஹியான ஸ்ரோதஸ்ஸுகளுக்கு ஹ்ருதயமும் வயிற்றிலுள்ள பெரிய கபவாஹிகளான குழாய்களும் மூலாதாரங்களாம். இரத்தத்திலுள்ள முக்கியமான சோணிதாம்சம் உண்டாவதற்கு மூலாதாரம் ப்லீஹம் என்னும் மண்ணீரலாம் ; ஆனால் அக்குழாய்களுக்கு ஹ்ருதயம் மூலம். மாம்ஸவஹம், மேதோவஹம், அஸ்த்திவஹம், மஜ்ஜாவஹம் என்கிற ஸ்ரோதஸ்ஸுகளும் ஒவ்வொரு கிரந்தத்தில் கூறப்பட்டுள்ளன. சுக்லவஹமான ஸ்ரோதஸ்ஸுகளுக்கு பீஜம் மூலஸ்த்தானம்.

2. ஆஹாரம் என்பதால் அன்ன பானாதிகள் குறிக்கப்படுகின்றன.

3. விஹாரம் என்பதால் தேஹம், வாக், மனது இவற்றின் ஸம்பந்தமான எல்லாக் காரியங்களும் குறிக்கப்படுகின்றன.

1. ஜீர்ணமாகி குதத்திலிருந்து வெளிவருவது மலம் ; வஸ்தி த்வாரத்திலிருந்து வெளிவருவது மூத்திரம் ; தாலு மூலங்களிலிருந்து வெளிவருவது உமிழ்நீர் ; என்று இவ்வாறு மற்ற ஸ்ரோதஸ்ஸுகளுக்கும் கவனித்துக்கொள்க

2. ஸ்ரோதஸ்ஸுகள் என்பதால் இங்கு உட்புற ஸ்ரோதஸ்ஸுகள் குறிக்கப்படுகின்றன. ஆங்கிலத்தில் லாக்டியல்ஸ் என்று கூறப்படுகிற குடலைச் சேர்ந்த இரஸாயனிகள் என்னும் ஸூக்ஷ்மமான குழாய்களு லிம்பாடிக் வெஸல்ஸ் என்கிற பெரிய இரஸாயனிகளும் முக்கியமாய் இங் உட்புற ஸ்ரோதஸ்ஸுகளாகக் கொள்ளப்படுவதாய் அறிக.

3. இரஸம் குடலில் நன்றாகப் பக்குவமாய், இரத்தமாக மாற தற்கு ஆயத்தமாயுள்ள உணவின் மிகவும் ஸாரமான வெண்ணிறத் திரவ

4. உத்தரஸ்த்தானத்தில் ஸத்யோவ்ரண ப்ரதிஷேதம் என்கிற அத் யாயம் பார்க்க.

பாசகபித்தம்-முதலியவற்றின் சுரூபங்களும் உபயோகங்களும்:— (1) உணவைப் பக்குவம் செய்வது பாசக பித்தமென்று முன்னமே கூறப்பட்டிருக்கிறது[1]. தோஷங்களுடையவும், தாதுக்களுடையவும், மலம் முதலியவற்றினுடையவும் இயற்கைச் சூடு எதுவோ அதுவே ஆஹாரத்தைப் பக்குவஞ் செய்யும் பித்தம் என்று ஆத்ரேயருடைய அபிப்பிராயமாகும். (2) அப்பாசக பித்தத்திற்கு ஆதாரமாயிருப்பது கிரஹணியென்னும் அவயவமாம். ஆமாசயத்தில் பக்குவமாகிற வரையில் உணவு சிறு குடலுக்குள் போகாதபடி அதைப் பிடித்துவைக்குந் தன்மையுடையதாகையால் இதற்கு கிரஹணியென்கிற பெயர் வந்தது. (3) தன்வந்தரியின் கொள்கைப்படி இக்கிரஹணியே[2] பித்ததராகலா என்று வழங்கப்படுகிறது. இந்த கிரஹணியென்னும் அவயவம், ஆயுள் விருத்திக்காகவும், ஆரோக்கியாபிவிருத்திக்காகவும், வீர்யவிருத்தியின் பொருட்டும், ஓஜோதாது[3] விருத்தியாவதற்கும், பஞ்சபூதங்களின் அம்சங்கள் அபிவிருத்தியாவதற்கும், பாசகபித்தம் செழிப்பதற்கும் பக்வாசயத்தின் வாயிலில், உணவு நெகிழ்ந்தோட வேண்டிய வழியைத் தடுத்துக்கொண்டு நிற்கின்றது. கிரஹணியானது பலமுள்ளதாயிருந்தால், உட்கொள்ளப்பட்ட உணவை ஆமாசயத்திலேயே தடுத்து, அவ்விடத்தில் ஏற்றவளவு பக்குவமாகச் செய்து, பிறகு கீழே சிறு குடலில் அவ்வுணவைப் பிரவேசிக்கச் செய்கின்றது. அக்கிரஹணியே துர்ப்பலமாயிருந்தால், தனது இயற்கை வேலையைச் செய்ய வகையற்றதாய், உணவு ஆமாசயத்திற் பக்குவமாகாமலே சிறு குடலில் பிரவேசிக்குமாறு விட்டுவிடுகின்றது[4]. ஜாடராக்னியானது கிரஹணிக்கு வலிமையுண்டு பண்ணக்கூடியது; கிரஹணியும் ஜாடராக்னிக்கு வலிமைக் கொடுக்கின்றது. ஆகையினால் ஜாடராக்னி கோளாறடையுமானால், கிரஹணியும் விகாரப்பட்டு ரோகத்தை உண்டு பண்ணக்கூடியதாகும். எந்த உணவானது தேஹத்திலுள்ள ஸப்த தாதுக்களையும், ஓஜஸ்ஸையும் செழிக்கச் செய்து, தேஹபலம் தேஹநிறம் முதலியவற்றையும் விருத்தி செய்யக்கூடியதோ, அவ்வுணவு பக்குவமாவதற்கு ஜாடராக்னி முக்கிய ஹேதுவாயிருக்கின்றது; ஏனெனில் உணவானது பக்குவமாகாவிட்டால், அதிலிருந்து இரஸம் முதலிய தாதுக்கள் உண்டாகமாட்டாவல்லவா? 49—54.

1. பாசக பித்தத்தைப்பற்றியும், பொதுவில் பித்தத்தைப்பற்றியும் விவரங்கள் 130-ம் பக்கம் பார்க்க.

2. கிரஹணி—ஆங்கிலத்தில் பைலோரஸ் என்றும், டியோடினம் என்றும் கூறப்படும் பாகங்கள்.

3. ஓஜஸ்—128-ம் பக்கம் பார்க்க.

4. கிரஹணி துர்ப்பலமாயிருந்தால் அப்பொழுது கிரஹணியென்கிற அஜீர்ணபேதி உண்டாகிறது.

இது பெரிய கல்வத்தின் அளவாகும்; இரஸச் சரக்குகளை அரைப்பதற்கு இது சிறந்தது. இரஸம் முதலிய சரக்குகளை அரைப்பதற்கு மிகவும் அனுகூலமான மூன்றுவித கல்வங்கள் உண்டு. அவற்றுள் மேலே கூறிய பெரிய கல்வம் ஒன்று; இரண்டாவது பின்வருமாறு:—(2) இது உயரத்தில் பத்து அங்குலமும், நீளத்தில் பதினாறு அங்குலமும், விஸ்தாரத்தில் பத்து அங்குலமும், ஆழத்தில் ஏழு அங்குலமும் அளவுள்ளதாய் அமைக்கப்பட வேண்டும்; மேலும் இதன் விளிம்பு இரண்டு அங்குலம் கனமுடையதா யிருக்க வேண்டும். உருவத்தில் அர்த்த சந்திரனைப் போலும், வெகு மழமழப்பாகவும் அமைக்கப்பட வேண்டும். இதன் குழவி பன்னிரண்டு அங்குலம் உயரமுடையதா யிருக்கவேண்டும். இது இரஸச் சரக்குகளை அரைப்பதற்கு வெகு உபயோகமாயிருப்பதுடன், மேற்கூறிய இரண்டு கல்வங்களும் வெகு வழுவழுப்புண்டும், அரைக்கப்படும் சரக்கு வெளியில் சிந்திவிழாமலும் இருக்கும். மேலும் இரண்டாவது கல்வத்தில் ஐந்து பலம் இரஸம் சேர்த்து சுத்தி முதலிய வேலைக்கு அரைக்கலாம். அன்றியும் சரக்குகளின் பரிமாணத்துக்குத் தகுந்தவாறு அவற்றை வேறு கல்வங்களிலும் அரைக்கலாம். (3) வழுமுண்ட சிலையினால் மற்றொரு கல்வம் செய்து கொள்ளவும்; இது உருவத்தில் வட்டமாயிருக்க வேண்டும்; மத்தியில் மிக்க வழவழப்பாய் அமைக்கப்பட வேண்டும்; சுற்றளவில் பன்னிரண்டு அங்குலமும், ஆழத்தில் நான்கு அங்குலமும் இதன் அளவு. அரைக்கும் குழவி அடிப்புறம் தட்டையாகவும், தலைப்புறம் நல்ல கைப்பிடியுடையதாகவும் அமைக்கப்பட வேண்டும். இந்த வர்த்துள கல்வமானது அரைப்பதற்கு வெகு ஸௌகரியமானது. ஒன்பது அங்குலம் விஸ்தாரமும், ஆறு அங்குலம் ஆழமும் உள்ளதாய் இரும்பினால் ஒரு கல்வம் செய்யவேண்டும். அரைக்கும் குழவி எட்டு அங்குலம் உயரமுள்ளதாயிருக்கவேண்டும். இதுவே தப்தகல்வம் என்றும் கூறப்படும். இக்கல்வத்தின் உருவமாகவே ஓர் அடுப்பை அமைத்து, இவ்விருப்புக் கல்வத்தை வைத்து, அடுப்பின் பக்கவாட்டில் துருத்தியைக் கொண்டு ஊதவும். இதில் இரஸபிஷ்டியைச் சேர்த்து, க்ஷாரங்களையும் அம்லங்களையும் கூட்டி அரைக்க, அனலால் வாட்டப்பட்டு அது வெகு துரிதமாக உருகிவிடும். இக்கல்வமே காந்தலோஹத்தினால் செய்து உபயோகிக்கப்பட்டால், இதில் பக்குவம் செய்யப்படும் இரஸௌஷதம் அநேக மடங்கு குணத்தில் அதிகரிக்கும். 81—91.

மூன்றுவித கல்வங்கள்.

லோஹகல்வம்.

பத்தாம் அத்தியாயம்.

மூஷைகள்-கோஷ்டிகள்-புடங்கள்-ஔஷதவர்க்கங்கள்.

மூஷைகள்.

மூஷையின் விவரணம்.

(1) மூஷையென்பதே கிரௌஞ்சிகா[1] என்றும், குமுதமென்றும், கரஹாடிகா என்றும், பாசநீயென்றும்[2] வஹ்நிமித்ரா என்றும் பல பெயர்களைக் கொண்டு இரஸ சாஸ்திரவல்லோரால் வழங்கப்படுகிறது. (2) 'சரக்குகளுடைய தோஷங்களை நீக்குகின்றது' என்னும் காரணத்தினால் 'மூஷை' என்று[3] வழங்கப்படுகிறது. (3) மூஷையைச் செய்வதற்கு முக்கியவஸ்துக்கள் மண்ணும் உலோஹமுமேயாம். (4) மூஷையினுள் பக்குவம் செய்தெடுக்கப்படும் சரக்கு மிகச் சொற்பமாயினும் அது சிறப்புடையதாகும்.

மூஷையின் ஸந்தி பந்தநம்

(5) மூஷையையும், அதன் மூடியையும் சேர்த்துச் செய்யும் சிலை மண் பூச்சானது 'பந்தநம்' என்றும், 'ஸம்ச்லிஷ்டம்' என்றும், 'ஸந்தி லேபநம்' என்றும், 'அந்திரணம்' என்றும் 'ரந்திரணம்' என்றும் பல பெயர்களால் வழங்கப்படும். 1—4.

மூஷைக்கான ம்ருத்திகை முதலியன.

(1) வெண்மையாகவும், பெருங்கற்கள் அற்றதாகவுமுள்ள மண், மூஷை செய்வதற்கு ஏற்றதாகும். (2) அல்லது வெண் சிவப்பான பெரு மணல்களைப் போன்ற மண்ணும் உபயோகமானது; இந்த மண்கள், வெகு நேரம் அக்னியில் எரித்தாலும், எவ்விதச் சூட்டையும் தாங்கக் கூடியன. அவை கிடைக்காவிட்டால் (3) புற்றுமண்ணையாவது, (4) குயவன் உபயோகிக்கும் களிமண்ணையாவது மூஷை செய்ய உபயோகிக்கலாம். (5) சாம்பலாக எரித்த உமிகளையும், சணற்கந்தைகளையும், கரியையும், குதிரைச் சாணத்தையும், மண்ணையும் இரும்புலக்கையினால் இடித்துக் கூட்டி, அதைக் கொண்டு மூஷைகளைச் சாதாரணமாகச் செய்வதுண்டு. (6) வெள்ளை மாக்கற்கள், எரித்துச் சாம்பராக்கிய உமிக்கரிகள், சணல், யானைமோடுகள், குதிரைச் சாணம், இரும்புக்கிட்டம் இவைகளும் மூஷைக்கான மண்ணுடன் கூட்டியுபயோகிக்க ஏற்றவையாம். 5—7.

வஜ்ர மூஷை.

மண் மூன்று பங்கு, சணல் ஒரு பங்கு, குதிரைச் சாணம் ஒரு பங்கு, எரித்தெடுத்த உமி-மாக்கல் இவை முதலியவை வகைக்கு ஒரு பங்கு, இரும்புக்கிட்டம் அரைப் பங்கு; ஆகியவைகளை உடைத்துப் பொடியாக்கி 'வஜ்ர மூஷை'

1. கிரௌஞ்சிகா—கோஷ்கா என்றும் கூறப்படும்.
2. பாசநீ—பாதிநீ என்றும் கூறப்படும்.
3. மூஷை—'முஷ்ணாதி ரஸாதிகதாந் தோஷாந்' இதி—மூஷா. (இரஸம் முதலியதிலுள்ள தோஷங்களைப் போக்குவது என்கிற பொருளில் 'மூஷா' என்று பெயர் வந்தது).

என்கிற மூஷையைச் செய்யவும். இது ஸத்துவங்கள் எடுப்பதற்கு உபயோகமானது. 8.

யோக மூஷை.

எரித்த மாக்கரி, எரித்த உமி, மணற்கலந்த மண், புற்றுமண் இவைகளை அந்தந்த பிடங்களோடு[1] கூட்டி மூஷை செய்யவும்; அம்மூஷையின் மேல் அதே பிடவஸ்துக்களைக் கொண்டு மேற்பூச்சு பூசவேண்டும். அவ்வாறு செய்ததாதொரு மூஷையுண்டோ அது 'யோகமூஷை' என்று கூறப்படுகிறது. இம்மூஷையினால் பக்குவம் செய்யப்பட்ட இரஸமானது வெகு சிறந்ததாயிருக்கும். 9, 10.

வஜ்ர த்ராவண மூஷை.

மணலும் சுண்ணாம்பும் கலந்த காரை, கழுவியெடுத்த பூநாகம், சணல், எரித்தெடுத்த உமி, இவை ஸமபாகம், மூஷைக்கான களிமண் ஒரு பங்கு; இவற்றை எருமைப்பாலால் ஆட்டியெடுத்து, இம்மூஷை யுருவான யந்திரத்தைச் செய்யவும்; இதில் பலவகை யுண்டு. இவ்வாறு செய்யப்பட்ட மூஷை வஜ்ரத்தைத் திரவமாக்கும் வேலைக்கு உபயோகமாகும்[2]. 11, 12.

காரமூஷை.

எரித்தெடுத்த காரைப்பொடி[3] ஆறு பங்கு, இரும்புக்கிட்டம்-கரி-சணல்-கறுப்புக் களிமண் இவை வகைக்கு எட்டு பங்கு, ஆக இவற்றைக் கூட்டி அரைத்து மூஷை செய்யவும்; இது 'காரமூஷை' எனக் கூறப்படுகிறது.[4] இரண்டு யாமகாலம் தொடர்ந்து கடுந்தீயில் எரித்தாலும் இம்மூஷை உருகுவதில்லை. 13, 13½.

1. பிடங்கள்—விவரணம் 108-ம் பக்கம் பார்க்க.
2. வஜ்ர த்ராவண மூஷை—இதுவே 'வஜ்ர மூஷை' என்று இரஸ ப்ரகாச ஸுதாகரம். "குளவிக்கூடு, பூநாக ஸத்துவம், உமிக்கரி, சணல், மணல் கலந்தமண் இவற்றை எருமைப்பாலால் மூன்று நாட்கள் அரைத்து, அப்பால் பதினைந்து நாட்கள் வைத்திருந்து, அதனால் மூஷை செய்யவும். பிறகு மூட்டைப் பூச்சிகளின் இரத்தத்தினால் மேலே பூச்சிடவும்; அவ்விதமே பிறகு சிற்றுமுட்டி ஸ்வரஸத்தினாலும் பூசி, பிறகு நான்கு யாமகாலம் எரித்து ஊதினாலும் அது அக்னியில் உருகுவதில்லை; இது வஜ்ர மூஷை யெனப் படுகிறது; வஜ்ரத்தை உருக்குவதற்கு உபயோகமானது."—இரஸப்ரகாச ஸுதாகரம். இதே மூஷையைப் பற்றி பிறகு 19—21ம் ச்லோகங்களின் மொழிபெயர்ப்புகளையும் பார்க்க.
3. காரை—சுண்ணாம்பு, மணல் முதலியது கலந்து செய்யப்படும் ஒருவித கலப்பு மண். ஆனால் குளவிக்கூட்டின் அரக்குபோன்ற வஸ்து காரையெனப்படுவதாகச் சிலர்.
4. "காரை, பூநாகஸத்துவம், சணல், எரித்த உமி இவைகளை மண்ணுடன் கூட்டி, எருமைப்பால் விட்டு ஒரு பக்ஷம் நாட்கள் அரைத்து, அதனால் செய்யப்படும் மூஷை காரமூஷை யெனப்படும்."—இரஸப்ரகாச ஸுதாகரம்.

வர மூஷை. வஜ்ரம், கரி, உமி இவை ஸமபாகம்; அவற்றிற்கு நான்கு மடங்கு களிமண்; மண்ணுக்குச் சம அளவு காரை; இவ்வனைத்தையுங் கூட்டி யரைத்து நிர்மிக்கப்படும் மூஷை 'வரமூஷை' என மொழியப்படும். இது ஒரு யாமகாலம் கடுந்தீயைத் தாங்கக்கூடியது[1]. 14, 15.

வர்ண மூஷை. ரூப்ய மூஷை. (1) இடித்துப் பொடியாக்கிய கற்கள், சிவந்த மண் இவற்றை இரக்தவர்க்கச் சரக்குகளாலான[2] கஷாயத்தைச் சேர்த்து அரைத்து மூஷை செய்யவும்; மண்ணையும் அன்னபேதியையும் கூட்டியிழைத்து, அம்மூஷையின் மேல் பூசவேண்டும். இது 'வர்ணமூஷை' என்று வழங்கப்படுகிறது; இது இம்மூஷையிற் பக்குவம் செய்யப்படும் சரக்குகளுக்குச் சிறந்த சிவப்பு வர்ணத்தைக் கொடுக்கும். (2) இவ்விதமாகவே ச்வேத வர்க்கச் சரக்குகளால்[3] 'ரூப்ய மூஷையும்'[4] செய்யலாம். 16, 17.

பிட மூஷை. அந்தந்த ம்ருத்திகைகளால் மூஷையைச் செய்து, பிறகு அந்தந்த பிடச்சரக்குகளால் அம்மூஷையின் மேலே பூசிடவேண்டும்; தேஹத்தை உலோஹம் போலே திடப்படுத்துவதற்குரிய ஔஷதமுறைகளைப் பக்குவஞ்செய்வதற்கு உபயோகமானது இம்மூஷை; இது 'பிடமூஷை' என்று[5] வழங்கப்படுகிறது. 18.

வஜ்ரத்ராவண மூஷை. இரண்டாவது. காரைப்பொடி, சுத்தமாக்கிய பூநாகம், தேய்த்துச் சுத்தஞ்செய்த உமி, சணல் இவை ஸமபாகம், அவற்றிற்குச் சமபாகமாக மூஷைக்கான மண்; ஆகியவற்றை எருமைப்பாலால் பதினைந்து நாள் ஆட்டியெடுத்து, மூஷை செய்யவும்; பிறகு அதன்மேல் மூட்டைப்பூச்சிகளின் இரத்தத்தையும், இளசான அம்மாம்பச்சரிசி யிலைச்சாற்றையும் நன்றாகப் பூசவும்; பிறகு வேறு ஏற்ற திரவவர்க்கச் சரக்குகளையும் பூசி

1. "ஆணிக்கந்தை, அதற்குச் சமஅளவு உமி, கரி, அவற்றிற்கு நாலு மடங்கு மண், மண்ணுக்குச் சம அளவு காரை, இவற்றைக் கூட்டி செய்யப்படுவது வரமூஷை யெனப்படும்; இது கடுந்தீயை ஒரு யாம நேரம் தாங்கும்"—இரஸப்ரகாச ஸுதாகரம்.

2. இரக்த வர்க்கம்—இதே அத்யாயம் 92-ம் ச்லோகத்தின் மொழி பெயர்ப்பு பார்க்க.

3. ச்வேத வர்க்கம்—இதே அத்யாயம் 95-ம் ச்லோகத்தின் மொழி பெயர்ப்பு பார்க்க.

4. ரூப்யமூஷை—வெள்ளியைப் போல் வெண்மையாயிருப்பதால் இப்பெயர் வந்தது.

5. பிடமூஷை—"பிடத்தினாலேயே முற்றிலும் ஆக்கப்பட்டு, பிடத்தினாலேயே மேலே லேபனம் செய்யப்பட்டதும், தேஹத்திற்கு உலோஹம் போன்ற வன்மையுண்டுபண்ணத் தகுந்ததுமான மூஷை பிட மூஷை யெனப்படுகிறது"—இரஸப்ரகாச ஸுதாகரம். [பிடம் என்பதைப்பற்றி 8-ம் அத்தியாயம் பார்க்க.]

னால், இந்த மூஷை நாலு யாமகாலத்திற்குக் குறையாமல் கடுந்தீயைத் தாங்கும். இது 'வஜ்ரத்ராவணமூஷை' எனப்படுகிறது[1]. 19—21.

மூஷாப்யாயநம். மூஷையை நெருப்பில் வைத்து நன்றாக ஊதிவருகையில், அதில் சேர்த்துள்ள திரவமாக்க வேண்டிய திரவ்யம் உருகும் தருவாயில் அம்மூஷையை ஒரு கொடிப்பொழுது வெளியிலெடுத்து அசைத்துக் கொடுக்கும் முறை 'மூஷாப்யாயநம்' எனக் கூறப்படுகிறது. 22.

வ்ருந்தாக மூஷை. கத்திரிக்காய் போன்றதோர் மூஷையைச் செய்யவும்; அதன் சுற்றளவும் உயரமும் எட்டு அங்குலம் அளவுள்ளதாயிருக்கவேண்டும்; அதில் ஒரு புறத்தில் சிறிது துவாரம் அமைத்து, அதில் ஊமத்தம் பூவைப் போன்ற உருவமுள்ளதாய் பன்னிரண்டு அங்குலம்[2] நீளமுள்ள குழாயொன்றை இணைத்து, அவற்றின் கூட்டு வாயைச் சிறிதும் சந்தில்லாமல் திடமாய் அடைத்துவிடவும். இது 'வ்ருந்தாக மூஷை' யெனப்படும். இம்மூஷையின் உதவியினால் கர்ப்பரம்[3] முதலிய மிருதுவான தாதுத்திரவ்யங்களிலிருந்து ஸத்துவமெடுக்கலாம். 23, 24.

கோஸ்தந மூஷை. எந்த மூஷையானது பசுவின் முலைக்காம்பு போன்றதாய் அமைக்கப்பட்டு, நடுவிற் காம்புள்ள மூடியுடன் கூடியதாகச் செய்யப்படுகின்றதோ அது 'கோஸ்தநமூஷை' எனப்படும். அது ஸத்துவங்களை உருக்குவதற்கும், சரக்குகளைச் சுத்தி செய்வதற்கும் உபயோகமானது. 25.

மல்ல மூஷை. இரண்டு குறுகிய அகல்களை ஒன்றன்மேல் மற்றொன்றாகக் கவிழ்த்து மூடிச் செய்யப்படுவது 'மல்ல மூஷை' என்று வழங்கப்படுகிறது. இரஸபர்ப்படி முதலியவற்றை ஆவியிற் பக்குவம் செய்யும் முறைக்கு இம்மூஷை யுபயோகமாகின்றது. 26.

பக்வமூஷை. குயவனுடைய கலயம் போன்றதாய், மூடியுடன் வெகு கெட்டியாகச் செய்யப்படும் மூஷையை 'பக்வமூஷை' என்பார்கள்[4]. இது போடலீ ரூபமான இரஸௌஷதங்களைச் செய்ய உபயோகப்படும். 27.

1. இதற்கு முன் 11-12-ம் ச்லோக மொழி பெயர்ப்புகளையும் பார்க்கவும்.

2. இக்குழாய் பத்து அங்குலம் நீளமாயிருக்கவேண்டுமென்று இரஸப்ரகாச ஸுதாகரம்.

3. கர்ப்பரம்—22, 23-ம் பக்கங்களைப் பார்க்க.

4. "எந்த மூஷையானது நன்கு உலர்த்தப்பட்டு, நெருப்பிலிட்டு சுடப்பட்டு, பக்குவம் செய்யப்படுகிறதோ அது பக்வமூஷை யெனப்படும்.";—இரஸப்ரகாச ஸுதாகரம்.

புடமிட வேண்டிய திரவ்யம் உள்ளே அடங்கப்பெற்றதாய், மூடப்பெற்ற முகமுடையதாய், கோளம் போன்ற உருவமுடையதான மூஷை 'கோளமூஷை' என்று கூறப்படுகின்றது. இது வெகு துரிதமாகத் திரவமாகக் கூடிய திரவ்யத்தை அவ்விதம் ஆகாமல் தடுக்குந் தன்மையுடையது. 28.

கோளமூஷை.

யாதொரு மூஷையானது அடிப்புறத்தில் குவிந்தும், க்ரமமாக மேற்புறம் அகன்று விரிந்தும், பெரிய கத்திரிக்காய் போன்று பருத்தும் இருக்கின்றதோ அது 'மஹாமூஷை' என்று கூறப்படும். அது அயம், அப்ரகம் இவற்றின் ஸத்துவம் முதலானவைகளைப் புடம் போடுவதற்கும், திராவகமாக்குவதற்கும் உபயோகப்படுகின்றது.[1] 29, 29½.

மஹாமூஷை.

உருவத்தில் ஸம்புடம் போன்றதாய், ஆழத்திலும் நீளத்திலும் அகலத்திலும் ஆறு அங்குலம் அளவுள்ளதாய் அமைக்கப்படும் மூஷைக்கு 'மஞ்ஜூஷமூஷை' எனப் பெயர். இம்மூஷையை நிலத்திற் புதைத்து, அதன்மேல் புடமிடுவது முறை.[2] 30, 31.

மஞ்ஜூஷ மூஷை.

யாதொரு மூஷையானது அடியில் தட்டையாகவும், சுற்றிலும் வட்டவடிமாகவும், உயரத்தில் எட்டு அங்குலம் அளவுடையதாகவும்[3] அமைக்கப் படுகின்றதோ, அது 'முஸலமூஷை' என்று கூறப்படும்.[4] இது சக்ரிபத்தரஸம்[5] தயார் செய்ய உபயோகப்படுகின்றது. 32.

முஸலமூஷை.

---

1. "மிகப் பருமனகவும், மிக்க நீளமாகவும், முகத்தில் சிறிது அகன்றதாகவும் செய்யப்பட்டுள்ள மூஷை மஹாமூஷையெனப்படும். இது சீக்கிரம் உருக்கக்கூடிய சரக்குகளைச் சுத்தம் செய்ய உதவும்."—இரஸப்ரகாச ஸுதாகரம்.

2. "உயரமும் ஆழமும் உள்ளதாய், நான்கு சதுரமுள்ளதாய் மூஷை யொன்று செய்யவும்; அதன் நீளம் ஆறு அங்குலம். இது மஞ்ஜூஷாகார மூஷை யெனப்படும்; இரஸத்தை மாரணம் செய்ய இது உபயோகப்படும்."—இரஸப்ரகாச ஸுதாகரம். [இங்கு கூறப் படுகிற மஞ்ஜூஷமூஷைக்கான விஷயமே 'மஞ்ஜூஷமூஷை' என்றும், கர்ப்பமூஷை யென்றும் இரண்டு வகையாக இரஸப்ரகாசஸுதாகரத்தில் கூறப்படுகிறது. "மூஷையை பூமியிற் புதைத்து, மேலே மணலை மூடி புடமிடப்பட்டால், அது கர்ப்ப மூஷை யெனப்படும்; இது இரஸத்தைக் கட்டுவதற்கு உபயோகமாகும்."]

3. இரண்டு அங்குலம் அளவென்று இரஸப்ரகாசஸுதாகரம்.

4. பஸ்மமூஷையென்று மற்றொரு மூஷை இரஸார்ணவத்திற் கூறப்படுகிறது. அது பின்வருமாறு: "எருத்தட்டுகளையெரித்த சாம்பல் இரண்டு பங்கு; செங்கற்பொடி ஒரு பங்கு; இவற்றைக் கூட்டி செய்யப்படுவது 'பஸ்மமூஷை' யெனப்படுகிறது; இது வெள்ளியைச் சுத்தம் செய்வதற்கு உபயோகமானது."

5. சக்ரிபத்தரஸம்—ஸ்த்ரீ ரோகாத்யாயத்தில் (22-ம் அத்தி.) விவரிக்கப்படும் ஒரு ஔஷதமுறை.

கோஷ்டிகள்[1].

ஸத்துவங்களை இறக்குவதற்காகவும், இறக்கியவற்றைச் சுத்தம் செய்வதற்காகவும் பலவகையான உருவமமைந்த கோஷ்டிகள் அமைக்கப்படுவதுண்டு; அவற்றிற்கு இலக்ஷணங்கள் அடியிற்கூறப்படுகின்றன. 33.

கோஷ்டிகளின் பொது உபயோகம்.

இரண்டு முழம் உயரமும், அதிற் பாதியளவு நீளமும் அகலமும் உடையதாய், நான்கு மூலைச் சதுரமும் உள்ளதாய் மண்ணால் ஒரு கோஷ்டியை நிருமிக்கவும்; அதன் மேற்புறத்தில் நாற்புறமும் சுவர் ஏற்படுத்த வேண்டும்; ஒரு பக்கத்துச் சுவரில் பன்னிரண்டு அங்குலம் சுற்றளவுள்ளதாக ஒரு துவாரம் ஏற்படுத்தவேண்டும்; சுவருக்கு அடிப்புறத்தில் ஆறு அங்குலம் விஸ்தீர்ணமுள்ளதாய் திடமாகவும் ஒழுங்காகவும் உசிதப்படி மற்றொரு துவாரம் அமைக்கப்படவேண்டும்; அத்துவாரம் அக்கினியை ஊதுவதற்காக அமைக்கப்படுகிறது. திண்ணை அல்லது சுவருக்கு மேற்புறமாக ஒற்றைச் சாண் அளவில் சுற்றிலும் ஒரு சுவர் அமைக்கப்படவேண்டும்; அதன் மேலே ஒற்றைச்சாண் சுற்றளவுள்ளதாய் மற்றொரு துவாரம் அதில் அமைக்கப்படவேணும். அடியிற் செய்துள்ள துவாரங்களில் இரண்டு துருத்திகளின் குழாய் முனைகளை வைத்து, கூட்டுச் சந்துகளை நன்றாகச் செங்கல்லைக்கொண்டு அடைத்து, மண்ணையும் நன்கு பூசிவிடவேண்டும். இக்கோஷ்டியைக் கரிகளால் நிரப்பி, நன்றாக இரண்டு துருத்திகளாலும் ஊதவேண்டும். கரிகளையும், ஊதிப் பக்குவம் செய்யவேண்டிய சரக்குகளையும் மேலேயுள்ள துவாரத்தினாலேயே கோஷ்டியினுள் செலுத்த வேண்டும்; ஸத்துவ பாதனத்திற்கான கோலிகளையும் ஐந்தைந்தாக அடிக்கடியும் சேர்க்கவேண்டும். இது 'அங்காரகோஷ்டி' யெனப்படும்; இது கடினமான வஸ்துக்களிலிருந்து ஸத்துவமெடுப்பதற்கு உபயோகப் படுகின்றது.[2] 34—39.

அங்கார கோஷ்டி.

திடமான நிலத்தில் பன்னிரண்டு அங்குலம் குறுக்களவு உள்ளதாய், அவ்வளவு ஆழமுள்ளதாய், வட்டமான குழியொன்றை ஒழுங்காய் அமைக்கவும்; அதன் மத்தியில் நான்கு அங்குலம் விஸ்தாரமும், அதே அளவு ஆழமுமுடையதாய் மற்றொரு குழியையும் அமைக்க வேண்டும். இவ்வுள்ளடங்கிய சிறு குழியின் அடியிலிருந்து பூமி மட்டம் வரையில் மற்றொரு மார்க்கமாய் சாய்வாகக் கீழிருந்து மேல் நோக்கியதாய் மெல்லிய துவாரம் செய்து, அதனுள் ஒரு

பாதன கோஷ்டி.

---

1. கோஷ்டிகள்—கும்மட்டிகள், அல்லது உலைகள்.

2. அங்காரகோஷ்டி—கரியடுப்பு அல்லது கரிக் கும்மட்டி. இதையே ஸத்வபாதநகோஷ்டி யென்றும் கூறுவதுண்டு.

குழாயைச் செலுத்தி, இக்குழாயின் மூடிமட்ட முனையில் ஒரு தோல் துருத்தியை இணைக்கவும்; ஐந்து கண்களுடையதாக மண்ணால் ஒரு சக்கிரம் செய்து, அதை உட்புறத்திலுள்ள சிறு குழியின் மேல் மூடினாற்போல் வைத்து, அதற்கு மேல் கரிகளை நிரப்பி, தீயிட்டுத் துருத்தியினால் ஊதவேண்டும். மிருதுவான சரக்குகளிலிருந்து ஸத்துவம் இறக்குவதற்கு உபயோகப்படும் இது 'பாதாள கோஷ்டி' எனப்படுகின்றது. சரக்குகளைத் துருத்தியினால் ஊதி பக்குவம் செய்யவேண்டியதற்காக நந்தி யென்பவரால் இது ஏற்படுத்தப்பட்டது. 40—43½.

காரகோஷ்டி.

(1) பன்னிரண்டு அங்குலம் ஆழமும், ஒற்றைச் சாண்[1] குறுக்களவும் உள்ளதாய் ஒரு குழியை அமைக்கவும். குழியின் அடித்தடத்திலிருந்து நான்கு அங்குலம் உயரத்தில் உட்புறச் சுவரைச் சுற்றிலும் வரம்பு ஒன்று அமைத்து, அவ்வரம்பின்மேல் அநேகம் கண்ணறைகளுள்ளதாய் ஒரு மண் சக்கிரத்தை வைத்து, அதன் மேல் கரிகளை நிரப்பி, நெருப்பிட்டு, வங்கநாளத்தினால் ஊதவேண்டும். சுத்தி செய்த உலோஹத்தைப் பஸ்மம் செய்வதற்கு உபயோகமான இது 'கார கோஷ்டி' எனப்படுகிறது. (2) மூஷை செய்வதற்கான மண்முதலியவற்றால் ஒரு சாண் சுற்றளவுள்ளதாய் ஒரு குடுவை செய்து, அதன் கீழ்வாயில் ஐந்து அங்குலம் நீளத்தில் குழாய் ஒன்றை அமைக்கவும். இது 'வங்கநாளம்' எனக் கூறப்படும்; திடமாக அக்கினியை ஊதுவதற்கு இது உபயோகமாகும். 44—47½.

வங்கநாளம்.

கோஷ்டியின் பொதுலக்ஷணம்.

வித்தரஸம் முதலியவைகளைத் தயார் செய்வதற்காக 'கோஷ்டி' யென்பது நிருமிக்கப்படுகிறது. அதன் பொதுவான உருவம் உயரத்தில் பன்னிரண்டு அங்குலமும், குறுக்களவில் நாலு அங்குலமும் அளவுள்ளதாயிருக்கும்; அதற்குப் பக்கவாட்டில் ஊதுவதற்காகக் குறுக்காய் முகமும் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். இவ்வித கோஷ்டிகள் மிருதுவான திரவ்யங்களைச் சுத்தி செய்வதற்கு அனுகூலமானது. 48, 49.

புடங்கள்.

புடமிடுவதால் உண்டாகும் பலன்.

(1) இரஸம் முதலான வஸ்துக்கள் பக்குவமாவதற்குப் புடமே மிகப் பிரதானமாயுள்ளது. எச்சரக்கையும் ஏற்றக் குறைவான அளவில் பக்குவம் செய்வது விரும்பத் தக்கதல்ல; முறைப்படி நன்றாகப் பக்குவம் செய்த ஔஷதமே ஹிதமானது. (2) உலோ

(1) ஒற்றைச் சாண்—பெருவிரலையும் ஆள்காட்டிவிரலையும் நீட்டிப் பிடிப்பதால் ஏற்படும் ஓர் அளவு; இது சுமார் 6 அங்குலம் அளவு.

ஹம் முதலியவற்றிற்கு அபுநர்ப்பவம்[1], குணத்திற் சிறப்பு, அதனால் உபயோகத்தில் மேன்மை, நீரில் அமிழ்ந்து போகாமை, இரேகாபூர்ணத்வம்[2] என்கிற தன்மைகள் அவற்றைப் புடமிடுவதாலேயே ஏற்படுகின்றன. சிலை[3] முதலியவைகளும் புடமிடுவதால் எடையிலும் குணத்திலும் இலகுத் தன்மையைப் பெற்று, உபயோகிப்பவருடைய தேஹத்தில் எளிதிற் பரவக் கூடியதாகவும், தீபநம் உண்டுபண்ணுவதாகவும் ஆகிறது; மேலும் உலோஹங்களைப் புடமிடுவதால், அவை ஜாரணம் செய்யப்பட்ட இரஸேந்திரத்திலும் அதிக குணம் பெறுகின்றன. (3) எரிக்கப்படுவதால் சிலைகள் கூட, அவற்றின் வெளிப்புறத்திற்படும் அக்கினியின் கடும் வேகத்தைப் பெற்றுச் சூர்ணம் முதலிய நிலைமைகளைப் பெறுவது போலே, உலோஹங்களிலும் அக்கினியிற் புடமிடுவதாலே உண்மையில் விசேஷ குணங்கள் ஏற்படுகின்றன. 50, 53.

மஹாபுடம்.

ஆழம்-நீளம்-அகலம் இவற்றில் இரண்டு முழம் அளவுள்ளதாய் ஒரு பள்ளம் தோண்டவும்; அது உருவத்தில் நான்கு மூலைச் சதுக்கமாயிருக்கவேண்டும். அதில் ஆயிரம் காட்டுவறட்டிகளை அடியில் அடுக்கி, புடமிடவேண்டிய ஔஷதச் சரக்கை மூஷையில் அடக்கம் செய்து, அவ்வறட்டிகளின் மேல் மூஷையை வைத்து, அம்மூஷையின்மீது ஐந்நூறு வறட்டிகளை அடுக்கி, உள்ளே தீயிட்டு எரிக்கவும். இது 'மஹாபுடம்' என்று கூறப்படும். 54—55½.

கஜபுடம் வராஹபுடம்.

(1) இராஜஹஸ்தப்பிரமாணங்கொண்ட[4] அகல-நீளங்களும் ஆழமுமுடையதாய் நான்கு மூலைச் சதுக்கமாக ஒரு பள்ளம் அமைக்கவும்; அதில் கழுத்து வரையில் வறட்டிகளை அடுக்கி, புடமிடவேண்டிய சரக்கு நிரம்பியுள்ள மூஷையை அதன்மேல் வைத்து, முன் அடுக்கிய வறட்டிகளுக்குப் பாதியளவு வறட்டிகளை மீண்டும் அதன் மேல் அடுக்கித் தீயிடவும். இது 'கஜபுடம்' என்று வழங்கப்படும்; இப்புடம் சரக்குகளுக்கு மிகச் சிறந்த குணங்களை யுண்டு

1. அபுநர்ப்பவம்—100-ம் பக்கம் பார்க்க.

2. இரேகாபூர்ணத்வம்—இரேகைகள் பதியும் தன்மை. [வெகு மிருதுவாகப் பக்குவமான எந்த பஸ்மத்தையும் ஒரு சிறிது எடுத்து விரல்களால் அழுத்திப் பார்க்க, அவ்விதம் அழுத்திய பஸ்மத்தின்மீது விரல்களின் இரேகைகள் பதியும்.]

3. சிலை—இது மனச்சிலை முதலிய கற்களைக் குறிப்பிடுகின்றது. இரத்தினங்களும் இதில் அடங்கும்.

4. இராஜ ஹஸ்தம்—'இதுவே கஜஹஸ்தம்' என்றும் சொல்லப்படும். ஒன்றேகால் முழம் அல்லது 30-அங்குலம் அளவு என்று பாவப்ரகாசம். 6-ம் பக்கமும் பார்க்க.

பண்ணும்[1]. (2) அகல நீளங்களிலும் ஆழத்திலும் ஒரு சாண் அளவுள்ளதாய் முன்போலவே அமைக்கப்படும் புடம் 'வராஹ புடம்' எனக் கூறப்படும். 56—59.

குக்குட புடம்.

பூமியின்மீது ஒரு முழம் உயரமாக ஒரு மேடை யமைக்கவும்; அம்மேடையின் அகல-நீளங்களும் அதே அளவாய் அமைக்கப்படவேணும். அதன்மீது வறட்டிகளை அடுக்கியிடப்படும் புடம் 'குக்குட புடம்' எனப்படும்[2]. 60.

கபோத புடம்.

பூமியின்மீது எட்டு வறட்டிகளைக் கீழும் மேலுமாகப் பரப்பி, அதனுள் மூஷையில் சரக்கை வைத்துப் புடமிடவும்; இது 'கபோதபுடம்' எனக் கூறப்படும். இரஸபஸ்மம் செய்யவும், தாம்ரபஸ்மம் செய்யவும் உதவுகின்றது.[3] 61.

கோவரமும்-கோவர புடமும்.

(1) பசுக்களைக் கட்டும் தொழுவத்தில் பசுக்களிட்ட சாணம் உலர்ந்து போய், பசுக்களின் குளம்புகளால் மிதிக்கப்பட்டுப் பொடியாக்கப்பட்டுப்போனால் அது 'கோவரம்' என்று வழங்கப்படும்[4]; இரஸௌஷதங்களைப் பக்குவம் செய்வதற்கு அது சிறந்தது. (2) இக்கோவரங்களாலாவது, உமிகளாலாவது எப்புடம் இடப்படுகிறதோ அது 'கோவரபுடம்' என்று கூறப்படுகிறது[5]; இரஸ பஸ்மம் நன்கு நிறைவேறுவதற்கு இப்புடம் உபயோகமானது. 62, 63.

பாண்ட புடம்.

பெரியதொரு மட்பாண்டத்தில் உமியை நிரப்பி, அதற்குள் மூஷையை அடக்கம் செய்து, அடுப்பிலேற்றித் தீயிட்டு எரிக்கவும். இது 'பாண்ட புடம்' என்று மொழியப்படுகின்றது[6]. 64.

---

1. "நீளம்-அகலம்-ஆழம் இவற்றில் $1\frac{1}{4}$ முழம் அளவுள்ளதாய் குழியமைத்து, ஆயிரம் காட்டுவறட்டிகளை அதில் அடுக்கி, புடமிட வேண்டிய சரக்கு அடங்கியதான மூஷையை முகத்தை மூடி அதில் வைத்து, முன் அடுக்கிய வறட்டிகளில் பாதியளவு அதன்மேல்மூடி, தீயிடவும். இது கஜபுடம் எனப்படும்; எல்லாப் புடங்களிலும் இது சிறந்தது."—பாவப்ரகாசம்.
2. "இரண்டு விதஸ்திகள் (ஒரு முழம்) அகல-நீள-ஆழமுள்ளதாய், நான்கு மூலைச் சதுரமாய்ப் பள்ளம் தோண்டி, அதில் வறட்டிகள் அடுக்கி இடப்படுவது குக்குட புடம்."—இரஸப்ரகாச ஸுதாகரம்.
3. இரஸபஸ்மம் செய்வதற்கு மாத்திரம் கபோதபுடம் உபயோகமாகிறது என்று பாடபேதங்களால் தெரிகிறது.
4. கோவரம்—இது கோர்வரம் என்றும், கோமயம் என்றும் கூறப்படும்.
5. "பெரியதொரு பாண்டத்தில் கோவரத்தை நிரப்பி, அதில் மூஷையில் இரஸச்சரக்கை வைத்து பஸ்மம் செய்வதற்காகப் புடமிட அது கோவரபுடம் எனப்படும்."—பாவப்ரகாசம்.
6. பாண்டபுடமே 'ம்ருத்பாண்ட புடம்' என்று இரஸப்ரகாசஸுதாகரம். உமிக்குப் பதிலாக மண்ணை அப்பாண்டத்தில் நிரப்பவேண்டும் என்று கூறப்படுகிறது.

வாலுகா புடம்.

ஔஷதம் அடங்கிய மூஷையானது அடிப்புறத்திலும் மேற்புறத்திலும் வெகு சூடான மணலால் மூடப்பட்டுப் புடமிடப்படுமானால், அது 'வாலுகாபுடம்' என்று வழங்கப்படுகிறது[1]. 65.

பூதர புடம்.

ஔஷதச் சரக்கு அடங்கிய மூஷையை பூமியில் இரண்டு அங்குலம் ஆழத்திற்குக் கீழே நன்றாகப் புதைக்கவும்; அதன்மீது வறட்டிகளை அடுக்கிப் புடமிட்டால், அது 'பூதரபுடம்' எனக் கூறப்படும். 66.

லாவக புடம்.

கர்ஷப்பிரமாணங்கொண்ட உமிகளைக் கொண்டாவது, கோவரங்களைக் கொண்டாவது பூமியின்மீதே யாதொரு புடம் இடப்படுமோ அதை 'லாவகபுடம்' என்பார்கள்;[2] இது மிகவும் மிருதுவான சரக்கைப் புடமிட்டுப் பக்குவம் செய்ய ஏற்றதாகும். 67.

புடங்களை நிர்ணயிப்பதில் பொது விதி.

மேலும் புடங்களுடைய உருவப் பிரமாணங்கள் கூறப்படாத இடங்களில் புடமிட்டுப் பக்குவம் செய்யவேண்டிய சரக்குகளுடைய வன்மை மென்மைகளுக்கிணங்க, இவ்விஷயங்களில் திறமையுள்ளவர்கள் நன்கு ஆலோசித்து ஏற்ற அளவு முதலியவற்றைத் தெரிந்து எல்லாப் புடங்களையும் இடவேண்டும். 68.

வறட்டியின் பெயர்கள்.

பிஷ்டகம், சகணம், சாணம், உத்பலம், உபலம், கிரிண்டம், உபலசாடீ, வராடீ ஆகிய இச்சொற்கள் வறட்டியைக் குறிப்பிடும் பர்யாய பதங்களாம். 69.

ஔஷதாதி வர்க்கங்கள்.

அஷ்ட லோஹங்கள்.

(1) பொன், வெள்ளி, தாம்ரம், வங்கம், ராகம், அயம் இந்த ஆறும் ஸஹஜ லோஹங்கள். (2) வெண்கலமும், பித்தளையும் க்ருத்ரிம லோஹங்கள் எனப்படும்[3]. 70.

ஆறு லவணங்கள்.

ஸாமுத்ரலவணம், ஸைந்தவ லவணம், பிடால லவணம், ஸௌவர்ச்சல லவணம், ரோமக லவணம், சூலிகாலவணம் என்று இயற்கை உப்புகள்[4] ஆறு வகைப்படும். 71.

---

1. "ஒரு பாண்டத்தில் அடியில் மணலைப் பரப்பி, அதன்மேல் மூஷையை வைத்து, அதன்மேலும் மணலைக் கொட்டி நிரப்பி, அதற்கு அடியிலும் மேலும் தீயிட்டு எரித்தால் அது வாலுகாபுடம் எனப்படுகிறது";—இரஸப்ரகாச ஸுதாகரம்.
2. ஷோடசிகா என்பதற்குக் கர்ஷம் (கால் பலம்) என்று பொருள். அதன்படி லாவகபுடம் இடுவது எவ்விதமோ யோசிக்க வேண்டிய விஷயம்.
3. லோஹங்களைப் பற்றி 54-ம் பக்கமும் பார்க்க.
4. ஸாமுத்ரம்—கடலுப்பு, ஸைந்தவம்—இந்துப்பு, பிடாலம்—கரியுப்பு, ஸௌவர்ச்சலம்—அட்டுப்பு, ரோமகம்—உழமண்ணுப்பு, சூலிகா—நவசாரம்.

க்ஷாரத்ரயம், க்ஷாரபஞ்சகம்.

(1) யவக்ஷாரம், ஸர்ஜக்ஷாரம், டங்கணக்ஷாரம் ஆகிய மூன்றும் "க்ஷாரத்ரயம்" என்று வழங்கப்படும். (2) பலாசக்ஷாரம், முஷ்கக க்ஷாரம், யவக்ஷாரம், ஸர்ஜக்ஷாரம், திலக்ஷாரம் ஆகிய இவ்வைந்துக்கும் 'க்ஷாரபஞ்சகம்' எனப் பெயர்.[1] 72.

மதுரத்ரயம்.

நெய், வெல்லம், தேன் இம்மூன்றும் 'மதுரத்ரயம்' என்று[2] வழங்கப்படுகின்றன. 72½.

தைலவர்க்கச் சரக்குகள்.

வாலுழுவை, பேய்த்தும்மட்டி, சோம்பு, மணிப்புங்கங்காய், வில்வ விதை, கண்டங்கத்திரி விதை, வெண் கடுகு, ஆடாதொடை, நான்றிக்காய், ஆளி விதை, கருஞ்செம்பு,[3] வேப்பம் வித்து, எள், நாயுருவி, தேவதாளி,[4] நேபாளம், உதியன், வாழிஞ்சில், சருஞ்சமத்தை, சேருங்கொட்டை, முருக்கவிதை ஆகிய இவற்றிலிருந்து தைலம் இறக்கி இரஸச் சரக்குகளைப் பக்குவம் செய்ய உபயோகிக்கலாம். 73—75½.

வஸா வர்க்கம்.

நரி,[5] தவளை, ஆமை, கோழி, சிசுமாரம் என்கிற மத்ஸ்யம், பசுமாடு, பன்றி, மனிதர், வெள்ளாடு, ஒட்டகம், கழுதை, செம்மறியாடு, எருமைக்கடா இவற்றின் கொழுப்புகள் இரஸ வேலைகளில் உபயோகிக்க உதவும்; இது 'வஸா வர்க்கம்' எனப்படும். 76, 77.

மூத்திர வர்க்கம்.

(1) யானை, ஒட்டகம், எருமை, கழுதை, குதிரை,[6] பசு, செம்மறியாடு இவற்றின் மூத்திரங்களையும் இரஸௌஷதங்களைப் பக்குவம் செய்ய உபயோகிப்பதுண்டு. (2) அவ்விதமே ஸ்திரீகளுடைய புஷ்பமும், புருஷர்களுடைய சுக்ரமும் உபயோகமாகும். 78.

பஞ்சமாஹிஷம் பஞ்ச சாகலம்.

(1) எருமையினுடைய தயிர், பால், நெய், சாணம், கோமூத்ரம் இவ்வைந்துக்கும் "பஞ்ச மாஹிஷம்" எனப் பெயர். (2) அவ்விதமே செம்மறியாட்டினுடைய தயிர் முதலிய ஐந்தும் "சாகல பஞ்சகம்" என்று கூறப்படும். 79.

---

1. க்ஷாரங்களைப்பற்றி 18, 79, 101, 108, 115 இப்பக்கங்களையும் பார்க்க.

2. வெல்லத்திற்குப் பதிலாய் சர்க்கரை கூறப்படும். (88-ம் பக்கம் பார்க்க.)

3. கருங்காலி யென்றும் சிலர். [தைலவர்க்கத்திற்கு இரஸௌஷதங்களில் உபயோகத்தைப்பற்றி 83-ம் பக்கம் பார்க்க.]

4. தேவதாளி—கடற்பாலை யென்றும் கூறுவர்.

5. பெட்டைக்கோழி யென்றும் (நரிக்குப்பதிலாய்) பாடம் உண்டு.

6. யானை, குதிரை முதலிய மிருகங்களில் ஸ்திரீஜாதிகளுடைய சிறுநீர்களே வீர்யமுள்ளவை யென்றும், ஆகவே அவைகளே உபயோகிக்கத் தகுந்தவை யென்றும் பரிபாஷாப்ரதீபம்.

அம்ல வர்க்கம்.

புளிவஞ்சி, எலுமிச்சை, கிச்சிலி, கொம்மட்டிமாதளை, புளியாரை, கடலைப்புளிப்பு, சரக்கொன்றைப்புளி, இலந்தை, மாதளை, மாசிப்பத்திரி, புளி, நாரத்தை, விளாம்பழப்புளி, பெருங்களா இவைகளும், மற்றும் புளிப்பாயுள்ள சரக்குகளும் கூட்டி "அம்லவர்க்கம்" எனப்படும். இவற்றுள் சணகாம்லம் எனப்படுகிற கடலைப்புளிப்பு ஒன்று மாத்திரம் உத்தமமானது; புளிவஞ்சியும் எல்லாவற்றிலும் மிகச் சிறந்தது. இவை இரஸாதிகளைச் சுத்தி செய்வதற்கும், திராவகமாக்குவதற்கும், ஜாரணம் செய்வதற்கும் ஏற்றனவாம். 80—83.

பஞ்சாம்லம்.

இலந்தை, மாதளை, புளி, கொடிமாதளை, புளிவஞ்சி இவ்வைந்தும் 'பஞ்சாம்லம்" எனக் கூறப்படும்; இவற்றை "அம்லபஞ்சகம்" என்றும் கூறலாம்.[1] 84.

பஞ்ச ம்ருத்திகைகள்.

செங்கல், காவிக்கல், உப்புமண், சாம்பர்,[2] புற்றுமண் ஆகிய இவ்வைந்தையும் இரஸச்சரக்குகளின் வேலைக்கு உபயோகமான 'பஞ்ச ம்ருத்திகைகள்' என்று வழங்குவர். 85.

விஷ வர்க்கம்.

சிருங்ககம், காலகூடம், வத்ஸநாபம் இவையும், க்ருத்ரிம விஷங்களும், பித்த ஸம்பந்தமான விஷமும் 'விஷ வர்க்கம்' என்று கூறப்படும்.[3] இவை இரஸத்தைக்

---

1. "எலுமிச்சை, நாரத்தை, புளிவஞ்சி, புளி, கொம்மட்டிமாதளை இவ்வைந்தும் ஸமபாகமாகச் சேர்க்கப்படுமானால் 'அம்லபஞ்சகம்' எனப்படும். வாய்சுத்தமாவதற்கும், நாவரட்சி உடனே சமனமாவதற்கும் உபயோகமானது"—இராஜநிகண்டு.

2. 'சாம்பர்' என்பதற்குப் பதிலாய் 'ஓட்டடை' என்று வேறு இடங்களில் கூறப்படுகிறது. (89-ம் பக்கம் பார்க்க.)

3. சிருங்ககம்—இது நாபியைப் போன்றதோர், அதினும் கொடிய விஷச் சரக்கு. பசுவின் கொம்பில் இச்சரக்கைக் கட்டினால் அதன் பா[illegible]சன்னிரமாகமாறும் எனப் படுகிறது. காலகூடம்—இவ்விஷம் [illegible]விருக்ஷ ஜாதியைச் சேர்ந்தது; உருவத்தில் அரசு போன்றது; இம்[illegible]த்திலிருந்து கசியும் பிசின் போன்ற சத்து காலகூட விஷம் எனப்படுகிறது; இவ்விருக்ஷம் அஹிக்ஷேத்திரத்திலும், சிருங்கபேரத்திலும், கொங்கணத்திலும், மலயபர்வதத்திலும் உண்டு என்று கூறப்படுகிறது. வத்ஸநாபம்—வத்ஸநாபியைப் போன்ற இவ்விஷச் சரக்கின் செடி ஆவாரயிலை போன்றது; இதன் அருகில் வேறு செடிகள் பயிராகா. இம்மூன்றும் ஸ்தாவரவிஷயங்களைச் சேர்ந்தவை. கிருத்ரிம விஷங்கள்—சிற்சில சரக்குகளின் சேர்க்கையால் ஏற்படும் விஷங்கள். இவை காவிஷம் என்றும், தூஷீவிஷம் என்றும் இரு வகைப்படும். பித்தவிஷம்—சில மத்ஸ்யம்; முதலியவற்றின் பித்தம் விஷகுணமுள்ளது. ["சிருங்ககம், காலகூடம், ஹாலாஹலம், வத்ஸநாபம், ஸக்துகம் என்கிற இவை மஹாபஞ்சவிஷங்கள் எனப்படும்" என்று இராஜநிகண்டு.]

கட்டுவதற்கும், இரஸத்தைப் பக்குவம் செய்வதற்கான வேறு முறைகளுக்கும் உபயோகமாகின்றன. இவ்வர்க்கச் சரக்குகளை முறைதவறாக உபயோகித்தால் பிராணாபாயம் நிச்சயமாய் உண்டாகும். 86, 87.

உபவிஷங்கள். சிவனார் கிழங்கு, எட்டிக் கொட்டை, அலரி, கஞ்ஜா, சேராங்கொட்டை, ஊமத்தை, எருக்கு ஆகியவற்றின் கூட்டுக்கு 'உபவிஷவர்க்கம்' என்று[1] பெயர். 88.

க்ஷீரவர்க்கம். (1) யானைப்பேடு, குதிரைப்பேடு, பசு, பெண் கழுதை, வெள்ளாடு, செம்மறியாடு, ஒட்டகப்பேடு இவைகளுடைய பால், (2) அத்திப்பால், அரசம்பால், எருக்கம்பால், ஆலம்பால், உதியம்பால், சிறுபாலையின் பால், கள்ளியினங்களின் பால்கள், காட்டாமணக்குப்பால் இவை 'க்ஷீரவர்க்கம்' என்று வழங்கப்படும்; இரஸாதிகளைப் பக்குவம் செய்வதற்கு இந்தப் பால்கள் உபயோகமானவை[2]. 89, 90.

மலவர்க்கம். பருந்து, காடை, மாடப்புறா, மயில், கழுகு, கோழி இப்பறவைகளின் மலங்கள் 'மலவர்க்கம்' எனக் கூறப்படும்; இவற்றை மேலே பூசுவதாலும், இவற்றைக் கொண்டு புடமிடுவதாலும் எல்லா உலோஹங்களையும் சுத்தம் செய்யலாம். 91, 91½.

இரக்த வர்க்கம் குசும்பாவிதை, கருங்காலி, அரக்கு, மஞ்ஜிஷ்டி, செஞ்சந்தனம், அஜு, செம்மரம், கஸ்தூரி மஞ்சள், ஸ்வர்ணமாக்ஷிகம் ஆகிய இச்சரக்குகள் மிகச் செந்நிறங் கொடுப்பவை; இவ்வகுப்புக்கு 'இரக்த வர்க்கம்' என்று பெயர். 92, 93.

பீத வர்க்கம். பலாசு, சரக்கொன்றை, மஞ்சள், மரமஞ்சள் ஆகிய மஞ்சள் நிறச்சரக்குகள் 'பீத வர்க்கம்' என்று வழங்கப்படும்; இவை இரஸேந்திரத்தைப் பக்குவம் செய்யும் முறைகளில் உபயோகப்படுகின்றன. 94.

ச்வேத வர்க்கம் நந்தியாவட்டை, வெட்பாலை, குருக்கத்தி, குன்றுமணி, சிறுபாலை, வெண் தாமரைக்கிழங்கு ஆகியவை 'ச்வேத வர்க்கம்' எனப்படும். 95.

1. "எருக்கம்பால், கள்ளிப்பால், கலப்பைக்கிழங்கு, அலரி, குன்றுமணிவேர், அபினி, ஊமத்தை இவ்வேழும் ஸப்த உப விஷங்கள் எனப்படும்" என்று வேறு சில நூல்களில் கூறப்படுகிறது. "கள்ளி, எருக்கு, சிவனார்கிழங்கு, குன்றுமணி, அலரி, எட்டிக்கொட்டை, நேபாளம், ஊமத்தை, அபினி என்கிற ஒன்பதும் நவோபவிஷங்கள் ஆம்" என்றும் சிலர்.

2. இங்கு குறிக்கப் பட்டுள்ளவைகளே யன்றி, பாலுள்ள வேறு எல்லாச் செடி கொடிகளுங்கூட க்ஷீரவர்க்கத்தைச் சேரும் எனப்படுகிறது. [இங்கே முதல் வகுப்பைச் சேர்ந்தவற்றை 'ஜங்கம க்ஷீரவர்க்கம்' என்றும், இரண்டாம் வகுப்பைச் சேர்ந்தவற்றை 'ஸ்தாவர க்ஷீரவர்க்கம்' என்றும் கருதுக.]

க்ருஷ்ண வர்க்கம். வாழை, பாகல், த்ரிபலை, அவுரி, தட்டைக்கோரை, சேறு, அன்னபேதி, மாம்பிஞ்சு ஆகியவை 'க்ருஷ்ணவர்க்கம்' எனக் கூறப்படும். 96.

இரக்தாதி வர்க்கங்களின் உபயோகம். இரக்தவர்க்கம் முதலிய நான்கு வகையான வர்க்கங்களில் அடங்கிய சரக்குகளால் ஜாரணம் செய்ய வேண்டிய திரவ்யத்தை முறை தவறாமல் பாவனை செய்ய, அவ்வர்ணச்சரக்குகளின் நிறத்தை அந்த திரவ்யம் அடையும். 97.

சோதநீய வர்க்கம். காசம், வெங்காரம், நத்தையோடு இவற்றின் கூட்டுக்கு 'சோதநீயகணம்' எனப் பெயர். இவ்வர்க்கம் லோஹங்களுடையவும், கட்டப்பெற்ற இரஸத்தினுடையவும், உலோஹங்களுடையவும் களிம்புகளைப் போக்கடிக்கக் கூடியது. மேலும் 'காபாலிக கணத்வம்ஸீ' என்றும்[1] இவ்வர்க்கத்தை இரஸவாதிகள் வழங்குவர். 98.

லோஹ காடிந்யநாசிவர்க்கம். பெருங்கிழங்கு, ஆடுதீண்டாப்பாளை, வாலுழுவை, பலாசவித்து, முயலெலும்புகள் ஆகிய இவை 'லோஹகாடிந்ய நாசகவர்க்கம்' எனக்[2] கூறப்படும். 99.

திராவண வர்க்கம். வெல்லம், குங்குலியம், குன்றுமணி, நெய், தேன், வெங்காரம் இச்சரக்குகள் 'திராவணவர்க்கம்' எனப்படும். இவை எளிதில் உருக்கமுடியாத எல்லா லோஹம் முதலியவைகளையும் எளிதில் உருக்க உபயோகப்படும். 100.

க்ஷாராதிகளின் பொது உபயோகம். (1) க்ஷாரங்கள் அனைத்தும் தோஷத்தை நீக்குந்தன்மையன. (2) அம்லங்கள் சுத்தியும் ஜாரணமும் செய்ய உபயோகப்படுகின்றன. (3) விஷங்கள் சரக்குகளின் மந்தத் தன்மையைப் போக்கி வீர்யத்தை விருத்தி செய்யும். (4) ஸ்நேஹங்கள் என்னும் எண்ணெய்ப் பசையுள்ள சரக்குகள் சரக்குகளுக்கு ஸ்நிக்தத் தன்மையை யுண்டுபண்ணும். 101.

---

1. உலோஹங்களிலும் இரஸச்சரக்குகளிலும் உள்ள தோஷங்களை இரஸவாதிகள் 'காபாலிகணம்' என்றும் அத்தோஷங்களைப் போக்கும் சரக்கை 'காபாலிகணத்வம்ஸீ' என்றும் வழங்குகின்றனராம்.

2. லோஹகாடிந்யநாசகம்—உலோஹங்களுக்கு இயல்பாயுள்ள கடினத்தன்மையைப் போக்குந்தன்மை.

பதினேராம் அத்தியாயம்.

இரஸ ஸம்ஸ்காராதிகள்.

மாந பரிபாஷை.

[நிறைகள் அல்லது அளவுகள்.]

[1] அணுக்கள் ஆறு சேர்ந்தது ஒரு த்ருடி. ஆறு த்ருடிகள் கூடியது ஒரு லிக்ஷை. ஆறு லிக்ஷைகள் கூடியது ஒரு யூகம். ஆறு யூகங்கள் சேர்ந்தது ஒரு இராஜஸ். ஆறு இராஜஸ்ஸுகள் சேர்ந்தது ஒரு ஸர்ஷபம். ஆறு ஸர்ஷபங்கள் கூடியது ஒரு யவம். யவங்கள் ஆறு கூடியது ஒரு குஞ்ஜா. இரண்டு குஞ்ஜாக்கள் சேர்ந்தது ஒரு நிஷ்பாவம். மூன்று குஞ்ஜாக்கள் சேர்ந்தால் ஒரு வல்லம். இரண்டு வல்லங்கள் சேர்ந்தால் ஒரு மாஷம். இரண்டு மாஷங்கள் கூடியது ஒரு தாணம். இரண்டு தாணங்கள் கூடியது ஒரு சாணம்; சாணத்திற்கே நிஷ்கம், கலை என்றும் பெயர்களாம். இரண்டு சாணங்கள் சேர்ந்தது ஒரு வடகம்; அதுவே கோலம் எனப்படும். கோலங்கள் இரண்டு கொண்டது [2] ஒரு தோலம்; அதாவது நான்கு நிஷ்கங்கள் கொண்டது; தோலத்திற்கே கர்ஷம், உதும்பரம், பாணிதலம், ஸுவர்ணம், கவலக் கிரஹம், அக்ஷம், பிடாலபதகம் என்றும் பெயர். இரண்டு தோலங்கள் கொண்டது ஒரு சுக்தி. சுக்திகள் இரண்டு கூடியது ஒரு பலம் என்று சிலர்; மூன்று சுக்திகள் கூடியது ஒரு பலமென்று வேறு சிலர் வழங்குவர்; பலமே முஷ்டியென்றும், பிரகுஞ்சமென்றும், பில்வமென்றும் கூறப்படும். இரண்டு பலங்கள் கொண்டது ஒரு பிரஸ்ருதம். இரண்டு பிரஸ்ருதங்கள் சேர்ந்தது ஒரு குடவம்; அதற்கே அஞ்ஜலி யெனவும் பெயர். இரண்டு குடவங்கள் சேர்ந்தது ஒரு மாநிகை. இரண்டு மாநிகைகள் சேர்ந்தது ஒரு பிரஸ்த்தம். இரண்டு பிரஸ்த்தங்கள் சேர்ந்தது ஒரு சுபம். இரண்டு சுபங்கள் சேர்ந்தது ஒரு ஆடகம்; அது பாத்ரத்வயமென்றும் கூறப்படும். நான்கு ஆடகங்கள் கூடியது ஒரு கடம்; அதுவே உந்மாநம், நல்வணம், அர்மணம், சூர்ப்பம், த்ரோணம் என்கிற பர்யாய நாமங்களால் வழங்கப்படும். நூறு பலங்கள் கொண்டது ஒரு துலாம். இவ்விதம் நூறு பலங்கள் கொண்ட துலாம் நாற்பது சேர்ந்தால் ஒரு பாரம் எனப்படுகிறது. இவ்விதமாக இரஸ சாஸ்திரத்திற்கு உபயோகமான அளவுகள் சொற்பமாத்திரம் இரஸார்ணவாதி சாஸ்திரங்களைப் பார்த்து மொழியப்பட்டது. இனி இரஸேந்திரத்தை ஸம்ஸ்காரம் செய்யும் வகைகள் விவரிக்கப்படுகின்றன.[1] 1—10.

1. "ஆறு த்ருடிகள் சேர்ந்தால் ஒரு லிக்ஷை எனப்படும். ஆறு லிக்ஷைகள் ஒரு யூகம். ஆறு யூகங்கள் ஒரு இராஜஸ். ஆறு இராஜஸ்ஸுகள் ஒரு ஸர்ஷபம்; ஸர்ஷபமே விஸ்தார்த்தம் என்றும் கூறப்படும். ஆறு விஸ்தார்த்தங்கள் ஒரு யவம் எனப்படும். ஆறு யவங்கள் சேர்ந்தால் ஒரு குஞ்ஜா. மூன்று குஞ்ஜாக்கள் ஒரு வல்லம். ஆறு குஞ்ஜாக்கள் ஒரு மாஷம். பன்னிரண்டு மாஷங்கள் ஒரு தோலம். எட்டுத் தோலங்கள் சேர்ந்து ஒரு பலமாகும்." [இந்த மாந பரிபாஷை பூனா பதிப்பு மூலத்தில் ஒன்பதாம் அத்தியாயத்தின் முடிவில் இருக்கிறது. இதே விஷயம் 10-ம் அத்தியாயத்தின் ஆரம்பத்திலும் மொழியப்படுவதால் பிசகாக இவ்விஷயம் 9-ம் அத்தியாயத்தின் முடிவில் சேர்க்கப்பட்டிருப்பதாகத் தெரியவருகிறது. வேறு பதிப்புகளில் இவ்விஷயத்தையும் 10-ம் அத்தியாயத்தின் ஆரம்பத்தில் சேர்த்துப் படிக்கிறார்கள்.]

2. 'கோலங்கள் மூன்று கொண்டது ஒரு தோலம்' என்று ஒரு பாடம். ஆனால் இதர கிரந்தங்களில் 'கோலங்கள் இரண்டு கொண்டது ஒரு தோலம்' என்று கூறப்படுவதாலும், 'நான்கு நிஷ்கங்கள் கொண்டது ஒரு தோலம்' என்று இங்கேயே அடுத்தாற்போலே மொழியப்படுவதாலும் "இரண்டு கோலங்கள் ஒரு தோலம்" எனகிற பாடமே சரியானது எனக் கருதுகிறோம்.

1. இக்கிரந்தத்திலும் இதர கிரந்தங்களிலும் வழங்கப்படும் மாநங்களின் தாரதம்யங்கள் :—

11-ம் அத்தியாயம் ஆரம்பம்.

- 6 அணுக்கள் = 1 த்ருடி.
- 6 த்ருடிகள் = 1 லிக்ஷா.
- 6 லிக்ஷாக்கள் = 1 யூகம்.
- 6 யூகங்கள் = 1 இராஜஸ்.
- 6 இராஜஸ் = 1 ஸர்ஷபம்.
- 6 ஸர்ஷபங்கள் = 1 யவம்.
- 6 யவங்கள் = 1 குஞ்ஜா.
- 2 குஞ்ஜாக்கள் = 1 நிஷ்பாவம்.
- 3 ஷை = 1 வல்லம்.
- 2 வல்லங்கள் = 1 மாஷம்.
- 2 மாஷங்கள் = 1 தாணம்.
- 2 தாணங்கள் = 1 சாணம்.
- 2 சாணங்கள் = 1 வடகம்.
- 2 வடகங்கள் = 1 கர்ஷம்.
- 2 கர்ஷங்கள் = 1 சுக்தி.
- 2 சுக்திகள் / 3 ஷை = 1 பலம்.
- 2 பலங்கள் = 1 பிரஸ்ருதம்.
- 2 பிரஸ்ருதங்கள் = 1 குடவம்.
- 2 குடவங்கள் = 1 மாநிகை.
- 2 மாநிகைகள் = 1 பிரஸ்த்தம்.
- 2 பிரஸ்த்தங்கள் = 1 சுபம்.
- 2 சுபங்கள் = 1 ஆடகம்.
- 4 ஆடகங்கள் = 1 த்ரோணம்.
- 100 பலங்கள் = 1 துலாம்.
- 40 துலாங்கள் = 1 பாரம்.

10-ம் அத்தியாயம் முடிவிலுள்ளது.

- 6 த்ருடிகள் = 1 லிக்ஷா.
- 6 லிக்ஷா = 1 யூகம்.
- 6 யூகங்கள் = 1 இராஜஸ்.
- 6 இராஜஸ் = 1 ஸர்ஷபம்.
- 6 ஸர்ஷபங்கள் = 1 யவம்.
- 6 யவங்கள் = 1 குஞ்ஜா.
- 3 குஞ்ஜாக்கள் = 1 வல்லம்.
- 2 வல்லங்கள் = 1 மாஷம்.
- 12 மாஷங்கள் = 1 தோலம் (கர்ஷம்.)
- 8 தோலங்கள் = 1 பலம்.

இதர நூல்களிலுள்ளது.

- 30 பரமாணுக்கள் = 1 த்ரஸரேணு.
- 6 த்ரஸரேணுக்கள் = 1 மரீசி.
- 6 மரீசிகள் = 1 இராஜிகை.
- 3 இராஜிகைகள் = 1 ஸர்ஷபம்.
- 8 ஸர்ஷபங்கள் = 1 யவம்.
- 4 யவங்கள் = 1 குஞ்ஜா.
- 6 குஞ்ஜா = 1 மாஷம்.

(138-ம் பக்கம் பார்க்க)

இரஸ ஸம்ஸ்கார முறைகள் - பதினெண் வகை.

ஸ்வேதநம், மர்த்தநம், மூர்ச்சநம், உத்தாபநம், பாதநம், ரோதநம், நியமநம், தீபநம், அப்ரககிராஸமாநம், ஸஞ்சாரணம், கர்ப்பத்ருதி, பாஹ்யத்ருதி, ஜாரணம், கிராஸம், ஸாரணம், கிராமணம், வேதநம், சரீரயோகம் என்று இரஸஸம்ஸ்காரமுறைகள்[1] பதினெட்டு வகைப்படும். 11, 12.

இரஸத்திற்குப் பல வேறு நிலைமைகளிலுள்ள குணங்கள்.

(1) மர்மஸ்த்தாநம் சிதைவுபட்டிருக்கையிலும், க்ஷாரங்களாலாவது அக்னியினாலாவது சுடப்பட்டிருக்கையிலும் இரஸத்தை உபயோகிக்கக் கூடாது. (2) இரஸம் நன்கு சுத்தியடைந்திருந்தால், அது மிருதுவான தீயைத் தாங்கும் இயல்புடையது. (3) மூர்ச்சநம் அடைந்த இரஸம் பிணிகளைப் பரிஹரிக்கவல்லது. (4) மாரணமடைந்த இரஸம் கடுந்தீயிலும் சிறிதும் பறந்துவிடாமல் நிலைத்திருப்பதுடன் ஆரோக்கியத்தையும் ஆயுளையும் அபிவ்ருத்தி செய்யுந் தன்மையது. 13, 13½.

இரஸத்தின் பன்னிரண்டு தோஷங்கள்.

(1) விஷம், அக்னி, மலம் என்பவை இரஸத்திற்குள்ள மூன்று விதமான **இயற்கைத் தோஷங்களாம்**; அவை முறையே மரணம், அழற்சி, மூர்ச்சை என்பவைகளுக்குக் காரணங்களாம். (2) நாக தோஷம், வங்க தோஷம் என்று வேறிரண்டு தோஷங்கள் இரஸத்திற்கு உண்டு; அவ்விரண்டும் **யௌகிகதோஷங்கள்**[2] எனப்படும்; இத்தோஷங்கள் விரைத்தல், பொருமல், குஷ்டம் ஆகிய கோளாறுகளை யுண்டுபண்ணும். (3) இரஸம் உற்பத்தியாகிற பூமியிலிருந்தும், மலைகளிலிருந்தும், ஜலத்திலிருந்தும் ஸம்பந்தித்த **கஞ்சுகதோஷங்கள்**[3] எனப்படும் வேறு ஏழுவித தோஷங்களும் இரஸத்திற்கு உண்டு; அவற்றிற்கு பர்ப்படீ, பாடீ, பேதீ, த்ராவீ, மலகாரீ,

(முன்பக்கத் தொடர்ச்சி.)

4 மாஷங்கள் = 1 சாணம்.
2 சாணங்கள் = 1 கோலம்.
2 கோலங்கள் = 1 கர்ஷம்.
2 கர்ஷங்கள் = 1 சுக்தி.
2 சுக்திகள் = 1 பலம்.
2 பலங்கள் = 1 பிரஸ்ருதம்.
2 பிரஸ்ருதிகள் = 1 குடவம்
2 குடவங்கள் = 1 மாநிகை.
2 மாநிகைகள் = 1 பிரஸ்தம்.
4 பிரஸ்தங்கள் = 1 ஆடகம்.
4 ஆடகங்கள் = 1 திரோணம்.
2 திரோணங்கள் = 1 கும்பம்.
2 கும்பங்கள் = 1 திரோணி.
4 திரோணிகள் 1 காரி.
100 பலங்கள் = 1 துலாம்.
2000 பலங்கள் = 1 பாரம்.

1. பதினெட்டு விதமான இரஸ ஸம்ஸ்கார முறைகள் இனி விவரிக்கப்படும்.

2. யௌகிக தோஷங்கள்—சில சரக்குகளின் சேர்க்கையாலான தோஷங்கள்.

3. கஞ்சுகதோஷங்கள்—இரஸத்தின் வீர்யத்தை மறைத்துப் போடும் தோஷங்கள்.

அந்தகாரீ, த்வாங்க்ஷீ என்று பெயர்;[1] இவ்வேழும் ஔபாதிக தோஷங்கள் என்றும்[2] வழங்கப்படும். இரஸத்திற்கு ஆகப் பன்னிரண்டு தோஷங்கள் உண்டென்று இரஸசாஸ்திரமறிந்தவர் கூறுவர். பூமியிலிருந்து பற்றிய தோஷங்கள் குஷ்டத்தை யுண்டுபண்ணும், மலைகளிலிருந்து பற்றியவை விரைப்பைத் தரும், தண்ணீரிலிருந்து பற்றியவை வாதவிகாரங்களை யுண்டுபண்ணும். நாகம் வங்கம் இவற்றால் உண்டான தோஷங்கள் ஆட்யவாதம் எனப்படுகிற ஆமவாத விகாரத்தையும் உண்டுபண்ணும். ஆகவே இரஸத்தை நன்கு பக்குவஞ் செய்வதற்கு இவ்வேலையில் நிபுணர்களாயுள்ளவர்களை உதவியாகக் கொண்டு, மற்றும் ஸகல உபகரணங்களையும் சேர்த்து ஆயத்தமாக வைத்துக் கொண்டு இரஸ ஸம்ஸ்காரங்களை நிறைவேற்றவேண்டும். 14—20

இரஸ ஸம்ஸ்கார முறைகள்.

ஸம்ஸ்காரத்திற்குத் தேவையான இரஸ பரிமாணம்.

(1) அடியில் வரும் ஸம்ஸ்காரங்களைச் செய்வதற்கு இரஸத்தை உத்தமமாயாகக் கிரஹிக்கும் அளவு இரண்டாயிரம் பலம்; ஆயிரம் பலங்களும் கிரஹிக்கலாம்; அல்லது நூறு பலங்கள் கிரஹித்தாலும் கிரஹிக்கலாமே; இருபத்தெட்டு பலங்களாவது, பதினைந்து பலங்களாவது, ஒரு பலமாவது கிரஹிக்கலாம்; அல்லது அதமபக்ஷம் அரைப் பலம் இரஸமாவது ஸம்ஸ்காரத்திற்குக் கிரஹிக்கப்படவேண்டும்.[3] (2) சுபமான தினத்தில் சுபநக்ஷத்திரத்தில் இரஸசோதநத்திற்கு ஆரம்பிக்கவேண்டும். 21, 22.

1. பர்ப்படீ—பர்ப்படம் போன்றது. பாடீ—பிளவுறுதல். பேதீ—பேதத்தை உண்டுபண்ணுவது. த்ராவீ—உலோஹங்களை நீர்க்கச் செய்வது. மலகாரீ—மலதாது தோஷங்களை யுண்டுபண்ணுவது. அந்தகாரீ—குருட்டை யுண்டுபண்ணுவது. த்வாங்க்ஷீ—சயம் கருப்பாயிருப்பது.

2. ஔபாதிகதோஷங்கள்—வெளிக்காரணங்களில் உண்டாகும் தோஷங்கள்.

3. "ஸம்ஸ்காரத்தின் பொருட்டு இரஸத்தை நூறு பலமாவது, ஐம்பது பலமாவது, இருபத்தைந்து பலமாவது, பத்துப் பலமாவது, ஐந்து பலமாவது, ஒரு பலமாவது, அரைப் பலமாவது கிரஹிக்கலாம். குறைந்த பக்ஷம் கால் பலம் இரஸமாவது வேண்டும். இரஸத்தை நன்கு ஸம்ஸ்கரிக்கவேண்டுமானால் கால் பலத்துக்குக் குறைவாகக் கிரஹிக்கக் கூடாது. ஆகவே மேற்கூறிய அளவுகளில் கிடைக்குமான அளவு இரஸத்தை யெடுத்துப் பக்குவம் செய்யலாம்."—இரஸேந்திரஸாரம்.

ஸ்வேதநம். த்ரிகடு, இந்துப்பு, வெண்கடுகு, சித்திரமூலம், இஞ்சி, முள்ளங்கி இவற்றை இடித்து காஞ்ஜிகத்தில் சேர்த்து,[1] அதில் இரஸத்தை[2] மூன்று நாட்கள் எரித்து ஸ்வேதநம்[3] செய்யவேண்டும். 23.

மர்த்தநம். (1) ஒட்டடை, செங்கற்பொடி, தயிர், வெல்லம், இந்துப்பு, வெண்கடுகு இவை பிரத்யேகம் இரஸத்திற்குப் பதினறில் ஒரு பங்கு, இவற்றுடன் இரஸத்தைச் சேர்த்து மூன்று நாட்கள் அரைக்கவேண்டும். (2) அதன் பிறகு இரஸத்தினுள்ள அழுக்குகளைப் போக்கிச் சுத்தமாக்குவதற்காக ஜீர்ணப்ரகத்தையும், பீஜத்திரவ்யத்தையும், ஜீர்ண இரஸத்தையும்[4] கூட்டி அரைக்கவேண்டும்; இவ்விதம் செய்ய, சுத்தமான இரஸம் அரைத்து வருகையில், எவ்வளவுக் கெவ்வளவு ஒவ்வொரு சரக்கையும் அதிகிரஸம் செய்து வருகின்றதோ அதற்கு ஏற்றவாறு அதற்குச் செந்நிறம் ஒவ்வொரு முறையும் அதிகப்பட்டுவரும். இவ்விதம் இரஸத்தை அரைக்கும் முறை 'மர்த்தநம்' எனப்படுகிறது[5]. இம்முறையினால் இரஸத்தின் குணம் அதிகமாகும். 24—27.

மூர்ச்சநம். சோற்றுக் கற்றாழையானது இரஸத்திலுள்ள அழுக்கைப் போக்கும்; த்ரிபலை அக்கினி தோஷத்தைப் பரிஹரிக்கும்; சித்திரமூலம் விஷதோஷத்தை நீக்கும்; ஆகவே இவற்றால் ஏழு முறை தனித் தனியே இரஸத்தை மர்த்தநம்

1. காஞ்ஜிகம்—தாந்யாம்லம் என்னும் ஒருவித காடி. ["இடைக்கக் கூடிய பலவித தான்யங்களை உமி நீக்கி, ஒரு மண்பாண்டத்தில் சேர்த்து, அதில் தண்ணீரை நிரப்பி, மூடி யிட்டு நன்றாகப் புளிக்கும் வரையில் வைத்திருக்கவும். பிறகு கோரைக்கிழங்கு, அல்லாரை, கொட்டைக்கரந்தை, விஷ்ணுக்ராந்தி, சாறணை, பொன்னாங்கண்ணி, ஸிர்ப்பாக்ஷி, நெய்ச் செட்டிக்கீரை, தண்ணீர் விட்டான்கிழங்கு, த்ரிபலை, மலையகத்தி, செருப்படை, சித்திரமூலம், இவற்றின் இடைப்பவைகளைச் சமூலமாக இடித்து, முற்கூறிய காடியில் சேர்த்துப் புளிக்கவைத்து எடுத்து, வடிக்கட்டி வைத்துக்கொள்ளவும். இது தாந்யாம்லம் எனப்படும். இரஸத்தை ஸ்வேதநம் செய்யும் முதலிய வேலைகளுக்கு இது உபயோகமாகும்":—ஆயுர்வேதப்ரகாசம்.]

2. நான்கு மடிப்புகளாகச் செய்த வஸ்திரத்தில் இரஸத்தைக் கட்டித் தொங்கவிடவேண்டும் என்பது சிலரது கொள்கை.

3. ஸ்வேதநம்—ஆவியிற் பக்குவம் செய்தல். ஸ்வேதநீ யந்திர முறையைப்பற்றி 111-ம் பக்கம் பார்க்க.

4. ஜீர்ண இரஸம், ஜீர்ணப்ரகம், பீஜம் ஆகிய விஷயங்களைப் பற்றி 100, 106, 108-ம் பக்கங்களைப் பார்க்க.

5. மர்த்தநம்—104-ம் பக்கம் பார்க்க. "கல்வத்தில் ஐந்து பலம் இரஸம் சேர்த்து, ஸ்வேதநத்திற்காகக் கூறிய சரக்குகளாலும் காஞ்ஜிகத்தினாலும் மூன்று நாட்கள் அரைத் தாட்டியெடுத்து, சூடான காஞ்ஜிக நீரால் அலம்பவும்; இதனால் இரஸத்திற்கு வெளிதோஷம் நீங்கி அது பரிசுத்தமாகின்றது."—இரஸப்ரகாசஸுதாகரம்.

செய்யவும்; இவ்வஸ்துக்களால் செய்யப்படும் மர்த்தநம் 'மூர்ச்சநம்' எனப்படுகிறது[1]; இம்மூர்ச்சந விதியினால் இரஸம் தோஷம் நீங்கியதாகும். 28, 29.

உத்தாபநம். முற்கூறிய சோதந முறையினால் சுத்தியடைந்த இரஸத்தை காஞ்ஜிககஷாயத்தில் பூதிதோஷம் என்கிற[2] அழுக்கைப் போக்குவதற்காகப் போட்டு வைத்து, அதிலிருந்து மீண்டும் எடுக்கவும்; இப்படி எடுக்கப்படும் முறை 'உத்தாபநம்' எனப்படும்[3]. 30.

பாதநம். (1) இரஸத்துடன் தாம்ரசூர்ணம் கூட்டி அரைத்து, அதை ஒரு சக்கரம் போலச் செய்து, ஊர்த்வபாதந யந்திரமுறையில் வடிக்கவும்; இப்படிச் செய்ய இரஸமானது வங்கதோஷ-நாகதோஷங்கள் நீங்கி சுத்தமாகும். இரஸத்திற்குத் தாம்ரத்தைக் கூட்டி மூன்று முறை ஊர்த்வபாதந யந்திரத்தில்[4] பக்குவம் செய்தெடுக்க வேண்டும். (2) பிறகு த்ரிபலை, முருங்கப்பட்டை, சித்திரமூலம், இந்துப்பு, கடுகு இவற்றைச் சேர்த்து இரஸத்தை ஆட்டி நஷ்டபிஷ்டியாகச் செய்து, அதை ஒரு பாத்திரத்தின் உள்ளே பூசி, அதை மற்றொரு பாத்திரத்தின் மேல் கவிழ்த்து மூடி, கூட்டு வாய்களைச் சீலைமண் கொண்டு அடைத்து, அதஃபாதந முறையில்[5] அடியில் வறட்டிகளை யிட்டு எரிக்கவும். (3) மாமஞ்சள், ...ஞ்சில், சரக்கொன்றை, கற்றாழை, த்ரிபலை, சித்திரமூலம், அம்மாம்பச்சரிசி, சாறணை, காயம், இந்துப்பு,

1. மூர்ச்சநம்—"சில சரக்குகளைக் கொண்டு செய்யப்படும் மர்த்தநமே மூர்ச்சநம் எனப்படும்." 104-ம் பக்கமும் பார்க்க.
["மூர்ச்சநம் ... வித கஞ்சுகங்களையும் போக்கக்கூடிய சோதநமுறை:—...ம், யவக்ஷாரம், பஞ்சலவணம், அம்லவர்க்கம், இவற்றைக் கொண்டு இரஸத்தை கல்வத்தில் மூன்று நாட்கள் ஆட்டியெடுக்கவும்; அதனால் இரஸம் நஷ்டபிஷ்டமென்னும் நிலைமையைப் பெறும்; இம்மூர்ச்சந முறையால் இரஸம் நிர்மலமாகின்றது."—இரஸப்ரகாச ஸுதாகரம்.]

2. பூதிதோஷம்—கந்தகம் முதலியவை பரிக்கையில் உண்டாகும் ஒருவித நாற்றம்.

3. உத்தாபநம்—இதுவே உத்தாபநம் எனப்படுகிறது. 105-ம் பக்கம் பார்க்க. ["ஸ்வேதநம், பாதநம் முதலிய முறைகளால் நஷ்டபிஷ்டயாதி ரூபத்திலிருந்து மீண்டும் இரஸத்திற்கு இயற்கைத் தன்மையை யுண்டுபண்ணுவது உத்தாபநம் எனப்படும்; இது மூர்ச்சநத்தினாலான உருமாறு பாட்டைப் பரிஹரிக்கும் முறையாம்."—இரஸபத்ததிவ்யாக்யா. "இரஸத்தை எலுமிச்சம்பழச்சாற்றால் அரைத்து, வெயிலில் வைத்து எடுக்கவும். இவ்விதினால் எடுக்கப்பட்ட இரஸம் போக மிச்சமுள்ள சூர்ணம் போன்ற இரஸத்தை பாதநயந்திரத்திற் பக்குவம் செய்தெடுக்கவும்."—ஆயுர்வேதப்ரகாசம்.]

4. ஊர்த்வபாதந யந்திரம்—112-ம் பக்கம் பார்க்க.

5. அதஃ பாதந யந்திரம்—112-ம் பக்கம் பார்க்க.

ஸ்வர்ணமாக்ஷிகம் இவற்றாலாவது, (4) அடியிற் கூறப்போகிற ஸர்ப்பாக்ஷ்யாதி கணச்சரக்குகளையும்[1] இந்துப்பையுங் கூட்டியாவது இரஸத்தை அரைத்து, நஷ்டபிஷ்டியாகச் செய்து, பாதநயந்திரத்திற் பக்குவம் செய்யவும். (5) அல்லது வெங்காரம், குங்குலியம் இவற்றைக் கூட்டியாவது பாதநயந்திரத்தில் இரஸத்தைப் பக்குவம் செய்யவும். இவ்விதமாக அதஃபாதநயந்திரத்திலும், ஊர்த்வ பாதநயந்திரத்திலும் பக்குவம் செய்யப்பட்ட பின் இரஸம் அவ்வச் சரக்கின் சேர்க்கையினால் இரஸாயநத்தில் உபயோகிப்பதற்கு மிகவும் ஏற்றதாகிறது. (6) அல்லது இரஸத்தை தீபிகாயந்திரத்திலாவது[2], (7) திர்யக்பாதந யந்திரத்திலாவது[3] பக்குவம் செய்ய, அது எல்லாத் தோஷங்களும நீங்கியதாகும். (8) வெகு நுண்மையாகப் பொடி செய்த அப்ரகத்தையும்,[4] காடியையும் இரஸத்துடன் கூட்டி, கல்வத்தில் இரஸம் நஷ்டபிஷ்டமாகுமளவும் ஆட்டியெடுத்து, அதை திர்யக்பாதநயந்திரத்தில் வைத்து, அடுப்பிலேற்றி கிரமமாகத் தீயை விருத்தி செய்து, இரஸமனைத்தும் ஜலபாத்திரத்தில் திர்யக்பாதநமாய் மூலமாய் இறங்கும் வரையில் எரிக்க வேண்டும். அப்பொழுது இரஸம் நன்றாகச் சுத்தியடையும்; எல்லா வேலைகளிலும் உபயோகிப்பதற்கும் உதவும். இவ்வாறு மர்த்தநம், மூர்ச்சநம், பாதநம் முதலிய முறைகளால் இரஸம் வீர்யத்தில் மந்தப்பட்டுச் சாந்தமான குணத்தைப் பெறும்[5]. 31—40.

இரஸத்தை இந்துப்பு கரைத்த ஜலத்திற்[6] சேர்த்து, ஒரு பாண்டத்திலிட்டு அடக்கம் செய்து வைத்தால்,
நிரோதநம். அதற்கு முகம் ஏற்பட்டுவிடும். ஸ்வேதநாதி முத

1. ஸர்ப்பாக்ஷ்யாதிகணம்—இரஸமூலிகாவர்க்கம், 144-ம் பக்கம் பார்க்க.

2. தீபிகாயந்திரம்—113-ம் பக்கம் பார்க்க.

3. திர்யக்பாதந யந்திரம்—117-ம் பக்கம பார்க்க.

4. வெகு நுண்மையாக வழுவழுப்பாய் அரைக்கப் பெற்ற அப்ரகம் நவநீதாப்ரகம் என்று மொழியப்படும்.

5. பாதநம்—ஊர்த்வபாதநம், அதஃபாதநம், திர்யக்பாதநம் என்று பாதநம் மூவகைப்படும். "குறிக்கப்பட்ட ஔஷதச் சரக்குகளைக் கூட்டி இரஸத்தை பாதநயந்திரத்திலிட்டு மேல் முகமாகவாவது, கீழ் முகமாகவாவது, குறுக்கு முகமாகவாவது ஆவியாகச் செய்து இறக்கும் முறை "பாதநம்" எனப்படும். இது வங்க தோஷம், அக்னிதோஷம் ஆகிய கஞ்சுகங்களைப் பரிஹரிக்கும்."—இரஸயத்நி வ்யாக்யா. 105-ம் பக்கமும் பார்க்க.

6. மூலத்தில் "ஸ்ருஷ்டாம்புஜே" என்று இருக்கின்றது. 'ஸ்ருஷ்டாம்பு' என்பதற்கு ஸைந்தவநீர் என்று ஆயுர்வேதப்ராகாசம். "சிறுநீர், சுக்ரம் ஆர்த்தவம் என்பவை ஸ்ருஷ்டாம்பு எனப்படும்" என்று வேறு சிலர். ஆனால் தற்காலத்திய உரையாசிரியர் ஒருவர் "ஸ்ருஷ்டி = சுத்தியென்னும் மூலிகை; அம்பு = குறுவேர்; ஜ = விஷம் என்று" வேறொரு பொருள் கூறுகிறார்.

[illegible] ஸம்ஸ்காரங்களால் இரஸமானது சிறந்த வீர்யத்தைப் பெறுகின்றது. இவ்விதம் அடக்கம் செய்யும் முறை நிரோதநம் எனப்படும்[1]. 41.

அதன் பிறகு அடியிற் கூறப்படும் முறைப்படி இரஸத்தை அதற்குள்ள ஓடுந்தன்மை நீங்குவதற்காக நியமநம்[3]
நியமநம். செய்ய வேண்டும். (1) அதற்குப் பெரும்பூசணி, ஸர்ப்பாக்ஷி, தேள்கொடுக்கு இலை, அல்லிக்கிழங்கு, கரிசிலாங்கண்ணி இவற்றின் சாற்றையும், இச்சாற்றிற்குச் சம அளவு காடியையுங் கூட்டி; அதில் இரஸத்தை மூன்று நாட்கள் ஸ்வேதநம் செய்ய வேண்டும். (2) அல்லது மிளகு, ஸுவர்ணமாக்ஷிகம், இந்துப்பு, வெள்ளை [illegible] முருங்கை, வெங்காரம் இவற்றைக் காஞ்சிகத்துடன் சேர்த்து அதில் இரஸத்தை ஸ்வேதநம் செய்தால் அது இரஸத்தில் [illegible] கவர்ச்சியுள்ளதாயாகும். 42—43½.

(1) க்ஷாரத்ரயம்,[5] இந்துப்பு, ஸுவர்ணமாக்ஷிகம், சித்திர
மூலம், முருங்கை, வெண்கடுகு, தீக்ஷ்ணலோஹம்,
தீபநம். புளிவஞ்சி, கடலுப்பு, திப்பிலி, புளி, காடி இவற்றைக் கூட்டி, அதில் நேபாளமும், செப்புரேக்குகளும் போட்டு, வெயிலில் வைத்து ஒருவாறு சுண்டச் செய்து எடுத்தால் அதற்கு [illegible] தீபநம் செய்ய உதவும். (2) இரஸத்திற்கு வீர்யமும், ஒளியும் விருத்தியாவதற்காக [illegible] வேதநம் செய்யவேண்டும். அடியிற் கூறப்படும் ஸர்ப்பாக்ஷ்யாதி [illegible] மூலிகைகளில் ஏவை [illegible] இடைக்கக் கூடுமோ [illegible] அவற்றின் ஸ்வரஸத்திலும் இரஸத்தை ஸ்வேதநம் செய்யலாம். இது தீபநமுறையாம்[4]. 44, 45.

1. முகம்—அப்ரகாதி சரக்குகளைத் தனக்குள் சாப்பித்துக் கொள்ளும் [illegible] இரஸத்தில் ஏற்படும் ஒருவித வாய்.

2. நிரோதநம், ரோதநம் என்றும், போதநம் என்றும் வழங்கப்படும். 105-ம் பக்கம் பார்க்க. ["மர்த்தநம், மூர்ச்சநம், பாதநம் முதலியவற்றால் இரஸம் வீர்யமிழந்து சாந்தத் தன்மையடையும்; அத்தன்மையை [illegible] வீர்யத்தை விருத்தி செய்வதற்காக போதநம் செய்ய வேண்டும். கொட்டைச்சிவிலாவது, பீங்கான் பாத்திரத்திலாவது இரஸத்தைச் சேர்த்து, அதில் இந்துப்புநீரை வார்த்து, பூமியில் இரண்டு [illegible] ஆழமான குழியில் மூன்று நாட்கள் புதைத்து [illegible] இதனால் இரஸத்திற்கு ஷண்டத்தன்மை (வீர்யமின்மை) நீங்கிப்போம்."—ஆயுர்வேதப்ரகாசம்.]

3. நியமநம்—105-ம் பக்கம் பார்க்க.

4. [illegible] இரஸம்—106-ம் பக்கம் பார்க்க.

5. க்ஷாரத்ரயம்—182-ம் பக்கம் பார்க்க.

இரஸ மூலிகா வர்க்கம்.

ஸர்ப்பாக்ஷி, பாலை, காட்டுவெள்ளரி, பொன்னாங்கண்ணி, சொ கங்குப்பி, தக்காளி, மயிர்மாணிக்கம், பிரம்ம தண்டு, எலிச்செவி, சாறணை, அழுக்கிறாங் கிழங்கு அறுகு, கருப்புமரு தோன்றி, நைதல், கறுப்பு பயறு, தண்ணீர்விட்டான், பிரண்டை, காட்டுக்கருணை, அக்னி கர்ணிகா, வெள்ளெருக்கு, முருங்கை, ஊமத்தை, கஸ்தூரிப்புல் முசுமுசுக்கை, வாழை, மஞ்ஜிஷ்டி, கோரைக் கிழங்கு, கருநொச்சி தொட்டாற் சுணங்கி, தேவதாளி, பிரமி, கருடங் கிழங்கு, சித்தி மூலம், தும்பை, மணத்தக்காளி, திப்பிலி, மஞ்சள், செஞ்சக்கனா ஜாதிமல்லிகை, தக்காளி, பில்வம், நிலக்கடம்பு, குசும்பாச்செடி பீர்க்கு, நீர்த்திப்பிலி, கலம்பைக் கிழங்கு, பேய்ச்சுரை, பேய வரை, சிந்தில், கருணைக்கிழங்கு, சூரியகாந்தி, மூக்கில், நில பனங் கிழங்கு, பரீவணங்கி ஆகிய இவை இரஸமூலிகைகள்[1] எனப் பெரும்பாலும் வழங்கப்படும். இவை இரஸத்தை பாவனை செய்யவும், ஸ்வேதனம் செய்யவும், [illegible] புசுவதற்கு சிறந்தவையாம். 46—52.

இரஸ பந்தன முறைகள்.

இருபத்தைந்து வித இரஸபந்தனங்கள்.

(1) மேலே எட்டு விதமான இரஸ ஸம்ஸ்கார முறைகள் கூறப் பட்டன; இரஸத்தை ஔஷதத் திரவ்யங்களோடு சேர்ப்பதற்கும், தனியாக இரஸாயன முறையில் இரஸத்தை உபயோகிப்பதற்கும் அவ்வெட்டு முறைகளும் பிரயோஜனப் படுகின்றன. கேவலம் ஔஷதத் திரவ்யங்களில் மாத்திரம் இரஸத்தைச் சேர்ப்பதற்காக அந்த இரஸத்திற்குச் செய்யப்படும் மற்ற ஸம்ஸ்கார முறைகள்[2] இங்கு மொழியப்படவில்லை. (2) இனி இருபத்தைந்து விதமான இரஸபந்தன முறைகள் மொழியப்படும்; அவற்றால் இரஸத்திற்குள்ள கிரஹிக்கமுடியாமை, ஓடுந்தன்மை ஆகியவை நீங்கும் என்றும், இரஸம் அம்முறைகளால் கட்டப்படுமென்றும் சாஸ்திரஞர் கூறுவர். அவையாவன:— ஹடம், ஆரோடம், ஆபாஸம், க்ரியாஹீநம், பிஷ்டி, க்ஷாரம், கோடம், போடம், கல்கம், கஜ்ஜலி, ஸஜீவம், நிர்ஜீவம், நிர்பீஜம், ஸபீஜம், ச்ருங்கலா, த்ருதி, பாலம், குமாரம், தருணம், வ்ருத்தம், மூர்த்தி, ஜலம், அக்னி, ஸுஸம்ஸ்க்ருதம், மஹாபந்தம் என்று இரஸத்தைக் கட்டும் முறைகள் இருபத்தைந்

---

1. இரஸ மூலிகை—இரஸத்தைப் பக்குவம் செய்வதற்கு உபயோகமான ஓஷதிகள். இதுவே ஸர்ப்பாக்ஷ்யாதிகணம் எனப்படும்.
2. அப்ரகக்ராஸமாகம், சாரணம், கர்ப்பத்ருதி, பாஹ்யத்ருதி, ஜாரணம், [illegible]ரணம், க்ராமணம், வேதம், ஸேவனம், இரஞ்ஜனம் என்கிற மற்றும் பத்துவித இரஸ ஸம்ஸ்காரமுறைகள் இவ்வத்தியாயத்தின் இடையில் அநுபந்தமாக விவரிக்கப்படும்.